

AUTHOR _____

NO. 4760

TITLE VARIA

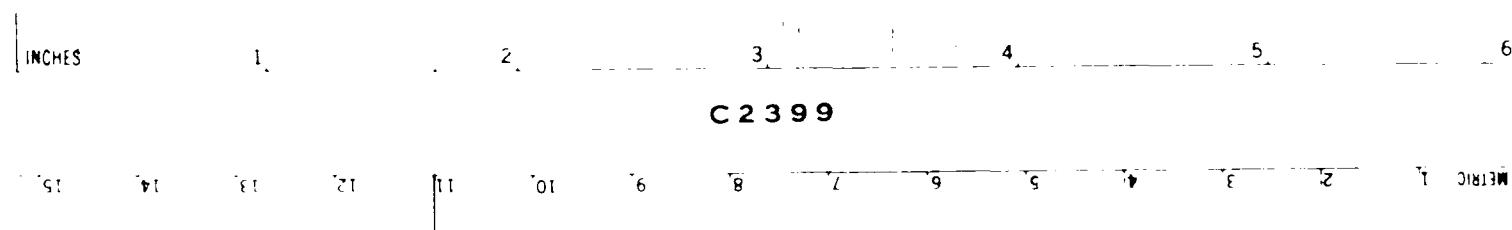
RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 79

DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN, U.S.A.

והמשכיל יבין ותקון החצות דהיינו שיהיה
 כפולת אכילת ותקון לאחיהו אכילת צמיס שאין
 אומרים לא אכיל שבת ואל ויהי דק שאין אומרים
 מוצאות אכיל וי אכל שאר העוד אומרים ועדיך
 ללמוד אחר התקון עד אחר הצהר ואם הלילה
 ארוכים ואין יכול לעמוד עמו כל שנה יכול
 לסגור לישן דק שתזהר שקודם שיאיר היום
 ויעלה עמוד השחר שתתמוד להתעורר באופן
 כשתבא החל לעלות עט דודה באור הבוקר
 שתמנעך בעוד במיד אעמה שחר אני מעורר
 השחר וצריך אתה לדעוך הזמן חצות לילה
 הוא שנין בין בחורף בין בקייה זמנה אחר
 ששה שעות בלילה זמן מנחה בזורה ריש
 פרשה ויקהל זנה גדול עמוד שמש וצנה
 קטן דף קנה וכל בפה לא ואמר תחילת השתא
 הקנה אדרענע תלת כחא ותשעין דקיעין ובטע
 ביה ובכה על קורבן בית המקדש ואורחיה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

תבוקה הצות

תבין דמעיני לבו ימא רבא ואדברי לביכיהי מגו בכיה
בגין דלתלת שעתא אתפלג לילה בתביקה שעתא
דהון דשימין ואו איתוספין שעתא בליליא אינון
שעתא דמתוספין דיממא אינון ולא אתחשבא
מללא בד תדיסד דאינון דיכה וכו' יצא לט' ג'
מזה בחורף שהלילות ארוכין אינון נחשבים מן
הלילה דק' יב' שעות ומותר שיך ליום' הוא
הדין להוסיף בקיץ נמצא שחצות לילה בכל פעם
אחד שש שעות בלילה וחורף וקיץ זמנא שיה
וכן משמע מספר עין החוים זול' ואם יקום בלילה
הקיץ סמוך לבוקר שאז הלילות קצרות זמין
שהות לעשות התבוקה. תקלה אע"פ שאין לו זמן
ללאוד אחר כך ע"כ משמע מזה אף בקיץ זמנא
אחד שעה שעות בלילה קודם חורף הבוקר דאלו
היה זמן חצות לילה דוקא בחצות אכילו בקיץ
היה זמן רב לעשוך בתורה אחר התבוקה יותר
מב שעות ויותר טוב לומר כל זה התבוקה אפ'

לאותן

תקון חצות

לאותן אנשים העומדים שומרים לבקד קודם
 עלות השחר שחורף ובקיץ קודם הכן החמה
 אין לומר תיקון שומרים לבוקד כי זה הסדר
 נחמד מן השמים על פי אליהו ז"ל וכו'
 (זה תיקון סתם)

הנה אחת שתטהר גופך פידוש לבבות
 ולעשות צרכך ותרחץ ירך ועיניך ותלבוש
 מלבבושך ותאמר כל הפרכות על הסדר במש
 הכתובים ז"ל למי מנהג הספרדים עד ואני הכתובים
 ולמי מנהג אישכנזים עד לעולם יהא אדם ירא
 שמים לו וכבר כתבת למעלה כי אחר חצות
 לילה נעשים שני דברים האחד הוא לאה ויעקב
 והשני הוא לבבות על דהל שידרה בבדיאה
 בסוד ושכחה בגלות היודרה למטה בעת הזאת
 ממש ולכן צריך שתלך א המזונה ותשב אצל
 חכמה סמוך אצל המזונה ותחלוץ מנעלך ותשאר
 יחידי הגלים ותתעטף ראשך כאבן ותדבנה

תקון הצות

בבכיה כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים עול
מנחך במקום הנחת תכלין גם תבין בסוד
אפר מקלה כדה ותאמר לשום לאבילי צון פאר
החת אפר ותכופ ראשך ותתחבט כנך בקרקע
ממש ותתמרמר בבכיה על שדיפת התן שסרף
אכוסטמוס הרשע שחיק גמא אהם תאמר על
נהרות בכל וכו

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך
תכלתינו ואל תתעלם מתחנו

שאינו עני פנים וקשה עורף לומר לפניך
י אלהינו ואלהי אבותינו נדיקים אנחנו ולא
הטאנו אבל אנחנו הטאנו

בגדנו בזלנו דברנו
אשמנו דופי העינינו והדשענו זדנו

חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כגבנו לצנו
מדרנו נאצנו קדרנו עוינו פשענו עדרנו
קשינו עורף דשענו שחתנו תעבנו תעינו ת

תעתענו

תקון הצות 4

תעשתנו קדמו ממצותיך ומצוותיך הטובים
ולא נשנה לנו ואזנה צדיק על כל הבא עלינו כי
אמת עשית ואנחנו הרושענו

נאמר לפניך יושב מרום ומה

מה

נאמר לפניך יושב שחקים הלא כל הנצטרות
והנבלות אתה יודע אתה יודיע דתי עולם ותעלומי
סתרי כל חי אחד חוכש כל הדרי בטן דואה כליות
ולב ואין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד
עיניך יהי רצון ומלפניך אלהינו ואלהי אבותינו
שתמחול לנו על כל חטאתינו ותבנה לנו על
כל עונותינו ותסלח לנו על כל משעטנו

נהרות בבל שם ישבנו ג

על

בסינו במדנו את ציון על ערבים בתוכה
תלינו הנורוהינו כי שם שאלתו שובינו דברי
שיר ותוללנו שמחה שירן לנו משיר ציון איד
נשיר את שיר ילי על אדנות נכר אם משכך
ירושלם תשכח ימינו תדבק לשוני לחכי אם לא

תקון חצות

אזכורו את לא אעלה את ירושלים על ראש
שמוחתי זכור יי לבני אדום את יום ירושלים
האומרים עלו ערו עד היסוד בה בת ככל ה
השדודה אשרו שישלם סך את במוסף שגמלת
לנו אשרי שיאחז ונפץ את עוללך אל הסלע
מזמור לאסף אלהים באו

מזמור

ביום בנחלתך טמאו את היכל קדשך
שמו את ירושלים לעינים נתנו את נבלת עבדיך
מאהל לעוף השמים בשה חסידך לחיתו ארץ
שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר
היינו חרפה לשכינינו לעב וקלס לסביבותינו
עד מה יי תאנף לעצח תבער כמו אש קנאתך
שכוך חמותך ל הבוים אשר לא ידעוך ועם
ממלכות אשר בשמך לא קראו כי אכל אות
יעקב ואת נוהו השמו אל תזכור לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו החמך כי דלוננו מאד

ה תקון הצות

עזרנו אלהי יסעינו על דבר כבוד שמך נהניכנו
 וכסד על חטאתינו למען שמך למה יאמרו
 הגוים איה נא אלהיהם יודע כגוים לעיעט ^{למט}
 דס עבדיך השפוך תבוא לספך אנקת אסיר
 כגודל זרועך הותר בני תמותה והשב לשעינו
 שבעתים א חיקם הרמתם אשר חרפוך יי
 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם
 לדור ודור נספר תהלתך

יי מה היה לנו הביטה וראה

זכור

את חרבותינו נחלתינו נהפכה לזדים
 בתינו לנכרים יתומים היינו ואין אב אמותינו
 כאלמנות מומינו בכסף שתינו עעינו במחיד
 ינוחו על צוארינו נרדפנו יגענו ולא הוציא
 לנו מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם
 אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיה

פבלנו עבדים משלנו בנו כדרך אין מידם
 בנפשינו

תקון הצומת

בכפשינו נביא לחמינו מפני חרב המדבר
עורינו כתנור נכמדו מפני זלעות רעב
נשים בציון עטו בתולות בערי יהודה שרים
בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו בחורים טחון
נשאן ונערים בעץ בשלן זקנים משער שבתו
בחורים מנביחתם שבת משוש לבנו נהפך
לאבל מחולינו נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו
כי חטאנו על זה היה דזה לבינו על לא חשכו
עינינו על הד ציון ששמש שועלים הלכו בו
אתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור למה
לכנח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים השיבינו
יי איה ונשובה חדע ימינו כקדם כי אם מאוס
מאסתנו קצפת עלינו עד מאד השיבנו יי
אליך ונשובה חדע ימינו כקדם

הבט משמים וראה מזבול קדשך
ותכארתך איה קנאתך וגבורותך

המון

תקן חצות

המון מעיק ורחמך לי התאפקן ועתה יי א
אביט אתה אנחט החומר ואתה יוצרנו ומעשה
ידך כלנו כי אתה אביט כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו גוליט מעולם
שמייך למה תתענו יי מרדכיך תקשיח לכינו
מידאתיך שוב למען עבדיך שבטי נחלהיך
למענך ידשו עס קדשיך צרינו בוסטו מקדשיך
א תקצופ יי עד מאד ול לעד תזכור עון הן הבט
כא עמוך כלנו ערי קדשיך היו מדבר ציון מדבר
היתה יחשלבם שממה בית קדשינו ותפארתנו
אשר הללוך אבותינו היה לשדיפת אש וכל
מחמדינו היה לחרבה העל אה תתאפק יי
תחשה ותעטנו עד מאד המאוס מאסת את
יהודה אם בציון בעלה נפשך מדוע הפיתנו
ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת

תקון הצות

מרכא והנה בעתה ידענו יי רשעינו עון אבותי
כי הטאנו לך א תנאץ למען שמך אל תנבל
כסא כבודך זכור א תנר בריתך אתנו אבה
אמר יי קול ברמה נשמע נהי בפי תמרורים
החל מבכה על בעיה מאנה להנחם על בעיה
כי איננו יי ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו
ישאג ישאג על גיהו ויקרא יי להים צבאות
ביום ההוא לבכי ולמספר ולקדחה ולחגור שק
לביש שמים קדדות ושק אשים כסותם מי יתן
ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי על שבר בת עמי השברתי
קדדתי שמה החזיקתני על לה אני בוכיה
עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם
משׁיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב
הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר
יבכין

תיקון חצות

ז' סיון

ואח"כ תאמר אלון החמש קינות קינה אחת — המאשה

זו חיברה הרב רבי משה לשיך זל"ה ה' עדי"ה

הקבצו ושמעו בני יעקב כלכם קרשו לבבכם ואל בגדיכם כי

במשעכם שולחה אמלכם ותנו כבוד ליהוה אלהיכם

מי האיש החפץ חיים ורוח אופל

יטעם לו אהוב ימים לראות טוב ולבקר

בהיכלו אלהים יראה לו לשכון באהל לו

אשר לא עמל בו ולא גידל

אנה הלאך דורך תרקייע עמו לשה"ס

אנכי הטאתי והוא אטור באנקה"ס

ועל זאת ספרו והילילו בואו ולינו בשקה"ס

ברחובות ובשווקים

שכינה מה אומרת קלני מלאשי ה גדולה והתסארת עברו ראשי

תקון הצרות

והנעת החרור אין דוהש לנפשו ותזנר
משלום נפשו

זאת אספדה ואיליה אספדה

בחילה קולי כחולה מעו מעו אוחילה
למענכם שלחתי בצלה ואט בתוך הגולה

עונותיכם הטו אלי וחטאתיכם

הגליתני אתכם לים ים לים ים
ותעבדוה בי למענכם וישלחני אלהים לפונכם

ישלח ראיתי שעדוריה אין

בבית איש ישם על לב שלמה אהיה בעוטיה
פקוד נטוי וכבוד הדחווה המדבר הייתי לישלח
אם ארץ מאפליה

ידענו ה רשענו עון אבותינו ה רשענו

אתנו לך ה אלהינו שוב למען עבדיך
ופלחת לעוננו תשוב תרחמנו ותכנוש עונותינו

ויאמר ה אהבתי אתכם כל ישיעי

וכל

תקון מצות ח

וכל חפצי אשוב לרחמכם שובו לי ואשובה אליכם אנכי אנכי מרחמכם

לצבת ציון כה אמר אדוניך
אמר תחת היותך עזובה בעלון בניך
זכמנוש חתן על כללה ישוש עפך אלהיך והיית
עטרת תפארת ביד ה' וצנפ מלוכה בכפף אהיך

קינה זו חברה החכם השלם מורי ורבי איש
האלהים מוהדר חיים כהן מן אדם צובה זל זה
שמו חתום בדאשי הבתים חיים הכהן

קול ברמה נשמע ביללה קול נהי
מעין המהיללה קול ברמה וגו'
שבת ימים היולי גדלת ביד ה' עטרת תפארת
ועתה אפי' שחל חורת פלבעתי בצוד בין מעלה
קול ברמה וכו'
חנה רעוה אזי הייתי זכבוד עליון אני ז

תקון זיצות

נִקְרָאתי אֶתְּהָ לְהַחֲנוּת יִדְדֹתֵי אֲדוּרֵי זְרַע לְרוּם

עֲלֵה קוֹל בְּרִמָּה נִשְׁמַע וְכוּ

הַד יוֹדֵעַ בְּתוֹלוֹתֵי זְרִיעוֹת בְּכַח עֲמִי כִי

רַבּוֹת אֲנִיחוֹתֵי אִין נוֹטָה עוֹד אֱלֹהִים וְצַדִּיקִים

וְרִיעוֹתָי כִּי דוֹרֵי מִיט נִשְׁמַע וְנִגְלָה קוֹל וְכוּ

מִרוּם הַשְּׁלֶכֶת כְּרוֹב מְבִינָה שְׁלַח אֵשׁ

בְּעַמּוֹת וְיִדְדֵנָה יִצְחָתִי בְּגוֹלָה בְּדוֹד כְּאֵמֶנָה

הַגְּלָה יְהוּדָה הַגְּלָה שְׁלוֹמִים כָּלָה קוֹל וְכוּ

יִיְהִי כָלָה בְּתוֹךְ אֲכַרְיִין וְעַתָּה יוֹמֵם עַל גַּ

מִכּוֹן הַד עֵינֵן הַשְּׁלֶכֶתִי לַחֹץ כַּעַס אֲכַרְיִין

בְּגֹדֵי לֶבָשׁ זָה וְאֵשׁ אֲמַלְלָה קוֹל וְכוּ

הֵן וְזָקֵן טַבְּחוֹ אֲוִיבֵי מַחֲזִיקִים בְּבִלְיֵי

לִדְעַת אֲוִיבֵי בְּנֵי הַיְקָרִים וּבַחֲזוֹרֵי הַלְבוּ בְּשֵׁבֵי

וְעוֹלָלֵי בְּגוֹלָה קוֹל וְכוּ

כָּל אֵה אִין דוֹרֵשׁ לְנַפְשׁוֹ אֲמַלְלָה

הַחֲרָבָה וְאֵל עַמִּים אֲרִים לֹאשִׁי אֲוִיבֵי

תקון יד צדקה

אשר לא תקראו עוד איש כי ככלתו לפני בני
עולה קול בדומה בשמע וגו'

בית אבד חזקתו לפני עין בעש גרא
בבני אפרים ובבית הזה יהיה עליו ואת
באולים פתחו צלה ודבית הזה יהיה עליו
ואז באולים יפתחו צלה קול

קעה הובאה מירושלים תוכב בניבון שומרון
קול התן

עך מותה ביום זה לשמותך כמר
תיילל עדותך על בית תלמוד אשר
שרפו עדיך והרגו בני בריתך אהים באוגנים
בנחלתך

עך מתי ה' תשכה שאן קמך ושמונת
היכלך ותעצמות לאומיך הלחוצים
עלך הדוגים על שמך עד מתי עשית בתלמ
עמך אשר יהגו לפניך על חורבן ביתך חלבים

תקני חצרות

באו גוים בנחלתך

עד

מתיה אשכבה בין שפתים ובין
תגור וכידיים יפח לי עינים אלהים
ישחבו ערוב ובוקר ונהרים עד מלחמתו
חרבן פעמים עד מתי לא תרחם את ירושלים
עד מתי יהגה בער שאדית צאן מרעיתך אלהים
באו גוים בנחלתך

עד

מתיה גוים יעלזו אשר אכל את
יעקב ובכל עת יבזו אני אדרוש את
שלומם והם ימדונו ויגזו בחרפה הכו לחיי ובשכר
שוא בלזו עד מתי יי רשעים יעלזו עד אין
יעקב בשבי כלונו בן פלונית אמתך אלהים באו
גוים בנחלתך (קינה רביעית)

בהיכלך

שמיר ושית הנה זאת תורת
הבית **איכה** נחדב
האולם ונהרס יסוד עולם וחלו כוכבים
והלום ובא אשר לו הבית בהיכלך וכו'

תקן חנוכה

9

דירת קודש אשר בנית להנחיל לעסדו
 קנת אני בי לאוניבים עית יבואו גפניו
 את הבית נחשכו כל מאודיה
 פוגרו כל שעריה עדי כי אמרו כל דואיה
 כנגע נראה לי בבית פהיכלך זפני
 שוב מחזון אכר וחמתך וזקור דבר
 כבזאתך לבשר נא לעדתך גדול יהיה כבוד
 הבית לבשר נא לעדתך וכו' ק

קינה חמישית

על היכלי אבכה יומם ולילה ולתפארת
 ציון עיר המהוללה ולתפארת וכו'
 תמיד על החורבן פעמים ארץ
 בני צבי ידושלם ועל עמה אשר הלכו בגולה
 ולתפארת ציון וכו' בית תפארת
 שם אויב לשמה הושיבני ביד נביית ושמה

תקון חצות

על זאת אבכה תמיד בקול יללה ולתפארת

תורה כי חוללה תפארתך נפלה **ספדי**

נערך מעם שחרם ביתך על זאת אשוח קינה על אהליבה ואהלה ולתפארת

עמו מהר אבנה דביכסם נקם **חזקי**

אלבש ואשב את שבותכם תוך היכלי אשכון כבתחלה כי מעיין תעא תול ותהלה

כדכתוב כי מעיין תעא תורה ודברי יי מידושלים

נא ימינך רמה ולעזומה **עזרה**

קראונו חזאת נוחמה ויאמר

לבס דלה ועגומה ענה סוערה נוחמה

נא חשופ זרועך ויגלה נא קץ **עזרה**

ישעך ויאמר לשה נאלמה ענה

נא ימינך הא וכדה בדחמיק ושדא **עזרה**

ויאמר לעם דל השול ובא לעיין

גואלי ענה וכו

נא ימינך עלטין זבנה בדחמיק אול **עזרה**

תקודת הוצאת יא

ציון ויאמר לעם דל שאביאן כי פחס יא את ציון ב
 כדכתוב בג' פס' יא ציון טחס כל הדבותיה ויאמר
 מצברה בעדן וערבתי דגן יא גשון תשמחה
 ימנח בה תודה וקול זמרה
 תתעודך לקום ותאמך או הכסוקים

התנערו

מעמך קומי שבי ירושלים
 התפתחי מוקרי צווארך שביה
 חומותיך וירושלם ה
 המקדש שנמרים כל היום וכל הלילה תמוך
 לא יתשו המוכזרים אתה אל דמי לכס ואל
 תתכו דמי לו עד יבוכן ועד ישים את ירושלים
 תללה בארץ נשבע ה ביימנו ובזרוע עזואס
 אתן את דגך עוד מאכל לאויביך ואם ישתו בע
 נבד תירושך אשר יגעת בו כי מלכנו יאכלהו
 והללו את יי ומקדעיו ישתוהו בחצרות קדש

הטה

אלהי אהנך ושמע פקח עיניך ודאה
 שוממותנו והעיר אשר בקרה שפך

תיקון חצרות

געליה כי לא על צדקותי אהבתי מפילי
תחמטנו לכפר כי על דחמיק הדבים ה
שמעה אדע סלה אדע הקשיבה זעשה זאל
תאחד למעק אלהי כי שמך קרא על שרך
ועל עמיק אתה תקום תרחם ציון כי עתה ל
לחנה כי בא מועד כי לצו עבדך את אברה
וזאת עברה יחוננו בונה ירושלים ה גדולי
ישאל יכנס (עד כאן תיקון רחל)

זדה תיקון לאה

ודוי אלהיט אשטנו וכו' לדרך מזמור
לה הארץ ומלואה תכל ויושבי בה כי הוא על
ימים ועדה ועל עהדות יכוננה מי יעלה בהד
וי וי וי יקום במקום קדשו נקי כביס ובר ליתב
אשה לא נשא לשוא נעשו ולא נשבע למרמה
ישא ברכה מאת ה ונדקה מאלהי ישעו זיה

תהלה ופזמונים יב

דוד דודשני מבקשני בענין יעקב סלה שאו שעדים
ראשיתם והנשאור פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד
מי זה מלך הכבוד ה' עוז וגבורה גבור מלחמה
שאו שעדים ראשיתם ונשאור פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות
הוא מלך הכבוד סלה

למפניך משכיל לבני קרח כחיל

תערוג על אפיקי מים כן
נכשי תערוג אנכי להים צמאה נפש ללהים
ללחי מתי אבנא ואדאה פני להים היתה לי
דמעתי לחם יומם ולילה באמור לי כל היום
איה אליך אלה הזכרה ואשכבה עלי נכשי
כי אעבור בסך אדרם עד בית להים בקול
נה ותודה המון חוגג מה תשתוחח נכשי
ותהמו עלי החיל ללהים כי עוד אודנו ישועות
פני להי עלי נכשי תשתוחח עלכן אזכרך

תקון חצות

מארץ ירדן וחרמונים מארץ מצערי תהום אל
תהום קווא לקול צמורדי כל משבדיך וגבך עלי
עבדך: ומס יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי
תגלה ללא חיי אומרה ללא מלעלמה שפחדתי
למה קודר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמתי
חרכוני צורדי באמרס אני כל היום איה אלהיך
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי...
ללהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

שפתני

אלהים וריבה ריבני מגוי
לא חסד מאיש מרמה ועולה
תכלטני: כי אתה אלהי מעוני למה נחתני למה
קודר אתהלך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך
המה ינחוני וביאוני ל הר קדשך ואל משכנותיך
ואבואה אל מצבח להים ל אל שימחת גילי ואורך
בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פני ואלהי:

למען

12

למנצח

מזמור לדוד יענך יי ביום
 צרה ישגברך שם להי יעקב
 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעריך יזכור כל
 מנחותיך זעזולתך ידשנה סלה ותן לך כל צדק
 וכל ענתך ימלא ערננה בישועותיך ובשם
 אלהינו נדגוב ומלאה כל משאלותיך עתה
 ידעת כי הושיעה משיוח יענהו משמי קדש
 בגבורות ישע ימיט אלה ברכב נאה בקוסים
 ובשם אלהינו נזכיר המה כדעו ונפלו ואנחנו
 קמנו ונתעזר הושיעה המלך יעננו ביום
 קראינו

למנצח בנגינות

מזמור שיר אלהים
 יאר כנו אתנו סלה לדעת בארץ דרכך בכל
 גוים ושועתוך יודוך עמים להים יודוך עמים
 כלם ישמחו וירננו לאומים כי תשמוט עמים

מישור

תקון הצות

מישור ולאוּמִים בארץ תנחם סלה יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם ארץ כתתה יכולה
יברככו אלהים אלהינו יברכינו אחים ויראן אותנו
כל אפסי ארץ **הללן יה אודה**
ה בכל לבב בסוד ישראל וענה גדולים
מעשה ה' דרושים לכל חפציהם הוד והדר כעלה
וצדקתו עומדת לעד זכר עשה לנפלאותיו חנון
ורחום יי' טורף נתן לידיאיו יזכור לעולם בריתו
כח מעשי הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים מעשה
ידין אמת ומשפט נאמנים כל כקודש קמונים
לעד לעולם עשויים באמת וישל כרות של
לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה וראתה שכל טוב לכל עושיהם
תהלתו עומדת לעד

בדע תנוע ארץ כשכור והתכודדה
כמלוטה וכבד עליה פשעה נפלה ולא תוסיף קול

תקון תצורת

13

והיה ביום המזל יתקון לי על צבא המרום
במרום ועל מלכא האדמה באדמה

למנצח מזמור לדוד: כבוד אלה

נתן הנביא כאשר בא אל ברת
שבע חנני אהים כחסדיך כדוב רחמיך מהחיד

פשעי הדב כבשעי מעוטי ומחטאתי פתח לי

בי בשעי אני אדע וחטאתי נגדו תמויד

לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למנוצח

תצדיק בדבריך תזכה בשפטריך הן צנצן

חוללתי ובחטאי יחמתני חמי הן אמת חפצתי

בטחתי ובסתמי חכמה תודיעני תחטאני

באזוב וחפורה תכבשני ומשלג לבן תשמעני

ששון ושמחה תגלנה עצמות דבתי הקתרי

כניך מחטאי וכל עונותי מחה לב טהור ברא

לי אהים ורוח כפון חדש בקרבי תשליכיני

מלפניך ורוח קדשך תתקן ממני

תקון חצות

לו ששון ישעך ורחו נדיבה תשמכני אמרה
כושעים דרכך וחטאים אפיך ישובו הצולכי
מדמים להים להי ישועתי תרנן לשוע צדקתך
הני ארע שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כו לא
תחבוץ זבח ואתנה עולה לא תמצה זבחי להים
תקח כשברה לב נעבר וכרמה להים לא תבנה
תשיבה ברצונך את צון תבנה חומות ירושלים
עו תחטץ זבחי צדק עולה וכלול אזיעלו על
כדים

המעלות בשוב ה את שיבת ציון
היינו כחולמים אז ימלא שחוק
כיון וישובנו דנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה
לעם עם אלה הגדיל ה לעשות עמנו היינו
עמדים שובה ה את שבותנו כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה ברנה יקצרו הלוד ילך
בו ביה נשא משך הזדע בא יבא ברנה נשא
כמלוט וכ אלמותיו

בִּי כוֹשָׁלִים תִּקְוֹם תִּרְחֹם צִיּוֹן
וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם אַחֲתֶה
תִּקְוֹם תִּרְחֹם צִיּוֹן וְתִבְנֶה כִּי עַתָּה
לְחַנְּנֶה כִּי בָּא מוֹעֵד כִּי כֻזְּבוּ עַדִּיק
אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עַמֻּדֶיהָ יְחוּנְנֵה בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס
וּבְעַד דְּלֶךְ יְיָ הִדָּה אֲבִיקָה
וּבְעַד אֲבִיקָה יְיָ מִלֶּךְ דְּחֹמְרָא
עַד וּמוֹסְכִין כְּהַלְכָתָא וּבְעַד דָּא
כִּי כִּי בְשֵׁלְשָׁה מִקְוֹ מוֹלְגָתָא תִּמְדִּי
בְּקִשְׁדָּא עַל דְּכִי אִמָּא בִּיתָא

לודי ילד לגט לזעות בנגים
להשתעשע וללקט שוננים .. כול לודי
דזכר פתחי לי אחותי לעית ונכתי תלמי
שערי ציון אשר אהבתי .. כל אליך לודי
כבשי אשא .. איך אשת נעולים היא גדושה
כאש הייתי על לזכר חלושה .. ועתה הו
המלכת אשת זנונים להשתעשע וט .. פ
תי א תפחד כי עת אשכרך ומחקך
חוקה מקצץ כדוקד' עור אבנד ונבגית
כיד והרלך .. וגם אמנה את אחותי
לל כחצי כיעת אזהרף .. איכה שפחה
לש גבירה והיא עתה מתנמרה .. בש
ולס ונטעי נעמנים ..

בששון .. חנפי אש לח גדו עדים
כנן הצאן .. למרץ אצלה ציד איש
עתי .. שעלי סל היה הה מרונני כי
בקותני .. ומאליים מרץ שעלי ה'
השלכתני .. לכן ביום קלח העדה
בגד יטטני .. ומשל ביתי היה לבוש
שנים .. ל כל ומלבושך כקמה ושש
מחצשך .. ומשבצות זהב לל לבושך
ועטרת תכאלת תהיה צד אשך .. ועל
כל כבוד יפה אתלעית .. שכל
טמא היכל קדשי .. בני ציון היקרים לך
לנבלי חרשי .. מנו עלו יסוד מקדשי
עשרו על למשי מים הזידונים .. כל
חץ יכלח סגור לבבם .. תחת הנחשת
מביא שהגם .. בניך מרחוק יבואו על
גדם .. מתליבת פוצני יוצילונ מנתותי
שעליו סל טהור אתה לא חכץ לשע
עד חן לא יהיה צדיק ונושע .. תשוב
ותלבי שני בגדי ישע .. מעיל צדקה
ורוב פנינים .. ל סל זרירות נפשי
מה תתאוכני .. צדקך גם מהצתך
לא נכלאת מני .. לכן מיום גלותך
גדדתני .. כעמול גורדת מן קנה
עלבותי את ציתי .. שצמח סל כלום
יש הנמה מבשל האנולים .. כי תשכח
אהבת אשת כעורים .. לחצות
צרות פלם נשברים .. וחי

מים רק לאש כתנים... לפי לפי
הצדיק חבל עקב כפילתך... וימיני
הושב אחור מלוב ההצתך... לא נכ כסותי
בבית מים גלותך... לצל אהבך
בכעתי... שרא פך צלכי קנא
לכבוד שכינתך... בעלוננו ארונים
זכים אולתך... ובמקום מקדשך
ונחלתך... שמו האשכים והחמנים
להשכע נקם אבש ושל הבת יה
ואשרוף בית הגוים ובית המצחק
השכל חצי מלם חלל ושביה:ותהי
זאת כחמת... פלס ספיד מבנה
ושעריך ארים... ויקרתך סביב סביב
בספירים... ושמת כרכך שמשותך
מאחכים... ובני היעהל על לאש גיח
שאנים... להש פלס עורי עורי לבש
עקר עיון... כי בניך חדש מיד עני ואבני
עורי דברי שיל בבנין אפיון... השפיעני
קולך תחת אהבת... שרא פני
תשורי מלאש מכנה... עין תשורך
מלאשית השפה... וחגש הירות שך
למנה... סן דודי ברוך בין הבנים...
צדף דבש ישוב אמלתך דשוחך... לפי
תשבה ימיני עיון אס משכתך... ובהעלות
תמיד על רצון משה

בלילות בקשתי... אצאח כח קולך
שמעתי נחמד עיני... אשל מנשיקות
פיהו ישקני... ובימיך חשקית חבקיני...
נגילה בזכות רשע ומעין גנים...
לעי לכה נשכימה לככמים... שם אחת
את דודי לך אהבת עולמים... כאח ל...
משקך נגד כל העמים... אנהגך חביב
בבית אמי ול חזל הודתי... אפך שכתות
ל כלה צול יקובוק... ועיניך ינים לב
יטיבוק: שני שדיך בעורן ישאבוק...
שכע חסדי דוד הנאמנים... לכה תבענו
שפתי כי אגמדה לך... ידידות נכשי ולכי
אחכיך הלך... אהבת בעורים זכרתי לך...
לכן בוחי שכבי עמי אחותי... אצאח לך
מור ומהלות בגדיך... נכד וכר כוס
שאניך... צלוח הנמל בין שדיך... כאח
וכבוד כל עדתי... תען לשוני שיר
צקוד יאדים... עת ישמח ישראל עם
אשת בעורים... והיכל תוסד בלאש
ההרים... בשערי ציון נעוק פונטם... כח
אלו גבולי מוח אחי ולאמי... קולם
ולילה לאתנו דמי: ובנה ציון ויבא
נרמי עמי... מאכבע כנפות ל בית
אגדמי... כבוד לי בתוכה למנופת ולחות
המש חוכמה אבוכה סביב להראות
על איש גונל... הנגל...

ברכה לאלהים

ברכי אעולה בענף וגם שוכש את
 אחיך בכח ומעולם לא נתפרש ידלים
 מפאדים ומלאכי חן תחרש אין קדושת
 ברכי בנויה בבנייה מעודת ארץ
 אם בולך אך בנוף בחמשה מקומות
 לזכות בני אדם תראי ולא יראוך
 ואלכת בדוכה את ליי קם עני
 ברכי בטזדי בכל אדם ועין אמת
 את שם גולף ממקליו נשחם לו ולא
 תלחך גדלך בקרבן זה מלא וסלא
 גדולים מעשי יי ברכי תלכת בנו
 בתקת חל ולעם את צמם אדעת
 המות יעלי נכברי כנען דרוף חל
 וסוף דעת עדיקוסם
 בית תרמלת על כסם לעמוד
 כרי כלי

בהיכליו " את שם המכין טורף ומחזק
ליד איון היום תהי מקרוח אצילוני
הנבשים לית " ברכי ועודה
מחוכרת לבשר ודם את שם ותק
המעלך לאתום שנקראו ב
אדם " ומנסוכך תקבלי אם תשרתי
במעמדס ועליך יזרח "
ברכי אהייה שמו אבן יקרה " את שם
עזוכרך היחידה והמעלך לגביה יצאן
לכל המתרצים בשערה " זה השער
ל " ברכי חנויה בלוי צאשכך
ורידה את שם חונה עולמע ומסתבל
ביצדה חסר נהג עולמו קודם לתורה
" ובכבוד יתן " ברכי טמונה
בראח אבכרים ומלומס את שם
טובל שקה גירים ובשר מוצאם
טהר מעשיך כי " הוא רומם " טעם

17
וראן כי טוב שי"י ברכי ידועה
יושבת במשכנות הלושים את שם
יודע עתותך בצדיקים ורשעים יי
טהר עונותי ויהיו ~~לך~~ נכעשם
יזכרו וישבו לך ברכי כלולה
במעלות ועט מלכך רבקה יי אר
שם כובש הסחר ומושג הרחמים
כאכוקה כונע מי היס צתולה החקוקה
כי בלה חפצתי נאם יי ברכי לוקחת
חיים ומימריך שותים את שם לופד רשעים
בערמם ויהיו נכרתים לוקח צדיקים
לתגלתו משרתים לשמח לשדת צשם
יי ברכי מתגבדת ומזוהר
תכלכלי את שם מורידך מכסחו ואיליו
ישוב הקל מלכך עושה בחפצו ונס
ידו בכלי מלי עלותך בית שי"י
ברכי נושא דבר ונתנת אותו בעתו

את

חת שם נאזר בגבורה י קופר המטר בנדתו .
 צחת זקוקי אש ומעלה אותם לשבתו . נושאו
 כלי יי"י ברכי סוכבת חזקים בלוקות
 רזיה . את שם קוסך לכל כאש י ומשפיר
 הנה . סוכב צדיקים בתוך לב האנה . סוכך
 צדיקים יי"י . ברכי עומדת בחשך יו"י
 תשכחי דברי . את שם עומד על פלבים יקדם
 כל גוצר . עין לא תכחה חותו . כי כס אצל
 עשירי מעט יי"י . ברכי עועלת סגולה .
 ומקבלת קולות . את שם כודך חמים י ומשפך
 זממטמקי כישלוח . פעמים תדאי חותו עם
 מומרו שיכ תהלות . פני האדון יי"י .
 ברכי צפונה בשבילי דוס מעונה יאת עם
 עמה . עתידות ומביט פנה . עם צמי עופות
 ואל כמש הוא עונה . צדיק אזה יי"י .
 ברכי קצבת אמדך ותסלתך לחמה . את
 עם קולע שבעה דקיעים ואומר אני זה
 יצא תבלתינו וקרא זה אה וצמר קדוש ק"י
 ברכי כוכבת עלי כל גלגלים - את

ס' רואה עמים ומבית ל' שפלים • צעוק מתמלא
 וכל גיבון מעלים • כחוס וחונן ז' • ס' ברבי
 אלתה דרון למלכך ממעות וחקים •
 את שם עובד שמים ויוצע מעמקים • שומע
 שועת קרובים ורחוקים • גם יתנו צדקות •
 צדקתו תמימה מהלכת בכל מה ולשון •
 את שם תקיף המשיך למחצב הראשון • תיבן
 כל נוצר מאדם הראשון תחלת דיבר •
 סעל עליונים יתקן יהי אצלינו • בצדק
 נהגינן • זכה לחוס כצוננו • יה' ל' תגל מסתרי
 רגסתרות ל' להינו • ת'ס אחרת כל
 ער' משמרתו אטמורה והטחר אעידה •
 ארחק בנקיון כפי • בנפש נקיה זכה וברה •
 ואומר בניב נעים ובשפה ברה • אלהי נשמה
 שנתת בי טהרה • קדמותי בנשף ואצו
 לעכוך ל' תחנה • בנינות לחינת • ומשחת
 שיר ונצינה • הוא המלמד לאדם דעת
 וחנינה • הנותן לשכמו בעה יתרה • ארי
 מתנומעת על מצלבו • קמתי ראש

להרים

לחרים . והנה כבוד י' הופיע מראש
צורים . נמתי לזרעתי קחו עמכם רצדים "
לאצקיע שחרים פוקח שורים . וזתיר
אסורים מקשידה . יוצר המלאכות
להאיר לילות וימים . מוליך גדלים בחנטיה
לא כמים ולא נדדמים . ואופנים לעומתם
מתנשאים ומרשימים . ואר יעלה מן הארץ
להצמיח רשאים . ולהלביש עדומים בהדה .
הנחילנו תורה מתוקים מדבב ונזפת
זופים . מדדכיו הישרים וחוקקתי .
הנחאדים והיפים מזוקקים שבעתים .
בבור השלל זכופים . בנחתם וקודם
תחיה מתים וזקף בפופים באמיה .
שיו נכרע ונשתחוו בכל יום כעמים
היוא המוציא עצור החלמיש תים .
לנוטה כדק שמים ורקע ארץ על
מים סבעיה לעטה . עוני בכר
לכחוצ כני ידי והליכי . על יד
חכמי ונסיכי . ואורנו בטוב
כחשדי

רחמי נגד מלאכי שעה לי סל עבדי
 שבתו אסדידה"ם בכל עתות אהללנו
 כי בעינו נפשי יקרה וחדני שמעך
 וברותין . ולשוננו מלקצת שבתו ואחילה
 ישועותי . ורוחי מדאש טברה . ולשמו
 אברך אושר ישרך בנצורה"ם ה' ה'
 המאדני חיל ואויבי יהיו ביגון וצרה
 ולבבם בפחד ואימה נגזרה " עכסני
 הוד ונפש יקרה . ואורה לו ואומר
 צרון עוטר ישרך שתגזרה"ם וקויי ?
 יחליפו סח . וכנשכים יעלו אבר . אחד וחד
 בצו בכלת . י קבר . וצו חכמים
 להאמין . להבין ולחבר . ולכרך
 יום המכין מצעדי גבר . ולילך בדרך
 ישרה"ם לעניו כל גוזה וכל כס ילך
 שוחח . לאמה לאשר בחסך הגלוי
 ולאסורים בגלוקים . מולך יעדים שולל

ולא יקוו מנוח הנוכח לישך כוח נאמר
בגבורה .. § .. שבחן צפי כל בתורתן
הקדושה הפך לעמו ים ליבשה וסכנ
עליהם במים עזים ודוח ~~ל~~ קשה ועבר
ואשה פטורים מתורה .. § .. אבכך את
קן אשר יעצני נגד עצמות האוני
לדחש בתכמה להאיר פני ארבע
יערב טעמתי וגלה אצני המעציר
שינה מעיני ורעיון יעודלה .. § ..
הומה לי לצי כלב אשה מצידה בזכני
בית הבחירה והיכל ועזרה וקטורת
ושלחן וארון ומנוחה ואש תוקד בקרב
על גולתה ארץ ועזבת התורה .. § ..
נפשי הללי בוראך צורך ויורדך
הואילי לישטו עד שתבוא לברך
ובעלות השחר התעוררי קומי
גדכי שירך קומי אורכי כי בא אורך
תשמעו במעלה

התלים

שן עמי
תושלכע

אבל כן ידע אמונה אשר אין לך ולא
תמונה המלמד לאדם דעת ובינה
באוי המעביר חבלי שינה אשר כן
בטעם מאמרים ואסוד שבחך
ברנות ואידים אשר מלך ארז צאודים
באוי מתיר אקורים כע אשר כן גדול
זוח ושופט במישלים הפושט יך
מניך לקבל כל אשר בתשובה חוקרים
אני פתחת כמה שעדים באי כוקח
עורים כע אשר כן יוין למנות
אני יתומים המנהיג את עולמו
בכרת הקדמים הזן את העולם כולו
אבידיו כלים ועד קדמי כאמים באוי
איש עדומים כע אשר כן הכותן
חלדנפים ונותן עוז ודבורה לאשר
שלופים המחזיק בכלי כשלים אנשים
יזוקו כלופים כע אשר כן אמרתי
עצמוק שמתים אשרי וכל נמוק
אזל בעליונים אדם ובהמה וכל אשר
את השמים באוי כוקע הארץ על המים כע
בכך לומר בנות חסד אשר לפתח וללבים
אשר חסד רבדיך רעים וקודים
בזרי כוח אבני וה שטופים באוי
בעול וחיבים כע אשר כן חכם הקדים
ודע כל מחשבותי בר בודח ככונות
דובש אשר המציץ על הכל מכלל
מכל עול באוי המכין

וְכִי יִשְׁכַּח אֶת יְהוָה יִהְיֶה כְּנֶמְלֵךְ נִמְכָּר
 כְּנֶמְלֵךְ בָּאֵי נֶמְלֵךְ יִחַד חַי הַעוֹלָמִים
 אֲשֶׁר כָּסַף עֲתִידוֹת וְקוֹפָא מֵדָאשׁ מִיְהוָה
 מִן אֲשֶׁר בְּאֲשֶׁר בְּתוֹרָתוֹ וּמִן אֲשֶׁר בְּלִיבָהּ לְמִנֵּן
 מְשֻׁכָּתוֹת עַל כֵּן יִהְיֶה כְּנֶמְלֵךְ בְּעַלְיָ הַנְּשֻׁמּוֹת
 מִשְׁמֹכָתוֹ בְּאֵי יוֹצֵל הָאֲמוּנוֹת כִּי אֲבִיכָךְ
 יִשׁוּ וְנִקְדָּשׁ בְּקוֹד עֲלִיזָה מִכָּל וְגַבְרִי
 יִשְׁמַר אֶת אֲבִיכָהּ יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַמְּוֹדֵים
 הָאֵל הַמְּשֻׁכָּתוֹת עַל בְּאֵי הַבּוֹחַ בְּעַמּוֹ
 אֲבִיכָךְ כּוֹפֵא עֲכֻבוֹת בִּיה שְׁמִי
 עֲלֵיכֶם בְּקוֹלוֹ עַל יָם סוּף וְהַעֲבִיר וְהַעֲבִיר
 אֶתְכֶם בְּכּוֹב בְּרָלוֹ וְהַעֲבִיר בְּאֵי כּוֹף
 שְׂכָל עַמּוֹ כִּי אֲבִיכָךְ שְׂרִי לֹכֵן אֲהִיִּם
 וְכִי קְרוּשִׁי מִכָּן בְּעַדִּי וְכַבּוּדִי וְמוֹדֵיִי
 יִשְׁמַר עֲבֹרֵי וְהַעֲבִיר בְּאֵי אֲהִיִּם תְּכַלֵּי זְכָרִי
 בְּכִכָּךְ תְּכַלֵּי אֲהִיִּם יִשְׂכָּל וְהַעֲבִיר לְכֹנֵן תְּכַלֵּי תְּכַלֵּי
 עַבְדֵּי אֲהִיִּם לְכֹנֵן מִקְּדָשׁ אֲהִיִּם גְּדוֹלֵם דְּהַלְלוּךְ
 בְּאֵי לִי הַעֲבִיר וְהַעֲבִיר אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם
 חֲדַת לִשְׁבַת סִי קָב וְיָו שוֹנֵן לְחַדְתִּי
 וְדוֹת וְהַעֲבִיר לְשֵׁם הָאֵל הַכְּבֹד וְהַכּוֹפֵא
 בְּכִי כֹל יְהוָה הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת וְהַעֲבִיר לֹן
 הַעֲבִיר לֹן בְּעוֹד בְּיָהֳלוֹ בְּנִקְמָה שִׁיר לְיוֹסֵף שְׁבַת
 דְּאֲשִׁית כֹּל בְּכֹחַ אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם
 אֲהִיִּם וְהַעֲבִיר יְהוָה אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם
 דְּיוֹם הַשְּׁבַת וְהַעֲבִיר וְגַם בְּכֹחַ אֲהִיִּם
 אֲהִיִּם לְחֹדֶר עוֹלָם וְלִתְּעוֹלָתוֹ מְאִידִים
 אֲהִיִּם לְהוֹיֹת בְּקָמוֹת חַיִּים שְׂמַחִים
 וְדוֹם לְבַבְךָ שְׁבַת וְהַעֲבִיר דְּגִים
 אֲהִיִּם וְכֹל מִשְׁמַח וְהַעֲבִיר וְגַם לְעַל אֲהִיִּם
 אֲהִיִּם אֲהִיִּם וְכֹחַ מִשְׁמַח וְהַעֲבִיר עַל כּוֹלֵם
 אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם וְהַעֲבִיר שְׁבַת וְהַעֲבִיר
 אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם אֲהִיִּם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ז
זא
זב
זג
זד
זה
זו
זז
זח
זט
ח
חא
חב
חג
חד
חו
חז
חט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט

הוא יבין מכל יום יום...
לשבת שבת (אשר) שבת אדני...
לשבת שבת... וזהו סיני נתן לנו את התורה
ושבת לשבת לומר ושלכו... אמר לו ומה
טהורה בשוד השבת (אשר) וגם
אמר לעשות בו כל צרכו והעושה בו
אין הוא סימן בלבד והמלאכות הם
עליונות כרת ובהלכה צמק סבת שבת
ואשר אל דברים מלאכות חסל אחת
במקדש כחשד צוה ואמר כלל ולם
והמקל הוא יסקל ביומנותו הוא גרם
לחלאת השבת ואשר לקראו עונג
אמר הגביר ו... בלבד לא
ובמחל ושתים ועונג נס שות
למחוד תורה נקיה ביום השבת ואשר
ובמחוד תורה נקיה ביום השבת ואחר מות
תעילכו ללכות להתעדר בגן עד העולם
שבת תם בקשה אחת אלהי קדוש
יבין כל עולם ומלך כל עלמיה אנת מלכא
בגלגל מלכיה טובדי גיבנותך שכל קדמי
ללהיא שבתין חסד צפיה וברמא לך
אלהי קדוש צלו כל נפשא עידון קדושין וצני
נשא חיות ברמ ועוף אמיה לצדדין עובדך
ותקיסק נכסך נמיה זקף בפיסק לו יוחי גבר
שני אפיין לא יעול צבחותל בחושבניה פק
הקדש ילידה וקד ולכותא פדוק ית עקר משום
אלוהים ואפיין עמר דחומך מהו גלותא
הוא יבין מכל יום יום... אמר לו ומה
טהורה בשוד השבת (אשר) וגם
אמר לעשות בו כל צרכו והעושה בו
אין הוא סימן בלבד והמלאכות הם
עליונות כרת ובהלכה צמק סבת שבת
ואשר אל דברים מלאכות חסל אחת
במקדש כחשד צוה ואמר כלל ולם
והמקל הוא יסקל ביומנותו הוא גרם
לחלאת השבת ואשר לקראו עונג
אמר הגביר ו... בלבד לא
ובמחל ושתים ועונג נס שות
למחוד תורה נקיה ביום השבת ואשר
ובמחוד תורה נקיה ביום השבת ואחר מות
תעילכו ללכות להתעדר בגן עד העולם
שבת תם בקשה אחת אלהי קדוש
יבין כל עולם ומלך כל עלמיה אנת מלכא
בגלגל מלכיה טובדי גיבנותך שכל קדמי
ללהיא שבתין חסד צפיה וברמא לך
אלהי קדוש צלו כל נפשא עידון קדושין וצני
נשא חיות ברמ ועוף אמיה לצדדין עובדך
ותקיסק נכסך נמיה זקף בפיסק לו יוחי גבר
שני אפיין לא יעול צבחותל בחושבניה פק
הקדש ילידה וקד ולכותא פדוק ית עקר משום
אלוהים ואפיין עמר דחומך מהו גלותא
הוא יבין מכל יום יום... אמר לו ומה
טהורה בשוד השבת (אשר) וגם
אמר לעשות בו כל צרכו והעושה בו
אין הוא סימן בלבד והמלאכות הם
עליונות כרת ובהלכה צמק סבת שבת
ואשר אל דברים מלאכות חסל אחת
במקדש כחשד צוה ואמר כלל ולם
והמקל הוא יסקל ביומנותו הוא גרם
לחלאת השבת ואשר לקראו עונג
אמר הגביר ו... בלבד לא
ובמחל ושתים ועונג נס שות
למחוד תורה נקיה ביום השבת ואשר
ובמחוד תורה נקיה ביום השבת ואחר מות
תעילכו ללכות להתעדר בגן עד העולם
שבת תם בקשה אחת אלהי קדוש
יבין כל עולם ומלך כל עלמיה אנת מלכא
בגלגל מלכיה טובדי גיבנותך שכל קדמי
ללהיא שבתין חסד צפיה וברמא לך
אלהי קדוש צלו כל נפשא עידון קדושין וצני
נשא חיות ברמ ועוף אמיה לצדדין עובדך
ותקיסק נכסך נמיה זקף בפיסק לו יוחי גבר
שני אפיין לא יעול צבחותל בחושבניה פק
הקדש ילידה וקד ולכותא פדוק ית עקר משום
אלוהים ואפיין עמר דחומך מהו גלותא

אשר בסי ונהי וילכת על חטאת בעוונות
העולם ואך אשה כמי מרס עולה או לי כי
הוצאתי לרע לבטלה מן צבה אבכה בלילה
על פגעי אשר על צוואתי עבה ואך אשה פע
קדום סלה צוי לי כי הרהרתי ובהתי ליד קר
בלילה סע גם כי אהעק ואזועסרתם תמלתי
כי רבו עונותי והטותי ואך אשה פע לי זה
ותלתי אוי לי על אשמתו מן רמות
תראע עמי יומם ולילה ונותתי לב לדהתענג
בשתייה ובאכילה ואך אשה כמי שוכן מעלה
אני לי זכרתי כרת תלבון וברית מילה סע
הן ואבוי אהעק כמרה הלאותי בלבוש ורבת
סרה ואך אשה פע לי ציוס וערה אוילי בי מקר
חמני עול תורה סע ועל זה אט בוכה ונאחזה
כי הוריתי בתורה שלה כהלכה ואך אשה פע
אלי המערכה או לי כי הלכתי בגסות ובדמות נוח
סע חלתי ואדא מאמת רינג כי באדתי וחלתי
את שחק ואך אשה פע לי תומך או לי כי עברתי
על חמתי סע חטאים ועונות הרבות אליה
וכחשתי הוצאתי ואך אשה פע לי קטטי
אוי לוי ודדתי סרה בשעת תמלתי סע בנות
בשלי לא ככרתי אחריתי והרע ב

יי טעם. ואך אש שיה וטעם. א. ל.
 כי עתה חלק חנותי ליה ליה תקעות פני
 חבירי הלכותי. ואך אש פני לה תפלות
 אני לי כי בקלון חבירי נתכבדתי. פ. כל
 עני ברעיות כי עשיתי את רעות. ואך אש
 פני לה העבדות. אני לי כי אחי שבחתי וקראתי
 קנאות. פ. לך י העדקה ולט בואת הפנים.
 כי חטאתי ועונותי קרורות כנסים. ואך אש פני
 אלוט המדונים. אני לי כי חטאתי בחנופה ובגשמות
 פנים. פ. מע חמרמרו כי פיהו מריות כי
 בזבת הוצאתי. ואך אש פני אחתי עלי עזרת
 אני לי כי לאור הנר ששתי. פ. נשקד עול פשע
 בידו כי בכל יום ויום אבקש לי מחיי. ואך אש פני
 לתי דחיי. אני לי על עון אשר בירתי. פ. סרתי
 מאחוס ערסי מלח. כי עשיתי ברכה לבטלה ואך
 אש פני כורח טהלה. אני לי על אשר לחקטתי
 וקידוש ולהבדלה. פ. עני יקרו מים כי חטאת
 בטולת ימים ואך אש פני עלי השמים. אני לי כי
 יחתי בטומאת צדקים. פ. כי היה דובר נבלה
 כוונתי לבי כתפלה. ואך אש פני שוכן יושב
 אש פני לי כי חטאתי באשליה בשתייה ובאכילה
 ערף דתי. כי פיהו מריות. כי עונותי עברו
 ואך אש פני ליהי מחסי. אני לי כי הלכת

רכיל וסוד נלית **פ** קול הולך בנחת
 מרע מרדת שחת ואיך אטא פני בורא דום
 ותחת **א**וי ל כי דגשת וכעקתי ואין בי נחת
פ לנכ חטאי ועוט עלי הנרילו על צוארי
 עלן זכחי הכשילו ואיך אשא פני בורא ודחיל
 און ל כי עממי חטאי ולבים חללים הפילו **פ**
 שחר ונטף חתורה לך חטאתי ולחס חתרה
 לי דמעתי ואיך אשא פני צורי **א**וי לי עור
 לח טהרתי מטומאתי **פ** תערוב לפני **פ**
 מנחתי אשר הכאתי לך בתחנות ויכופר לי במקום
 קרבן על חטאתי **פ** תרתי בלבי לאחוז
 בחסותך ולהשיב צדעובה לפניך ואם נכתב
 עוני וחטאי לפני העבר מנגד עיניך ואתה יצדיק
 על כל הבא עלי והכל השפט אמת ואני מרדתי
 לכן מורה ומתורה לפניך כי אמת עשית ואני
 הרשעני וקרתי ממזכתיך ומצותך הטובים ולא
 צוה לי התגברתי במעשי ובמעללי ואתה צדיק על
 כל הבא עלי והכל השפט אמת ואני מרדתי לכן
 מעיה אני ומתורה כי אמת עשית ואני הרשעני
 צדיק הוא יצדי כי פיהו מריתי ועתה שא נא את
 מטותי **ת**ם למצוה תזמור לדוד **ב**בוא לין
תן הנביא **ו** בקשה אחרת על אלף בית
אפתח פי ברעות צורי מעעורי הוא היה עדי

פתח רצוני במחמדי - וירגיל לבוש ברבורי אש
 הנה אשנה עתים - ביח המהדר בשמות לפרדים
 חתום - ברוך ומבורך בכל פעולה - ומעלה
 נמה על מעלה - וכל גדולי חורים - ומשבתים
 סלה יש מהם דיום יש מהם בלילה - וכולם בעלי
 אמונה - ברוך העומד לשכני בינה - ברוך בכל
 מעשיו ומעולותיו - וצדק אדם יכול לעשות כמותו
 צד לעולמו בחכמתו - וכל אחד ואחד על טבעו
 וכולם בעצרה מחמדים - ביח צדקה טובים - ב
 דבר על ארך וקרוב - וביום השש העלים כל צוה
 יצר האדם ונתן לו חשבה - והנחוח ברוך כמו ש
 הזדים - ברוך חתום אטוים - ב השביעי קיד
 ואמר הבלו - ואמר זה שבת אשר בו תגילו - אם
 חללו אדם באבן תסקולו - יתרים על אומצ וגו
 תקתגלו - והיא תדמוז לכס לחיי פולחים - ביון
 חלבוש שרומים - ב ולקה העלע וישאן עזר
 וכוליד את קין ומר עגזר - אחד שהטח והחליף
 הנגזר והוצאן חסס והחליף הנכזר - ונתן לו ארץ
 שעשיות מים - ברוך יוקע בארץ על החים - ב
 אש בארץ וכוו לפירות - עד שבת גח והעלים
 עשה זרות - בימיו בא חבול ופרץ בגדירות
 מצוד קל קול ומעשה העבדות - ויטח ארץ
 אשר לא עבד - ברוך האלף מצעדי דבר - ב

חבר מזבח אחר ש. צא. והקריב קרבנות מיד
בתרצה. ואחז כקרא צדיק וגדר הפרצה. ומילא
העולם בצדעו מן הקצה. וגם השפוישן פענפים
ביון זוקף כפופים. פ. טוב ואטיב. אהר
לו הגדולה והגבורה. החתן שיאכלם ונתן לו
משלה. ועזב החשך והלך האורה. וגם בחנו
ל וניסחו עגדה. וכולם בתורה ממדשים. —
בכבודו מכוברים קדושים. פ. ידע בבור —
והם לא ידעו. והלך במסילה. והם הלכו וטעו.
לאחר מזה ענה ברין הפריעו. ובה אצל שרה
זרעו הזרעו. בלבו ובנפשו בדהו חוטת. בעוך
דופאכל אהר ועמליא לעשות. פ. כפל לו שבת
ונתן לו יצחק. במילה וקבילה וחכל מחרחק.
וגם סגולה היא בדעו מבונה ומונח. אשר כרת
את אברהם ושבעתו ליצחק. וכל אשר לו היו קרובים
ברוך הגדול הקדים טובים. פ. לימים בא יצחק
ואחיו ישמעאל. יצחק היה מצוה וישמעאל מועל.
וכל שזה חתיר זה היה נועל. כי לא בכוח ולא
בשכלות ידים. ברוך הקבו על נטילת ידים. פ.
חלף העולם השלים חפצהו. וזמן את לבקד
והשלים מעשהו. אחר שכלו ליעזר עבדו
ויצא יצחק לשון ולכחות את שרהו. ודחה הגוים
בתוך דרך קצרה. בערוך אודר יערץ בגבורה.

נשאה בקרושין והביאה לו אהל אמו ואור אנס מלק
חזר למקומו וגם בא לו ונטע את כרמו והוליד
איש תמים ממלא את מקומו והוליד הטבטים ב
בדמותו בעלמו תחלתם לאוב ובימינו סימו ואמר
אלה בכל ירכי בדוך שעשה לו כל צרכי פ"ז
סמכס מארץ מצרים והוציאם ובעשר מכורת
ין אלת אויביהם והפליאם וינצלו את ממנו
ומחבואם וקדע להם את היס והדריכס והודיר
להם את המן והבריאם מה שלא טעם כל גוי בדוך
שלא עשני גוי פ"ח עיטרם במצות בנסח תחלה
ואכלו אותו אחר מלה וטבולה מי שאידע לו קרי
או טומאה ירחק לפסח שני ויש לו מחילה פ"ט פסח
עליהם לו טרה עליה מה שאין כן לכל ערל ועבד
בדוך שלא עשני עבד פ"י פסקו מעתה ימים חמישי
וקבלו את התורה בקולות וברקים ואישים ומחנות
להם כתות בתות קדושים וגו' להיות שלשת
ימים קדושים מלנגוע לו אשה בדוך שלא עשני
אשה פ"י צוה היה הסרסוף בין משה ובין קונו
ולתר כל דבר ודבר שענינו ואהין מקבל מעשה
ומודיע לבטו ביניהם לבינו ובניו ליהושוע ויהושוע
לזקנים פבנינו וזקנים לישראל בתיקונו והקבל
פזקן ונתעטף בעצות בדוך אקלו להתעטף
בעצות פ"י קיבלו הקריאה ונשמעה ונמצא
בדוך מהם ארבעה ובשלשה גונים נכדעה

ובשבע

ובשבעים שנות נפתחה ונפועה במור
 ולבונה מקוטרה ברוך עטור ישרף בתמורה
 רצה על ישרף וקידשם ושבעה עממים הנחילים
 והורישם וזנה את יהושע לפבשם ועטרת תפחות
 תהיה בראשם וראו כל אויביהם נופלים ברוך
 אקבו להנח תמליך פל שבו ישרף וקנייפם
 ונטלו כדמיהם ובניינם והעמידו ארמון וזבול
 בתקונם ומשחו בהן מגיש לקרבנם תמיד (מוסבי)
 ובפרה ברוך אקבו על רבדי תורה פל תקיף
 תומך רחמינו מארבע רוחות הארץ קבצינו
 והעלינו לתוף ארצינו וקנחמות טובות תבשרינו
 על ידי אשר נקרא שמו יקותיאל ברוך המלמד
 תורה לעמו ישרף פל תמים מנהג עליו
 בחסד וברחמים וזן אותם מקרב לאדם
 ועד ביצי בניס וזכור לכוזבות איש תמים
 עוקר והנעקר לעולמים טוב שם משמע טוב
 לעוסקים בתורה פל יחיד ומיוחד סובל
 פשעינו ובטלים נקרא לך ואחיה ר
 תענינו ומכל צרה ועוקב תעילנו
 סלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו רש
 בקשה קוים ברוך שאמר אלהים
 ונשא עונה כל נעלם בראש שמים וארץ

27 בקעה כמה יי חלף ביה

איתתה עמיתו בעהלה חתוכה וחתונם
בשכה הנחה צנף כל היצודים אנש
בדה שבע ארצות וחקיף עליהם ימים
והילקם במצודו לשלמה חלקים נעדר
וההיות והעלתי לצדדי חיים והתקן
ארכב רוחות לכל צד השמים ותלום
על תבוס במחצנים שקלים ונלכל המזר
ככל דגש ושעה אקופות שטס ויתום
בטוח בני שיי עץ פי ביה י צור עולמים
על ברוך אשר בדה ארץ ועמים
וקבם סלכות ופוכבים נאמים ונסג
אעם ברקיע סמקמרות בטוטים
ושכעה כוכבי לבח החלקים חלילה בצבים
זכרא שלט עולמות שרען מחוברים
מלהטים וגלגלים ועולם השמים
וחיות מרכבה ושדכים והולכים
כולם משרתים את כסס שוכן
מרוזים על בטוח
גילה לנו סוד כבודו וקרא
אלף דור קודם בריאת עולם

בְּקִטּוֹת

אַחַד בְּרַח זְכוּר וְשִׁמּוֹר הָרֵעַ . וְהִטָּן לַפָּחוֹ
 אֶת הַתּוֹרָה : אִישׁ וְיָחַד בְּתָן לֵהֶם תּוֹרָה —
 לְשִׁלֹּת בְּלוֹרָה : וְכֹחַ הַכְּרֵהִים וְיִצְחָק —
 רִיקָן רִיקָן הַחֲנוּחַ . עַן סָבֵא מִשָּׁה קָמְפֵי
 יִשְׁרָאֵל מִתּוֹה טַוּוּהָ : זָכָה וְקִיבֵל עֲלֵיהֶם
 שְׂבִיב וְרִיעַן בְּמִוּהָ : וְעֵלָה לְהַר וּלְבָר
 עֵי לַחוּת סְמָוִים : בְּטַחֵן פִּי רִבִּי
 בְּעַם הָעַם וְעֵלָה לְעַמִּים עֲלֻקִּים וּפְלִךְ
 בְּשִׁטְוָה דְקִישׁ . גְּכִי אֲשַׁמְלִים וְטָרִים
 הַחֲמִים מְנוֹמֵס . וְכִזָּח אֶת כּוֹלֵם —
 מְרִים מְכַנְעִים . וְעַמּוֹ מִיֵּלָךְ וְגִי כִלִּץ וּמִים
 לִיּוֹת מִלֵּךְ לִפְטֵס : רִכְלוֹ עַמּוֹ לִפְטֵי הָעַם
 כְּעַם בְּמִים וְרִים קִבְלָה . וּלְמַד מְכַחוּךְ
 וּמְכַנְעִים : וּלְמַד עַל יִשְׁרָאֵל זְכוּת אֲבוֹת
 רַחֲמָנִים : בְּרִיק אַחַד מִיָּד בְּכֹחַ מְכַל
 הָעַמִּים : לִי בְּטַחֵן הִיוּ יִשְׁרָאֵל מְקוֹבְרִים
 אֶתֶּר הַהַר בְּקַחְלָה : וּמִסָּה יִדָּר וְעַמּוֹ כֹּל
 מְלַכִּי מִסָּה : מִשִּׁים לְכֹחַ ^{וְעַמּוֹ} יִשְׁרָאֵל יִשְׁרָאֵל
 קְבוּלָה : וּבִיד מִסָּה טַי לַחוּת לְבָעַם
 בְּעֵלָה : בְּקוֹלוֹת וּבְרִקִים : הָעַם ^{וְעַמּוֹ}
 וְחִוּוָה וְעֵלָה : וְעַם לִפְטֵי מִיָּד מִסָּה
 מְלֹכָה . טַעֲמָה וְטַעֲמָה מִיָּד מִסָּה

הַחֲמִים

החמור מפי מעלה . כל בט יעדל וטכשם
 סגודי גדולה : ועמך מולם צדיקים אטרום
 ותשמים : בטה וחק אשר ברה אלה
 הורם בחכמה . ועטף בן נפש ורעה אטרום
 ועטאו מארבע יקרות עולם בלימה אט
 נחח ומיס ועסר מן בארשה . ומגן בן
 סכל ודיבור ובינה הנקומה . האג
 איכרים על אחת כחב וכמה : ומגן בן
 כוח וריעה לקבל תורה הנטימה
 נקב במתנה מימים ימימה . נגנבון
 ער עולמו עולמים : צמחון
 זאת הנשמה שרה את יוס הרין והבין
 בעת יבא מארך המות מלא עינים
 מרה . ושני סלמכים עמו עוסדים
 כחש מרה . והגוף צועק צעקה גדולה
 ומרה . וכל איכריו מזרעקשים שמו
 כחברה : אם כוח נקי והנשמה טהורה
 כולם כעולם מאך וחרון ועבריה
 הגוף ישוב לעכר . והנשמה בצדק
 החיים צורה . ינותו על משכבותם
 מקום ידירים גנעילים : צמחון
 חולקים שניהם צדוף והנשמה נבונה

אם יעלהם מעשים טובים המצוה
להם מצוה. הגוף הומר את מן החוכמה
בדמה. ובמחשבה מנסה מן אדן החיים
בדמה לקחה. והוא שילפת במעשיך
ואת עמך קצנעה. הצבעת בזבל
עולם ולתפלות יום הצווחה. ואת
ידע בעלמך. ובה החוכמה. תמצה
עדה על יתקם ותמצה יגון ואנחה.
ואתב מקום לעמים גמורים עובדי
למים. בטחון טרף הגוף לפני
הנשמה. ואמר תעטף בקול גדול בשעת
הצום בקפץ. ואמר היה עליה זמרת
עבדת אשר חובר. והטענותי ונטחנותי
והלכותי אשר היצור. ועל כן באן שליטה
ומצאן וצדי טעיהם נקטד. והביאו
שליטה שבעי אשר מביים מכל עבר
והבטון טעיהם יחד זה חסל וזה דבר
ואמרים להם אתם עברתם על ה
מצות זכור ועמוך. ואתם חייבים
על דבר אשר יעזבם אותו פעמים.
בטחון יחידה זכרי יום בקורה
נקראה. כי ונטון כלל ערב והעמז

בא

כחה ותעלי למקום גבש וסרואים גבש
 ועלמיה את ידרך וכל חסות שמענה ולמדי
 תורת צדיק ומעשים טובים ותמונה
 בעדס תבוא יסבדעך עקצותה פמוסכות
 בעדכ היה באה וכבדך עקצותה ואך
 תעלי ל אביר שהוא עקצו מלומים
 בשמו כבוד עלי חורש יוס גדולת את
 יוס התמונה נכטי עכדי את בולחין
 ול תלמי בתמות השיכה תקבלי טכר
 ותונדלי יפירותה בטובה והכיש צלה
 לירך בעת שעת הליכה ולמדי התורה
 מקרא ומשנה וסדור הצדקות ופידת
 ותגלן על הזמע כתרונה וארבע כותם
 על האש ושתי רעועות על אלב חקור
 הדיכה וקראי קרות טמע ככל יוס
 בעתים : בטחן לקחה מתחת סמא
 הכבוד מעל ריקשים טענה גוף טמור
 את הנטמה טכרבה לה בעצוטה זכור
 את בולחין טלקחך מעמד הרעוד

זבעה

27
 28
 29

27
 28

מצעה. תמוס. צד הדע בעל העמות
 שבעה. והדבק ביוצ מה שרדעם האנוש
 שבעה. והעפל את האנוש. ושהט את
 האנוש לפי שגרה. כדי שתזכה ותלדאגות
 היתר התקוסה. תעלה עם אבותיך
 מקום אודים ועמים. בטח
 מלך על כל איצרים שצדוק זה הוא הלעון
 סעור וסוסט בצדק לעם עלי מאביון.
 וצדק יצדק דבר והלכ חכס ונצון.
 מתקצים תלמידיו למען ומחלק
 למסעצון. והמנה מקוט חכמה וקדסוק
 והוא נציה וכהן. יושב בצדע. הגויה
 ולתתך עליון סמלך בהיכלו צדק
 עטרתו וצדוק לוס אחרון כמו שכתו
 יחייג מיומים. בטח כמשי בתגל
 למל אשר יעלך. בעת קימות הגבד
 כושק לקדמתך. לחצי הטהרו וגעס
 נצב לעשותך. בכל שש יהיו
 צדוק לכנים בקדכך. נשמן אל

יחקר

צדק

דומדומ ירעק מעל כאשך . וקלש לבך
 לכני מביך . והרה ימחול עונך .
 ותעלי לגן עדן טהודה סגדונך ותמצו
 כל מעשיך בספר חמה רעומישי .
 בטחון סכרי בעבת שלע פנחוח .
 עדציות נעחלירי ומנחות הפלות .
 ומשן שבע בדכות ינמח גמול
 ומוסק לעטן הקדבנות . וקולין בתודה
 שבעה . והשמני הכטלות . שנים
 מקרז ואחז תרגום . ומכסיר שלטה
 מקדאות . ובמנחה כדק ולוי .
 ויעדחל במעמדות . ואתה אחז
 מתאחדים חזק וכלה ומעכומיס .
 בטחון עבדן והכינו כנבערב
 ערכי שבתות . בעל ודגים וטחם
 מענה תבואה . וקידועטל היין
 ומזון למצוה . ושלוט מעודות
 בעבת כנגד שלטה מצות . ואדבע

בדכות בנגד ארבע אמהות' והתענגו
בשבת והוקיפו לכם טובות ועמכם
עני ואשיון כדי שתסיו שטס לבנות"
ותשון לחזות בנועם י' עם לבנים
אחרימים: בטוקן פוקח עוריות
בדח לנו שבת מנוחה ודחצו במים
ופכו בשמן שליון ושלמחה ולבש
בגדים נאים והקילו יגון ואנחה
ואסוד לדבד בו דכדו ערכום ושנוחה
ולמדו תודת להינג באשקט ובבטחה
שבת מקודש יום הכנוחה ושמרו
עצמכם מעום עטקה וצנוחה
שלמים שעות העבת פולס מלאו
ומלתיים" בטען צדיק
במכעלות בשעלט מונעדים חס
חגים תמנים חג הדחמון חסות
פסח ומלודים זכרון ליצאת
הצות יג

אבותינו ממזלים . וקבע לכו עדילות
 מצד שבעת ימים . וקדע הים להעלאל
 והלכו ביבשה גדולים והטנים : וטבע
 סלעה וחילו ולוכבי סומים ופסעיה
 ומטה ואהרן אמרו שירה . נמצים טמאום
 ותטים . ויעלאל אמרו זה אלי ואנו
 בעלמס | בראו קראו עגרות
 והיציאו קרבים . ועומר התמנה ולחם
 הפנים . חג הקציר ומקרא בצורים
 ולקיסת הפיאת ועמחת הקצירים
 זמן פירות ועומר הצירים . ומתן
 התולה ועמדת הדבדים . ותלין
 האמור לקיבול העפעס . והיום מצות
 עשה הרי לכם טובים . ומצוות
 לא תעשה הם דרך נשעים בתמאים .
 בראו | לאע הענה יוס
 חקיעת שמדות . ומלכיות

חקיעת שמדות . ומלכיות

בְּקִנְיָהּ

וזכרונות. הם כנגד שלשה אבות.
והוא יושב על כסא ושופט לשלוש
עולמות. ומלבי שדת טובים ומלמדי
שנות על צדק. ועל שם ספרים
כפילים ומעשה עולם הזה לעומו.
ובני ישראל בני מחן לפניו הוסיף
עובדות. מהם לחיי עולם וממיקף להם
שנים רבות. וישנם בערים נחומים
לחרפת עולמות. ובינוניים ממתיך להם
לאחר עשרת ימים. בטחון שבועת
מי החד זמן ניקוף המים. קמה והלך
ומעשה מועם. ~~אחרון~~ ~~אחרון~~
ולכל הדם ונערכו נחלים. אחרון
כנגד הלב ועל כה לפטמוק שבתים
ולכל כנגד השדרה הדם לעינים.
וכוונת

תכבדים על מעשה היהודים וקרוב
 הכבשים וטבעת הפנים והשם הקדוש
 הליקת הדמים וביום המעשה
 ירדת הנשאים : בטחון ~~השם~~ לדעת
 עמך ערץ ותקביל תפלתנו ותעלה
 למחס מסאיך ותחס קרבינו ותלה משיח
 צדיק כמנהג בימינו יקבע הגזמים
 לבית מקדשינו ועם נקויב אנקלנות
 חובתינו מחולל ~~לך~~ צדיק להים יחטט
 ועם המחבר יחוסף ותזמק חבני ~~מך~~
 ככך לוקע הארץ על המים בטחון
 עטי עטי ומסופף תלמודיני
 בתח לבי בקרבי והסירה שנת עיני חנה
 בתעויה לעצמתי וגם תבחיני וטהר
 משגבי ומחול את צדוני והבן לבי
 ורעתי ונפת על לשוני טהורי
 ומוסף

כחוק חנה : ויחדד גופי זכור

ומה... ומנחה וגם ערביני / ועבתי בבית
: לחנוך נמים - בטחו ואמי מזמור
לדוד ז' דוש לא חמל בנאמת רשא וכו'
בטה אודית נאר

הקטיב ושמעו רישי וחזירי הקטיב
לתעבות והבנינו לחוסרי סיה גירי ורעה
עובדיהי הטאת לי מנפוני : כי נשמת
חמלה שטמא הכבוד איך טכנת בתוך
הנקה האוכד וגם עשו לך כסא הלכ והלכך
ישרתך עולה וגם ירד הייתי ככלי אובד
הייתי גופי הנבוק אל תקתכל לדבר
עבירה ואתה עתיד להיות נזוף וששלך
כנבלה לתקד קבר יסליכוך : כאכך
דומם גדולה כי עשה כבלה : כי נשמת
איך תשמע לעצותי ותדפי אחרי שמי

תענות

תאווהו . ואיך תניחנהו להעיר כל חסדו .
 ויצאה מביתו : ויצאה גופי חץ ומקום
 העמוד באשה נאה . והיא חלמה כחלום
 קיא ויצאה . ומחריטה גופי עפר עשה
 ותלעה . כי שנתה למה . כן כי שנתה
 איך תעלי לחקום . מלך עליון . ואת כילונלכת
 בחסאים ועון כחמה וכליה וצדק : מה
 תעט לפטן ביום הדין יום צדק
 כי לא לנצח . שפח אביון : כי גוף
 את לך מיום דין ומיום תוכחה .
 וכלוב לא תמצא תנחה . נקף אחרי
 הצלי מה בארץ עצה ועוה . מה
 תענה ביום הדין שתוצאה הספדים
 פתחה . אין . וצאת ואין מוח . אין
 שמתו בת מלך כבודה . קלה ורחמים
 חיה יחידה . למה את מרפם אחרי
 הדין ויש לך יחידה . מה תעני ביום
 הדין אם תתייעב . בעמידה ויחרד
 . צחק חדה . . ויחרד . גופי זכור

יום המות וחרדי שאול ועלמות ודין חכום
 המות בעת יסליך מחלת כרעם למוך כין
 ובאמר אמן עד חר המות מי גבר יהיה
 ולא ידע מות : ה' עצמותי זכרי
 המות קודם שלושים יום מבעודיך ומר
 שלם עליהם מעליך : חזק כך יתגבר איהם
 זה שדי : המידי את יעך מעליך : המידי
 גמי זכור יום במוך קצר המדיח ולחה
 כל צע בעמל השוא תטריח . כמה וכמה
 עמלך העיון . לו יש בינינו המידי : לו
 מעמל את עליהם חיים : איך נשמחת
 סך חיים : טובי למוך מחולל : אהיים
 נחרי למעלה חוץ חיים : ונחרי
 בחיים : ונחרי גופי איך נעמל קלון
 והברל דם חרון : וגם מהבת מושב
 לעיני ולעין . טובה פטסובה ועזוב
 שלם ולטן . הוא דומם יכפר עון . והוא
 עצמותי זכה וכרה . מוקד צב קדוש
 טחורה . טובי טובי העולמית לפני

ל

ל איוס ונולד . נד אשר לא תחמך הסמס
 המאירה ילדה שמהודה : יכאם גופי בעוד
 המחמרת מהודה לפניך . מהוודה על מהחמך
 כל טונך : בטוד ימיני פשוטה לקבל ימיני .
 מזה יעלה טד ין להך : כי כשלת בעונך ..
 כי נשמתו פתחי שעי התעבה בקלמה .
 והטהרי בחמסיום שעלי טעב . החלמי
 בנהר דינור ואחר כך עלי נא . לפט סלך
 עלמך להקביל פני שכינה : אכן טאס
 הכונים היתה לראש פנה : אכן גופי
 אזור מוגך בגבור מעינך אדעמדי .
 קומה בחרות ליל וטה שיר נעמו .
 עדי דור הנשיחם לעודד על שזו -
 ועלי נבל : עלי הגיון בגבור י עלי .
 קלח נח לעון עברך . דרך צמתי עב ..
 יהי נח כעמך בקך לנא יהי נחשב .
 היה לי לעור חטאי ולמחכה ולחגב ..
 כוע מקדעך בחיינו השמש והנחלב .

למטו

ל

ל

למטן שמך יי נהם ללכ נכאב . עד
מת . אלוהיך לגלותי כמות אצ כחשב
קבץ גדוליני ~~שמך~~ כעאן בעזב .
קיים לנו ה' ~~שמך~~ אותנו כמותב על
ידי רצב : קיים . בדרך הנותן ליעק
כה יקבל סיחוי וידעה כקדש וכדיוח
טחח : קיים שבת נוד הנזכרה כאחד
לנו הבטוח . כמותב יכרה כמותו צדיק
ודון עלות נע גלי ידיו : ^{ידי} ת מרד .
הא ~~למטן~~ בין תורה הגט ונוק הגט .
והגט ~~למטן~~ ושיקל הגט .
לגדל גט הגט גדי את מותלת . שיק
הגט עיני כמדה . תורה גגט . מקום
הגט ומקום הגט ומקום הזמן . וטוח
הוא לבקט מהל שבקית והצוקיות .
וכוח היא נעאלתה כלה : נעב .

שיר

עשר השריון

אשר לשלמה יישרקו אנשי קות מיהוסי
 טובים דודיק משן : לריח שמנה מובים
 שמן תודק שמך על כן עלמות אנבך
 משכני אחדיך גרועה הביאני המך
 חדרו נגילה ונשמחה בך נזכירך
 לודיק משן מישלים מהבוק : שחורה
 אני ונאזה בנות ירושלים כאהלי
 קרר כיריעות שלמה : אל תראני
 שמי שמרחורת ששזסתני העמש
 בני אמי נחלוני שמוני נזמרה
 את הפרמים פרמי שלי לא נטרתי
 הגדה לי שאהבה נפשו איפה
 תדעה איפה תבין בעהריון

מקרה שבת

ב

שְׁלֵמֵהּ אֲהִיָּה כְּעֹמֶהָ עַל עַדְרֵי הַבְּדִיקָה :
 אִם לֹא תִקְרַע לִךְ וַיִּסְפֶּה בַּעֲשִׂים צֹאֵי לֶךְ
 בְּעַקְבֵי הַיֵּצֵאן וְרָעִי אֶת גְּדֵי־וְתֹךְ עַל
 מַשְׁכְּנֹת הַדּוֹעִים : לְסוֹמְתֵי בְרִכְבֵי מְנוּה
 הַיִּתְיָד לְעֵתֵי לְאוֹ לְהוֹיֵךְ בַּתּוֹרִים
 עֲגֹלָךְ בַּדּוֹדָם : תּוֹרֵי צֶהֱב נַעֲשֶׂה
 לֶךְ עִם נְקוּדֹת הַכֶּסֶף : עַד שְׁהַמְלִיךְ
 בַּמַּסְכֵּן נִדְרֵי גִתָּן גִּיחוֹ : עֲלוֹה הַמֵּר
 דוֹרֵי לִי בֵּין יַסְדֵי גִלִּין : אֲשַׁמַּל הַנֶּפֶל
 הוֹדֵי לִי בְּכַרְמֵי עֵץ גָּדִי : הַפֶּךְ יִסְרָה
 בְּעֵתִי הַפֶּךְ יִסְרָה עֵינֶיךָ יוֹנִים : הַנֶּהָ גִבֵּי
 חֲדָי אֶחָד טָעִים אֶחָד טָעִים עַל עֲלֹנֵי
 לְעֻנָּה : קוֹלוֹת כְּתִיבֵנו אֲלֵדִים >
 בְּהִיטָנוּ בְּלוֹתִים : מִסְכֵּרֵי
 שְׁבֵת פֶּרֶק דֹּאֲשׁוֹן

יציאות הזכרונות שהן חזרות

מסכת שבת

כפנים ועתים שהן ארבע בחוץ כיצד העני
עומד בחוך ובעל הבית כפנים פשט העני
את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של פועל
הבית או שנטל מתוכה והוציאו העני חייב
ובעה פטור: פשט בעל הבית את ידו לחוץ
ונתן לתוך ידו שלעני או שנטל מתוכה
והכניס בעל הבית חייב והעני פטור: פשט
העני את ידו לפנים ונטל בעה מתוכה
או שנתן לתוכה והוציאו שניהם פטורים פשט
בעה את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה או שנתן
לתוכה והכניס שניהם פטורים "ב" לא ישב
אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפלל ולא
יכנס אדם למרחץ ולא לבדסקי ולא לאוכל
ולא לדין ואם התהילו אין מופסיקין -
מופסיקין לקדית שמש ואין מופסיקין
לתפלה "ג" לא יצא החייט במחצו
סמוך לחשכה שמו יטבח ויצא ולא
הלבלד בקולמוסו ולא יפלה את כליו
ולא יקרא לחור העב באמת אמרו החזן
בזאה היכן תיעוקות קוראין אבל הוציא

לא יקרא כיוצא בו לא יאכל הזב עם הזכה
מקצני הרגל עבדה י ואלו מן החלכות
שאמרו בעליה חנניה בן הזקיה בן גוריון —
כשעלו לבקרו נמנו ורכו צ"ש על כה ויהי
דברים גזרו בו כיום .. ה' ב"ש אין שוכין
דין וקממנים וכרשיים לא כרי שיטורו מבעוד
יום ובה מתירין .. ו ב"ש אין נותנין חובין
של פשתן לתוך התנור לא כרי שיהכילו —
מבעוד יום ולא את הצמר ליהד לא כרי
שיקלוט העין ובה מתירין .. ב"ש אין כורשיין
מנודות חיה ועוכות ודגים לא כרי שיצודו
מבעוד יום ובה מתירין .. ד' ב"ש אין
מוכרין לנכרים ואין טוענין עמו ואין
מגביהין עליו לא כרי שיעש למקום
קרב ובה מתירין .. ה' ב"ש אין נותנין
עדות לעבדן ולא כלים לכוכס נכרי לא
כרי שיעשו מצעי ובכולן כה מתירין עם
השמש .. כו אמר רשב"ג גורנין היו בית
אבא שהיו נותנין כלילכן לכוכס נכרי ג'
ימים קודם לשבת ושנין לו ולו שמונת

מוקפת שבת

קודת בית הכר ושניולי הגת" ז אין עולק
כפר בצל וציעה לא כדי שיגלו מבעור
יום אין נותנין פת לתנור עם השיכה ולא
חררה על גבי גחלים לא כדי שיקדמו פנה
מבעור יום לנו ליעזב חומר כדי שיקרום
התחתון שלה" זא משלשלין את הפסח
בתנור עם השכה ומאחיזין את האור
במדורת בית המוקד ובגבולין כדי שתאחז
האור כדובן כדי יהורה חומר בפחמין כל
שהוא" ז אני חבצלת השרון שושנת

העמקים : כישושנה בין החוחים בין
רעתי בין הבנות : פת פת בעצי
היער בן דודי בין הפנים בצל
חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחפי
הביאתי אל בית הין ורגלו עלי
צהבה : פדק שני במה

מדליקין וכמה מין מדליקין אין מדליקין
לא כלכש ולא בחוסין ולא בכלך ולא
בפנילת האידן ולא בכחילת המדבר
ולא

מסכת יעקב

ד

ולא ביהודה שעל פני המים לא נזמת ולא
 פאעוה ולא בטמן קיק ולא בטמן שפיפה
 ולא בחליה ולא בחלב " נחום המרי -
 אומר מדליקין בחלב מבושל וחכמים
 אומרים אחד מבושל ואחד שאינו מבושל
 אין מדליקין בו " ב' אין מדליקין בטמן
 שכיפה ביום טוב דבי יעמיעל אומר אין
 מדליקין בטמן מצני כבוד השבת וחכמים
 מתירין בכל השמים בטמן טומטמן
 בטמן חגזים בטמן חמטם כנונות בטמן
 רגים בטמן כקשות בטמן וכנפט לבי
 כדפן אומר אין מדליקין לא בטמן זית
 בלכד " ג' כל היוצא מן העץ אין
 מדליקין בו לא בשתן וכל היצוא מן
 הפך העץ מיטמא טומאת אהלים זה
 בשתן פתילת הכנף שקיפלה ולא חכמה
 דבי לעזר אומר טומאה היא ומין מדליקין
 זה דבי עקיבא אומר טומאה היא ומין
 בה " ד' לא יקוב אדם שופרת

מסכת שבת

וימלאנה שמן ויתננה טלפיה הנד בשביל
שתהא מנטוכת ותיפילו היא שלחמס זל
יהודה מתיר .. אבל אם חיברה היוצר
מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחד ..
לא ימלא חדר קערה שמן ויתננה כדרך
הנר ויהא ראש הפתילה בתוכה בשביל
שתהא שואבת וכפי יהודה מתיר .. ה
המכבה אר - הנר מפני שהוא מתיירא
מפני גוים מפני לסטים מפני רוח דער
ואם בשביל החולה שיטן פטור כחם
על הנר כחם על השמן כחם על הפתילה
חייב .. ורבי יוסי פוטר בכולן חוץ מן -
הפתילה מפני שהוא עושה פחם ..
על שלש עבירות נשים מתות בשעת
לחמן על שאינן זהירות בנדה ובחלה
ובדליקת הנר .. שלשה דברים עדין
אדם לומר בתוך ביתו ערכ שבת עב
חשיכה עשידתן עירבתן הדליקין אר
הנר ספק חשיכה ספק אין חשיכה אין
משאין את הנדאוי ואין מטבילין את
הנר ואין מדליקין את הנדאוי

אבל מעשרין את הדמאי והערכין וכוונתן
את החמין סמכותי באישיות

כפרונו בתפוחים כי חולת אהבה את
שנאלו תחת לכהיש וימינו תחבקני
השבעתי אתכם בנות ירושלים כ
בעבאור או באילות העדה א
תעירו ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ : קול דודי הנה זר
בא מרלב על ההרים מקמץ ער
הקבעות : פרק שרשי

כירה שהסיקה בקז ובגבצא נותן עליה
תבשיל כגפת ונעצים לה יתן עד שיגוף
או עד שיתן את האכל בשם חמין אבל
לא תבשיל וכהא חמין ותבשיל גמא טטלין
אבל לא מחזיקין ובהא חף מחזיקין
תנוה שהסיקה בקז ובגבצא לה ש
בין מרובו בין מעל גבין כותח שהסיקה
בקז ובגבצא הכי הוא כליכוס

ובעצים הרי הוא כתנור : ה' אין
 נותניך ביצה בצד המיחס בשביל שתגלגל
 ולא יפקיענה בקודרים וכבי יוסי מתיר
 ולא יטמיננה בחול ובאבק ורכיס בשביל
 שתצלה .. ה' מעשה שעשו אנשי
 טבריא והביאו סילון שלצונן לתוך אמא
 שלחמן אמרו לק חכמים אם בשבת
 כחמין שהחמו בשבת מקורים ברחיצה
 ובשתייה ואם ביטו כחמין שהחמו
 ביטו מקורין ברחיצה ומותרין בשתייה
 מוליאר הדרוף שותין הימנו בשבת אנשינו
 מעפי שגרופה אין שותין ממנה .. ה'
 המיחס שפינהו לא יתן לתוכו עונן
 בשביל שיחמו אבל נותן הוא אולתוך
 הכוס כדי להפשיטין .. האכס והקודרה
 שהעביכן מכותחין לא יתן לתוכן תבלין
 אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך
 התמחוי כפי יהודה ואמר לכל הוא נותן
 חוק מרבה שיש בו חומץ וציד .. ה'
 אין נותנין כלי תחת הנר לקבל בו

לתוך
 חו

בו את הטמא ואם נתנו מבטוד יום מותג
 ואין גיחותין ממונו לפי שאינו מן המוכן
 מטלטלין נכחדט אבל לא יסן כבי
 שמעון אומר כל הנכרות מטלטלין חוץ
 מן הנר הדולק בשבת נותנין כלי תחת
 הנר לקבל נטויות ולא יתן לתוכו מן
 מים מפני שהוא מכבה .. דוכמה דודי

לצבי או לעומר האילים הנה זה עומר
 אחר פתלנו משעתי מן החלונות
 מציץ מן החרכים : ענה דודי ואמר
 לו קומי לך לעצתי יפתי ולכי לך

כי הנה חסתי עכר הנשם חלף חלף
 לו : הנצנים נראו בארץ עת
 הזמיר היצע וקול התור נשמע

בארציו : פרוק תביעי פסל
 בלה טומנין ובלה אין טומנין אין טומנין

מסכת שבת

לא בגפת ולא בזבל ולא במלח ולא
 בקד ולא בחול בין לחים בין יבשים
 לא בתבן ולא בגזין ולא במוכין ולא
 בעשבים בזמן שהן לחים אבל טומטן בן
 כשהן יבשים .. טומטן בכסות ובשורות
 בכנפי יונה ובנקורת שלחדשים ובנעורות
 שלפשתן וקד ל יהודה אופג כדקה ומתיר
 בנפה .. ב טומטן בשלחן ומטלטלין
 אותן בגני צמר ואין מטלטלין אותן כיצו
 הוה עושה נוער את הכסוי והן נופלות
 כפי לעזר בן עזריה אומר קופה מטה
 על שורה ומטלטלין ונוטל שמה יבול
 שואתו יכול להחזיר וחבא נוטל ומחזיר
 לא במחו מבשי לא יבטו משדתחטין
 כיסו ונתגלה אותר לכסותו ממלח
 את הקיתון ונותן תחת הכר אותרת
 הכסת .. התאנה חנטה פגיה
 והגפנים ספרד נתנו ליה קומי
 לך רעיתי יפתי ולכי לך : יונתני

יבנה
 וספר

41

בְּחֻגֵי הַסֵּלַע בְּסֵתֶר הַמִּדְבָּה —
הִדְחִינִי אֶת מַדְחִיךָ הַשְּׂמִיטִי אֶת
הַקּוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וְהַמְדְחִיךָ נֶאֱמָר:
אֲחִזּוּ לָנוּ שׁוֹעָלִים שׁוֹעָלִים קְטָנִים
מִתְחַבְּלִים בְּרַמִּים וּבְרַמִּינֵינוּ סְמָרָה:
דוּרֵי לִי וְאֵי לֹא הָדוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים
פֶּרֶק חֲמִישִׁים

במה בהמה יוצאה ובמה חינה יוצאה
יוצא הגמל כחפסר ונחקה בחטם ולוכדקים
עץ בכדומכיה וסוס לשד וכל בעלי השד
יוצאים בשד ונמשכים בשד ומזין —
עליהן וטובלן במקמן: כ חמור יוצא
במדעת בזמן שהיא קשורה לו זכרים
יוצאין לכובץ כחלות יוצאות טחמות
ככולות וכבונות העדים יוצאות
עבודות. רבי יוסי אומר ככולן מוציא

מסכת שבת

מן הרחלים הכבונות ל' יהודה אומר ענים
 יוצאות צדקות ליבש אבל לא לחלב: ג'
 ובמה אינה יוצאה לא יצא גמל
 במטות ללא לא עקוד ולא רגול וכן שאר
 כל הבהמות לא יקטור גמלים זה בזה
 וימשוך אבל מכניס חבלים לתוך ידו
 וימשוך ובלבד שלא יכרוך: ד' אין
 חמור יוצא במדעת בזמן שאינה קטורה
 לו ולא כזוג חמפי שהוא פקוק ולא בקולם
 שצווארו ולא ברצועה שברגלו ואין
 התורנגלין יוצאין בחוטין ~~פניהם~~
~~ואינם~~ ולא ברצועות שברגליהם
 ואין הזכרים יוצאים בעגלה שתחת
 הליה שלהן ואין הרחלים יוצאות חנונות
 ואין העגל יצא בנימון ולא פנה בעור
 הקופר ולא ברצועה שבין קרניה פרתו
 של רבי לעזר כן עזניה היתה יוצאה
 ברצועה שבין קרניה שלא ברעון

א
42

חכמים" ער שיצוה היום ונסו הצללים
 מכ דמה לך דורי לצבי או לעופר
 האילים על ידי בחר : על משפכי
 בלילות בקשתי את שמהבה נפשי
 בקשתי ולא מצאתיו : מקומה נא
 ואסובה בעיר בשוקים וברחובות
 אבקשה את שמהבה נפשי בקשתי
 ולא מצאתיו : מצאתי השומרים
 הסוככים בעיר את שמהבה נפשי
 למותם : פירק ישי
 במה תשי יוצאה ובמה אינה יוצאה לא
 תצא אשה לא בחוטי עמר ולא בחוטי
 פשתן ולא בדבועה שבגאשה ולא
 תעבול בהן עד שתרגם" לא בעוטפת
 ולא בפננטיין בזמן שאינן תפוחין
 ולא בכבול לדשות הרבים ולא סגור
 של אבן ולא בקטלח ולא בגדול

בטבעת שאין עליה חותם ולא במחט
 שאינה נקובה ואם יצאה אינה חייבת
 חטאת: ב' לא יצא האיש כסנדל המסומן
 ולא כיוצא בו מן שאין בדגלו מכה ולא
 בתכלין ולסתקוים שם בזמן שאינן מן
 המזומחה ולא בשריון ולא בקדחה ולא
 במגפיים ואם יצא ליבו חייב חטאת: ג'
 לא תצא חשה במחט הנקובה ולא בטבעת
 שיש עליה חותם ולא בכולמור ולא בכובלת
 ולא בעלנחית שלפליטון ואם יצאה איבת
 חממת רבדי רבי מחור ואכמים כוטרין
 בכובלת ובעלנחית שלפליטון: ד' לא יצא
 האיש לא בסוף ולא בקשת ולא בתרים
 ולא בזה ולא ברומח ואם יצא חייב
 חטאת רבי לעזר אומר תבשיטין הקלו
 וחלוקה חייב אלא לגנאי ש' ופתתו
 מרבותם לחתים. ופיתתוהם למזמירות
 לא יצא גני לגני חרב ולא ילמדו שגור
 מלחמה. ביבות טהורה ויוצאין בה
 בשבת: כבלים טהורים ואין יוצאין

נוסחת שבת

ט

כהן בשבת .. ה' יוצאת חטה בחוטי שער בין
 משלה בין משלחצרתה ועל משלחה
 בין משלחה במטות וכוונות וכוונות בזמן
 שהן תפודין ככבוד וכפיחה נכבדות לחג
 במוך שבחנה ובמוך שבסנדלה ובמוך
 שהתקונה לנידתה בסילפל ובגדיר מלח
 ובכל דבר שתתן לתוך פיה ובלבד שלא
 תתן לכתחלה בשבת ואם נפל לאתחזיר
 שן תזכרת וכן של זהב ל מעור, וחכמים
 חוסרים .. ה' יוצאין בסלע שעל הצינות
 הכנות קטנות יוצאות בחוטין ואפי"כ
 בקטמין שבאניהם ערביות יוצאות בעלות
 ומדיות כדוכות וכל אדם לא שריבדו חכמים
 באוה .. ה' כופת על החבן ועל החבון
 ועל המבוע וכלבד שלא תפוקף לכתחלה
 בשבת .. ה' הקיטוע יוצא בקב שכל
 דבריו ל מחיר ולכו יוסי חוסר ואם יוצא
 בית קיבול כמותים כמות סמכות שבו
 טומאין מדרס וירמאין בהן בשבת

מסכת סוטה

בהן כעשה כסא וסמוכות שלו פומחין מדרך
וחין יוצאין בהן כעבת וחין נכנסין בהן בעמה
אנקטמין טהודים וחין יוצאין בהן ~~בעמה~~

הבנים יוצאין בקשגים ובעי מלכים
בזין וכל אדם לא שדיברו חכמים בהנורה:

יוצאין בביצת החדגל ובטון
שועל ובחמור מן הצלוב משום רפואה
דלמ ויחמא (לא דלי ויחמא) חף כחול חסור
משום דרכי האמורי

מצעט

שעברתי מהם ער שמצאתי את
שאהבה נכשי אחזתי ולא ארפנו
ער שהבאתי אל בית אמי ואל חדר
הזרתי: השבעתי אתכם בנזרת

דעבא דנושלים או באילות השדה אם

תעירו ואם תעוררו את הארבה

ער שתחמך: מי זאת עלה מן

המדבר כתימרות עשן מקוצרת

מזר ולבונה מכל צנקה רובל:

הנה מן תולדות ישראל שלמה ששים
גבורים סביב לה מגדולי ישראל
פרקי שבת

כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עיקר
שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות וגבה
אינו חייב לא חטאת אחת: היודע עבירה
שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה
חייב על כל שבת ושבת היודע שהוא שבת
ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב
על כל שבת חב מלאכה ומלאכה העושה
מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב
לא חטאת אחת חבות מלאכות ארבעים
חסר אחת: הגורע והאורט והקוצר
והמעמר: הרע והזוכה: הגורר: כשחון
והמקד: הלש והאוכה: הגוזל: והמחיל
המלבנו: והמנפצו: והצופעו: והמנוח
והמיסך: והעושה שני כתי טרין: והמור
שט חוטין: והפוצע שני חוטין: והמחיל
והתוכר שתי תפירות:

והקורע עמו לתפוך שתי תפירות. הער צבי
 השוחטו. והמפטיטו. והמעבד את עונו. והמתקן
 והמחפכו. הכותב שתי אותיות. והמוחק עמו
 לכתוב שתי אותיות. הבונה והקותר.
 המכה והמבעיר. המכה בפטיש המוציא
 מדשות לדשות. הריסוף אבות מלמדות
 מוצעים חקר לחת. ועוד כלל אחר
 אחרו כל הכשר להצטע ומצטעין כמוהו
 והוציאו בשבת חייב עליו תמור וכל
 שאינו כשר להצטע ואין מצטעין כמוהו
 והוציאו בשבת אינו חייב לא המצטעין
 ה המוציא תבן כמלא פי כפה עצה
 כמלא פי גמל ~~על שום ועל בעלים~~
 שאיר כמלא פי טלה עשבים כמלא פי גדי
 עלי שום ועלי בצלים לחים כגרוגרת
 יבשים כמלא פי גדי ואין מעטרין זה
 עסקה מפע שלח שו בשיעוריה המוציא
 מכלים כגרוגרת חייב ומצטרפין זה עם
 זה מפע ששו בשיעוריהן חוץ מקליפיהן
 דעיתהן ~~שם~~ ועוקציהן ומכין ומאקסן

בְּמַעֲשֵׂי
בְּסִכַּת שְׂבִיבֹת

לְבֵי יְהוּדָה חֹמֶר חוֹךְ מִקִּלְפֵי עֲדָשִׁים
שָׁמַת כְּשִׁלּוֹת עִמָּהּ .. כָּלֶם אַחֲוָדִי
חָרַב מִלְמָדִי מִלְחָמָה אִישׁ חָרַבֵּן עַל
יָדֵינוּ מִפְּחָד בְּלִילֹת : אֲפִדִּיּוֹן עֲשֵׂה
לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְבָּנוֹן :
עֲמִידוֹן עֲשֵׂה ~~לְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כֶּסֶף~~
לְכִידָתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגָמָן תּוֹכוֹ —
כְּצֹף אֲהַכֶּה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם : ~~אֵל~~
עֲצִינָה וְרִחִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אֲמוֹבִיּוֹם
חֲתוּנָתוֹ וְבִיּוֹם שְׁמַחַת לְבוֹ :

פֶּרֶק שְׁמוֹנִינִי

הַמוֹעֵד הַזֶּה
כְּדֵי מְזִיגָה הַכּוֹס חֶלֶב כְּדֵי גְמִיעָה דְּעֵסְדֵי
לִיתֵן עַל הַכִּיּוֹת . שֶׁתֵּן כְּדֵי לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
מִיּוֹם כְּדֵי לְעוֹף בְּהֵן אֶת הַקִּיּוֹת

כל המסקין בדביעות וכל השופכים בדביעות ל
שמעון ולא אמרו כל הטיעורין הללו לא למעשהיהן

אומר ב' המוציא חבל כדי לעשות חק לקופה
כולן ג' וכו' כדי לעשות תלמי לנפה ולכבדנה רבי
בדביעות יהודה אומר כדי ליטול ממנו מידת מנעל
ולא

לקטן צ"ל כדי לכתוב עליו קשר מוכסין

והמוציא קשר מוכסין חייב עיר לחוק כד"ס

לכרוך עליו עלותית קטנה שלפליטון : ד'

עוד כדי לעשות קמיעי דוכסופטופ כדי

לכתוב עליו מחזה קלף כדי לכתוב עליו

פדסה קטנה שבתפילין שהיה שקע יטול

דין כדי לכתוב ל' חותיות בחול כדי לכתוב

טין אחת י"ד רמק כדי ליתן בכחש

הששבת זפת וזפתה כדי לעשות נקב

שעור כדי ליתן על פי נקב קטן חרסיר

כדי לעשות פי כור של צורפי זהב רבי יהודה

אומר כדי לעשות פטפוטי סובין כדי לכתוב

לפי על פי כור של צורפי זהב סיד כדי לקטן

קטנה שבבנות ל' יהודה אומר כדי

לעשות

לעשות עשרות כלכל ככל רבי נחמיה אומר
 כדי לסוד אנדיפי ה' אדמה כחותם
 המכופין רבי עקיבא וחלל כחותם
 האינרות קבל וחול הדק כדי לזבל קלד
 של כדוב דב' וחלל כדי לזבל כרישא
 חול הגס כדי ליתן על מלח כפסיד
 קנה כדי לעשות קולמוס ואם היה עב או
 מומס כדי לבטל בו צינה קלה שבצעים
 טכופה ונתונה בלפס י' ענם כדי ל
 לעשות תרוד ל יהודה אומר כדי לעשות
 ממנו חף זכוכית כדי לזכוכ בו כח
 הזכוכי זכוכ או חנן כדי לזנוק בעוף ל
 לעזור בן יעקב אומר כדי לזנוק בבהמה
 ז' חרס כדי ליתן בין פלים לחציו
 רבי ל יהודה כחם כדי לחתות בו את האוב
 כבו יוסי אומר כדי לקבל בו רביעת אמה
 אעפ שאך כחיה לזכר זכר לדבר ול
 ימצא במכותו חכס לחתות אפי' רבי
 אחר לו רבי יוסי משם רמיה ולחציו

שם
חזק
כול
כח
ול

מגבא... הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים מבער לעמתך
שערך בערד העזים שנכלשו מהר
גלעד: שיניך בערד הקצובות
שעלו מן הרחצה שלם מתאימות
ושכלה אין בהם: כחוט השני
שבתותך נמדדך נאמה כפלה
הדמון רמתך מבער לעמתך:
כאגודל דוד נוארך בני לתלפיות
אלף המגן תלוי עליו כל טלמי
הגבורים:

למעודה שנייה

פרק טו אמר ל טקיבא מניין לעז
שחטמה במשא כנדה ש
שכס כמו דוה עא תאמר לו מה נידה
שחטמה במשא חף לעז מטמחה במשא

3
מניין

ב' מניין לקפלה שהיה טהור שז' דרך
אמיה בלב ים מניין לענוה שהיא ששה
על ששה טפחים שקורעין בתוכה ה' זירעון
ארבע במרבע רוחות הענוה ואחר
באמצע שז' כי בארץ תוציא צמחה
וכנה זרועיה תצמיח קנעה לא נאמד
לא זרועיה : ג' מניין לפולטת שכבת
זרע ביום השלישי שהיא שמה שכתוב
היו נכונים לשלש ימים מניין שמרחיזין
את המילה ביום השלישי שחללה קודם
בשבת שז' ויהי ביום השלישי בהיותם
כוחבים מניין שקושין לשון של זקורת
בראש שעת המשתלית שז' אם יהיו
חמורים כשנים א' כשלך ילביט : ד'
מניין לפסוקה שהיא כשתיה ביום הבמורה
אלפי שמין נמיה לדבר זכר לדבר שז'
ותבא כמים בקרבן וכשמין בעצמות
המוציא עינים כדי לנשל ביתה קלה תבלי
כדי לתבל ביתה קלה ומצטרפין זה לזה

אסרת שבת

זה קליט מגזים קליט לימונים אסטיק סמ
 וכוחה כדי לטבוע בהן בגד קטן בטובה מי -
 רגלים נתר וכורית סמ קימוליו ואשלג כדי
 לכבס בהן בגד קטן בטובה ל יהודה אומר
 כדי להעביר על הכתם : ׀ פלפלת כל טהור
 וטורק כל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות
 כל שהן מחבט המחבית ומעפכ הטננדוד מקק
 ספכים ומקק מטפורותיהם כל שהוא שמצטע
 אנתן לגונדן כדי יהודה אומר חף המוציא
 ממשישי עץ כל שהוא שם ולא ידבק צידך
 מחומה מן החכם ל המוציא קופת -
 הנכסלין מעל שיש בה מיטן הדבה מינו חייב
 לא חטאת מן ז' עונות ינה פחות
 מכגונגת ל יהודה בן בתירא אומר חמש
 זרע קיטורין שנים זרע ולועין שנים זרע
 מל המצוי שטם חגב חי כל שהוא מרש
 כדורגרת . ציפורת ככמים צין חווה צין
 מתה כל שהוא שמצטען אנתה לכמות
 כדי יבנה אומר חף המוציא חגב

ש
 ח
 כ
 כ
 ו

חי טמא כל שהוא שמצניעין אותו לקטן —

למחוק בו .. שני שדיך כנאני עבדים

תאומי צביה הולעים בשושנים: עד

שימוח היום ונסו העללים אלק ליל היר

המיר ואל נבעת הלכונה: פלג יפה

בעתי ומדס אין כך: אחי מלכנון מלה

אחי מלכנון תכתי תטוגי מרחש זמנה

מרחש שליל וחרתון מבעונות מליות

מהרדי נמדים: פריק עשירי

המצניע לזכע ולקדמא ולרכוזה והוציאו

בשבת חיצי בכל שהוא וכל מרס אין חיצי

עליו לא כשיעורו חצי והבניקו חצי חצי

לא כשיעורו .. ל המוציא אובלג חצי

על האסקופה בין שחזר והוציא פלג

אחרי פטור מסני שלא עשה מלחבתו ב

אחת קופה שהיא מלואה כמות ונתן

על האסקופה החיצונה אטמי של

המיר

ז
א
כ
ג

הפירות מבחור פטור עד שינציח את כל הקופה
 ג המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך חיקו
 או על כתפו חייב שכן משא בניהת —
 לאחד ידו ברנלו בפיו ובמדפיקו כחזנו —
 ובשטרו ובהפונדתו ופיה למטה בין פגודתו
 לחלוקו ובשפת חלוקו כחנעלו בסנדלו
 פטור שלא הוציא כדרך המעצויאין .. ד
 האתבון להוציא לפניו ואלו לאחדית פטור
 לאחריו וכלו לפניו חייב באמת חזנה
 האשה החוצית בסיני בין מלפניה בין מאחור
 חייבת שכן ראוי להיות חוגר ל יהודה
 אומר חף מקכלי מתקין! ה המוציא בכר
 לרעות הדבים חיצ הוציאוהו טעם פטורין
 לא יכול אחד לקרוא צו והוציאוהו טעם
 חייבין ולע פוטור המוציא מכלין פחות
 מבטויטור בכלי פטור אף על הכלי
 שהכלי יפילה לו את החי במטה פטור
 אף על האטה שהאטה טפילה לו את
 המה במטה חייב .. וכן כזית וכן המה

וכזית מן הנבילה וכעדשה מן הלמדך חייב
 ולט מטר י"ן הנוטל ציפורניו זו בזו
 או בשעיו וכן שערו וכן שפטו וכן הגדולת
 וכן הבוחלת וכן המושקטת רבי ליעקב אחייב
 הטמא וחכמים אוסקין מטום שבות התולש
 מעצץ נקוב חייב ושמינו נקוב פטור וכו'
 מטר כזה וכזה .. לבבתיני אחרתי

בלה לבבתיני באחת געשיניך במחר
 טנג מצוארונך : מה יסן ~~במחר~~
 דורוך אחרתי בלה מה טובו דורוך מען
 וריח שמיני מכל בשמים : נפרד
 תטמנה שלמותך בלה רבשוך לב
 תחר לשונך וריח שלמותך פרים
 לבנין : גן געול אחתי בלה כל
 געול מען חתום : פרוק יא

הזויק מרשות היחיד לרשות הרבים
 הרבים לרשות היחיד חייב מרשות הרבים

מסכת שבת

ע
א
כ
ג

לרשות היחיד ונשות הרבים באמצע ~~שוק~~
 ל"ע מחייב וחכמים פוטרין " ז' ביצד
 שתי גזוקטראות זו כנגד זו צדשות הכבים
 המושיט והזורק מזו לזו פטור הין שתיהן
 בדיוטמא אחרת המושיט ^{חייב} והזורק ^{פטור}
 פ"א שכך היתה טבירת הלויים שתי עגלות
 זו אחר זו בלה מושיטין הקדשים מזו לזו
 אבל לא בורקין " חולית הבור והסלע שהן
 גבותן טערה נרחבן ארבעה הנוטל מהן
 והנוטלן על גבן חייב פחות מכאן פטור
 ג' הזורק ארבע אמות בכותל למעלה
 מעשרה טפחים כזורק באויר למטה מי
 טפחים כזורק בארץ הזורק בארץ ארבע
 ו' אמות חייב זרק לתוך ארבע אמות
 ונתגבל חוץ לארבע אמות ונתגבל לחוץ
 ו' אמות חייב : ו' הזורק צ"ס ו' אמות
 שוק אם היה דקק מים ורשות הרבים
 הלכת בו הזורק בתוכו ו' אמות חייב
 והוא דקק מים פחות מעשרה טפחים
 מים ורשות הרבים מהלכת
 ב"

אין שם שום פסוק

בן הזורה בעתוכו ל' אמות חייב : ה' הזורה מן
 הים ליבשה ומן היבשה לים ומן הים לספינה
 ומן הספינה לספינה לים ומן הספינה לחביתה
 פטור ספינות קשורות זו בזו למלטלין מזג
 לזו העם שמוקפות אין מטלטלין מדן
 לזו : ה' הזורה ונזכר לאחר שיצתה מידן
 קלטה אחד קלטה כלב או שנשכחה פטור זכך
 לעשות חבובה בין כאדם ובין בבהמה ונזכר
 עד שלא יעשה חבובה פטור : זה הכלל
 כל חייבי הטומא אינן חייבין עד שתהא תחלתן
 וסוכן שגדה תחלתן שגדה וסוכן זרון —
 תחלתן זרון וסוכן שגדה פטורין עד שתהא
 תחלתן וסוכן שגדה ..
 רמונים עם פרי מגדים בפלים עבד
 פ' נדרים : נדר וכלכלוס קנה וסממון
 עם כל עצי לבונה מור וחקלות עם
 כל ראשי בקמים : מעין גפנים כמר
 חיים חיים ונזלים מן לבטן : עור
 צמון ובוואי תימן הפיחי גבי ידע

קטור טורף וסוכן

בְּשִׁמּוֹ זָכָא דוֹרֵי לְנִינְוֵי וְיֵאכֵל כִּי

הַבּוֹנֵה
כַּמֵּה יִבְנֶה

מִגְדָּיו: פֶּרֶק י"ב

וְיֵהָא חַיִּיב הַבּוֹנֵה כֹּל שֶׁהוּא וְהַמְקַתָּת וְהַמְסָה
בְּכַטִּיט וּבְמַעֲזָד וְהַקּוֹדֵחַ כֹּל שֶׁהוּא חַיִּיב זֶה
הַכֹּלֵל כֹּל הַעוֹשֶׂה מְלַמְּכָה וּמְלַמְּכָתוֹ מֵאֵתְּקִימָה
בְּשֵׁבֶת חַיִּיב כְּשֶׁבֶק אֹמֵר אַף הַמְכָה -
בְּקוֹנֵס עַל הַסּוּן בְּשַׁעֲת מְלַמְּכָה חַיִּיב -
מִמֵּי שֶׁהוּא כֹּמֵתָן מְלַמְּכָה: בְּ הַחֲרָט
כֹּל שֶׁהוּא וְהַמְנַכֵּשׁ וְהַמְקַקֵּס וְהַמְזַכֵּד כֹּל
שֶׁהוּא חַיִּיב הַמְלַקֵּט טַעֲמִים אִם לִתְקַן כֹּל
שֶׁהוּא אִם לְהַסִּיק כְּדִי לְבַטֵּל בִּיצֵה קֵלֶה הַמְלַקֵּט
טַעֲמִים אִם לִתְקַן כֹּל שֶׁהוּא אִם לְבַהֲמָה -
כִּמְלַח פִּי גְדִי י"ג הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אֲוֵתוֹת
בֵּין בִּימֵינוּ בֵּין בְּנִמְלֹו מֵתָקֵן בֵּין מַטְס
אֶחָד בֵּין מַטְסֵי שְׁמוֹת בֵּין מַטְסֵי סַמְמָנוֹת
כֹּכֵל לְשׁוֹן חַיִּיב אֹמֵר לִי וְסִי לֹא חַיִּיבֵנו בְּ
אֲוֵתוֹת לֹא מַטְסוֹס כּוֹטְטֵי שֶׁכֶּךְ הֵיוּ -
עֲשִׂינָן עַל קִרְשֵׁי הַמַּטְסָּה לִידַע אֵיזָה
עוֹלָם אֹמֵר כִּי יְהוּדֵי מַצִּינוּ שֶׁ

קָטָן

קטן משם גדול שם משמעון ושמואל נ"ד
מנחה דין מדיניל גד מנדיל .. י הכותב שתי
אותיות בהטלס אחד ח"כ כתב בדיו נקסם
במקרה בקומוס ובקנקונתוס ובכל דבר
שהוא כושם על ז' כותלו דוית ועל שני ז' ז'
לוחי כעקס והן כהגין זה עם זה ח"כ הכותב
על בשרו ח"כ המסכת על כשרו לבי
ליטנד מחייב הטאת ודי יהושע נוסכ ..
י כתב במשקין במי פירות באבק ודכיס
באבק סופרים ובכל דבר שאינו מתקיים
כטור לאחר ידו בדגלו בפיו ובמחכיקו כתב
אות אחת סמוך לכתב וכתב על גבי
כתב נתכוון לכתוב ח"ת וכתב שני זינין
אחת באבק ואחר בקורה כתב על ז'
כתלי הבית על שני דפי פינקס ואין נהגין
זה עם זה כטור כתב אות אחת נוסכ
לכו יהושע בן בתירא מחייב וחכמי
פוטריין .. י הכותב שתי אותיות
העלמות אחת שחרית ואחת בערב

מקרת סבת

לפי

רוב גמליך מחייב וחכמתו מוטט

באתי לפני אחותי בלה אדיתי מורי
 עם כשמי אכלתי טעמי עם רבשי
 שתייתי ייני עם חלכי אכלו לעיני
 שתי ושכרו דודים : אני יטנה ולבי
 עק קול דודי דופק פתחי לי אחותי
 רעיתי יונתי תמתי שלחסי נמלא
 טל הונותי רמיקי לילה .. פשטהי
 את פותנתי איבכה חלב שפה כתנתי
 את בגלי איבכה חטופים : דודי שלח
 ידו מן החור ה רמעי המו עליו ..

פנק יג רבי ליעזר אומר החורג
 שלשה חוטין בתחלה ואחת על הארץ חייב
 וחכמים אומרים כין בתחלה כין בסוף שיעורו
 שני חוטין : כי העושה שני כתי כנין כנין
 בקידוש כנפה ובכנדה ובסל חייב והתופר
 תתיבות והקובע על מנת לתפור שתי

תחת

תפלות .. ג' הקורע בחמתו ש ועל מתו וכל
 המקלקלין כטורין והמקלקל ע"ז לתקן שיעונו
 כמתקן: ד' שיעור המלבן והאנפץ והעובע
 והטווה כחלא וחב הסייט כפול והאודג שני
 חוטין שיעורו כמלא הקיט .. ה' לבי יהודה
 אומר הער צפור למגדל ונבילבית חיב
 לחכמים אומדין צבי למגדל ועבי לגג
 ולחער ולכיבדיון .. כטבג אומר לא כל הביבין
 שון זה הכלל כל המחוסר צידה פטור ושחיו
 מחוסר צידה חייב .. ו' עבי שנבנס לבית
 ונעל אחד בפניו חייב .. נעלו טפס פטורין
 לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין וכן
 שמעון כוכר .. י' ידג האחד נעל
 הפתח ולא מילקתו .. השני נעל
 השני חייב .. יטבהרמשון על הפתח
 ומלאהו וכל השני נישב בערו ופניו
 הרמשון והלך לו הרמשון חייב
 פטור האלמה זה דומה לנעול
 לשחורו ונמצא עכו שמור בתוכו
 קמתי אני לפתוח לרודי

כל ששד ואצבעותי מל טגזר על ס
כפות המנעל : פתחתי חני לרודי ורודי
המק עבד נמשי יצאה בדברו בקשמהו
ולא מצאתיהו קראתי : ולא ענני :

מצאוי השומרים הטובים בעיר
הכני פצעוני נשאו את רדידי מעלי
שומרי החומות : השבעתי אתכם
בנות ירושלים אם תמצאו את רודי
מה תגידו לו שאלת מהבכ חנני
פרק יד

שמה שרעיה
האמורים בתורה

הערן והחובל בהן חייב " נטור שקצים כ
אנשים החובל בהן כטור " הערן לעורך
חייב " שלא לעורך כטור " חיה וטופ

צבעותו הערן כטור והחובל בהן חייב " ב
אין עושין הילמי בעבת חבל ערשה הוא
את מי המלח וטובל בקן פתו ונתן לתוך
תמטל אמר ל יוסי והלח הוא הילמי בין
הרובד וצין מוטט ולו הן מי מלח המותר

ט

נותן שמן בתחלה לתוך המים או לתוך המלח
 ג מין אוכלין מדוכ יין בשבת לפי שאינו
 מאכל בדיאיים אבל אוכל הוא את יוצר ושאר
 אבוב רעה כל האוכלין אוכל אדם לכפואה וכל
 המשקין שזורה חוץ למי דקלים וכוס עקרין
 ממי שהן לירוקה אבל שורה הוא מירוקלים
 וסך שמן עקרין שלא לכפואה י"ד החושש
 בשינוי לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל
 הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא החושש במתנו
 לא יסק יין וחומץ אבל סך הוא את השמן ולא
 שמן ודד בני מלכים סכין שמן וכד על מכותיהן
 שכן ר' רבן לסוד בחול כע"ה כל ישראל בני
 מלכים הסו
~~בני עמים צאו לך בעקבי הצאן וצאו~~
~~את ג' דיוותך על משכנות ארבע~~
~~למנו~~ מה הורך מהור הנפה בנישים
 מה הורך מהור שקבה השבעת ג' ו
 צה ומרום הגל מקבקה

מאמר ופ

פד קרנותיו תלתלים ש שחורות פטור
עין פונים על אפיקי מים לוחצות בחלב
יושבות על מלחת פרק טו לו קשרים
שחיבין עליהם קשר הגמלים וקשר
הספנין וכסס שהוא חייב על קישרון כן הוא חייב
על התין כפי מחר אומר כל קשר שהם
יכול להתירו בחמת מידיו אין חיבין עליו כ
יש לך קשרים שאין חיבין עליהן כקשר הגמלים
וכקשר הספנין קושרת חטה מפחה חלוקה
וחוטי שבעה ושלפסיקיה ורצועות מע מעטל
וסנדל ונודות יין ועמין וקדחה שלבטר כפי
ליער בן יעקב הוא קושרין לפני הבהמה
בשביל שלא תצא " קושרין גמל דלי בפסקיו
אבל לא בחבל כפי יהודה מתיר בכלל אמר
ל יהודה כל קשר שאינו של קיימא אין חיבין
עליו ג מקפלין את הכלים מפני חיבונה
וחמשה פעמים ומציעין את המיטות תללי
שבת ללילי שבת אבל לא משבת למוצאי
שבת " ל ידעו לציוד עומר מקפלין את הכלים
ומציעין את המיטות מיה לשבת וחלבו

שבת

כ
58

והלכי שבת קרובין ביום הכיפורים (ואחבל לוא של
יהב שבת) וכן עקבא ואמר לוא של שבת קרובין
ביום ולוא של י"ה שבת קרובין בשבת ..

לחיון בערוות הלישם מגולות מקהלים
שפתותיו שושנים נוטבות מד עובר:
ויזו גליל זהב ממלאים בתרשיש מעין

עשת שן מעלמה ספירים: שוקיו —
עמודי שש מניקדים על אדני חז מדמהו.
פלכטון בחור בארזים .. וכו' ממתיקים וכלו
אחמדים זה דודי זה לישי בגות —

יחישלים .. פדק ין כל מבני הקווש

מעילין חותן מפני הדליקה בין שקרין בהן ובין
שאין קורין בהן ואעפי שכתובים בכל לשון
טעונים גניזה ואפני מה אין קורין בהן מפני
ביטול בית המדרש .. מעילין תיק הספר
עם הספר ותיק התכילין עם התכילין
שיש בתוכן מעות ולהיון מעילין חותן
לאבוי שאינו מפולש בן כתיבה חותן
למפולש .. מעילין חותן של ..

מסכת שבת

הראוי לאדם אחד הראוי לכהונה לכהונה
כיצד נפלה דליקה בליל שבת מצילין מזון
שלש סעודות. כשהדית - מזון שתי סעודות
במנה מזון סעודה אחת דבי יוסי אומר לשלש
לעולם מצילין מזון שלש סעודות " ה מצילין
סל מלח ככרות ואעפי שיש בו מאה סעודות
ועל שלדכלה חבית שלין ואומר לאחרים
בואו והצילו לכם .. ואם היו כיקחין עושין
עמו חשבון לאחר הטבת .. ולהיכן מצילין
אותן לאחר המעורבות .. בן בתרא אומר
אף לשמינה מעורבת .. ה ולשס מוציא
כל כלי תשמישו ולובש כל מה שיכול ללבוש
ועוטף כל מה שיכול לעטוף .. ל' אומר
שמונה עשר כלים .. וחוזר ולובש ומרעח
ואומר לאחרים בואו והצילו .. עמי .. ה
כדי שמעון בן ננס אומר סוכסין עור
של גדי על גבי שידה תיבה (מגדל שחח
בהן את האור מפני שהוא מחדך ועושין
מחיצה בכל הכלים בין מלחים בין ליקנים
בשכיל שלא תעפור הדליקה כבי יוסי אומר

בכלי חרש חדשים מלאין מים לפי שאין יכולין
לקבל את האור והן מתבקעין (ואבין אשת
הדלוקה " ו נכדי הבח לכבות אין אומרון ל
כבה ול תכבה מפני שאין שבתו עליהן אבל
קטן שבה לכבות אין שומעין לו מפני ששבתו
עליהן " ד' כוכין קערה על גביהנד בטביל
שלא תמחוד בקורה ועל צוזה של קטן ועל
עקרב שלא תטוך אמר רבי יהודה מעשה
בה לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר -
חוששני לו מחטאת " ה' נכדי שהדליק את
הנר מטמא מחורו יטל ואם בטביל יטל
אסור ימלא מים להשקות בהמתו מטקה
אחריו יטל ואם בטביל יטל אסור עשה
גוי כבש לרד בו ירד אחריו יטל ואם
בטביל יטל אסור מעשה בלג וזקנים
שהיו באים בסמנה ועשה גוי כבש לרד
בו וידו בו לג וזקנים "

אנה הלך וירד היפה בנפשו אה
פנה וירד וברק שפנה עמך יוד

לגנו לערונות הדשים לרעות בנפים
וללקוט שושנים : אי לרודי ורודי
לי הדועה פישושנים : גפה את רעתי
בתרעה נאה פירושלים איומה
פגדגלות " סוף ראשון ממכת כלים

עשר קדושות הן אהן יעלה לכל הארצות
ומה היא קדושתה שמביאים ממנה העוול
והביכור (שתי הלחם מה שאין מביאין כן
מכל הארצות " ז עיירות המוקפות חומה
מקודשת ממנה שמסלחין מתוכן המצופין
ומקבין לתוכן מת עד שרצו יצא חן
מתקרבנות " ה לפנים מן החומה מקודש
מהם שמוכלין לסקודעים קלים ואעשר
שני " הר הבית מקודש ממנו שאין קבים
זכות נידות ויולדות נכפטים לטם " החיל
מקודש ממנו שאין גוי וטמא את נכנסים
לשם יעזרת נשים מקודשת ממנו שאין
טכול יוס נכנס לשם ואין חייבין עלה
חמור " עזרת יעדל מקודשת ממנה

שאין

שאין מחוסר פירות נכנסים וחיובין עליה
 חטאת. עשה. ויהיה מוקדשת ממנה
 שאין יטול פנאים לטעם לא בשעת תרומה
 לפניה ולשתייה ולתנופה .. טו בין האולם
 ולמזבח מוקדש ממנה שאין בעלי מומין
 ופרועי דמש נכנסין לטעם יהיכל מוקדש
 מחנו שאין נכנס לטעם שלא מומין ידים וכדלים.
 קדש הקדשים מוקדש מהם שאין נכנס
 לשם לא כג ביום הדיבורים מצעת העבודה
 חמר כבי ופי בחמשה דברים בין האולם
 ולמזבח שזה להיכל שאין בעלי מומין
 ופרועי דמש ושתוי יין וטלח דמוך ידים
 וכדלים נכנסין לטעם ופודסין מבין האולם
 ולמזבח בשעת הקטרה .. פסוק

בלועץ וכלי עור וכלי ערס וכלי צבוכית
 פשוטהם טהורים והקבלי קין טומאה
 נשברו טהרו חזר ועשה מהן כלי צבוכית
 טומאה איכן ולהבא כלי חרס וכלי צבוכית
 טומאתן שזה מיתטמאין ומתעבדין

באור ותיטומאים מלחזקיהו וזונו מיטומאין לבינהו

ואבירתו היה טהרתו ..

לשעורה של שיעור

כפי שכתב יאמר

פרק י"ד כל הכלים שטולים בשבת

ודלתותיהן עומק מלפי שנתכררו בשבת שאין

חמין לללות הביה לפי שאין מן המזכך .. כ

נוטל אדם קורנם לפצע בו את האגוזים וקורו

לחתוך בו את חרובילה מגידה לבוכ בה את הנג

מגדיפה לברוף בה את הגרונדת .. את הדלת

ואת המזלג לית עליו לקטן את הכוש ואת

הכרכר לנחוב בו .. אחט שליו ליטול בו את

הקוץ ושלסקאוס לפתוח בו את הדלת ..

קנה שלזתים אם יש קער ברחשו מקבל טומאה

ואם לאו אין מקבל טומאה בין כך ובין כך

ניטל בשבת .. רבי יוסי אומר כל הכלים שטול

חץ מן המאסר הגדול ויתר של מחדישה

כל הכלים שטולין לצורך ושלא לצורך כ כחודש

אמר אין שטולין לא לצורך .. ד כל הכלים

הנטי

~~הניטלן בשבת שבתין ניטלן~~
~~עמין וכלבד שיהו עושין מעין מלכות~~
 שבו עדיה לכסות בהן את פי החכות שברי
 זכוכית לכסות בהן את פי הכך דברי יורה
 אומר וכלבד שיהו עושין מעין מלכות שבו
 ענינה לצוק לתוכן מקמא שבו זכוכית לצוק
 לתוכן שבו " ה' האבן שצקירה אם ממלאין
 בה וחי' נוסלת ממלאין בה ואם לאו א"כ
 ממלאין בה " זמורה שהיא קצרה בטמיה
 ממלאין בה בשבת " ו' פקק החלון רבי
 ליעזר אומר בזמן שהוא פקוק וחליו פוקקין
 בו וא"ל אין פוקקין בו וחכמים אומרים
 בין כך ובין כך פוקקין בו " ד' כל כיו"י
 הכלים שיש להם בית חזקה ניטלן בשבת
 אמר ר' יוסי כמה דברים אומרים בבית
 קרקע אבל בכיוסי הכלים בין כך ובין כך
 ניטלן בשבת "

מלכות

הקבי עיניך מנגדו שהם הרחוקים
 שעריך בעדר העדים עולטו

מן הגלעד שניך כעוד הדחלים שעל
מן הכחצה שכלם מתאימות ושכלה
אין בהם: כפלה הדמון דקתך מבעד
לעמתך: ששים המה מלכות ושמותם
פילגשים ועלמות אין מספר: פדק
מפני אפי' אכבע וחמש קופות של יוח
תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני כיסוך
בית המדרש אבל לא את המוצר מפני
תבואה ש טהורה ודמאי ומעשר דאשון
שניטלה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו
והתורמוס היבש מפני שהוא מאכל לעזים
(כאלטנים) אבל לא את הטבל ולא את מעשר
כאשון שלא ניטלה תרומתו ולא את
מעשר שני והקדש שלא נפדו ולא ארד
הלוקח ולא את האדול סמך לשכב מתוך
הלוקח מפני שהוא מאכל עורבין .. ב
חבילי קש וחבילי ענים וחבילי זרדים מס

כד

החקינן למאכל בהמה מטלטלין אותן ואם
 לאו חין מטלטלין אותן כוסין את הסל כ
 כנטי האפרכוחים כדי שיעלו וילדו תורנגולות
 שבעתה דוחין אותה עד שתיכנס מצדין
 עגלים וסייחים אשה נרדה את בנה אמר ביר
 רבי בורה איתני בזמן שהיא נוטל אחרת
 ומטת אחת אבל אם היה גורר אסור
 ג חין מילדין את הבהמה ביט אכל
 מקטף ומילדין את האשה בסבת וקצין
 לה חכמה ממקום למקום ומחללים עליה
 את השבת וקושרין את הסבוכ ל יוסי
 אומר אף חמטין וכל ערכי מילה עושין
 בשבת
 אחת היא יונתי תמות
 אחת היא לאמה פרה היא לילדה
 וראות בנוס ויאשרנה מלכות
 ופילגשים ויהללנה מי זאת
 הנשקפה כמו שחר יפה בלבשה גנה
 בחמה איומה פנהגלות : 4
 אגוז ירדתי לראות באבי הנחש

לראות הפדחה הקיפן הנצו הקמונים :
לא ידעת נפשי עמיתני מדבבות
עמינו קריב : פלך יט

דבי ליעזר חודג אם לא הביא כל מעש
מביאו בשבת מגולה ובסכנה מכסזו
על פי טרים " וטור חמד דבי ליעזר
כודתים עמים לעשות פחמים לעשות
פלי ברגל כלל חמד ל עקובא כר
מלמדה שאפשר לעשותה מערב
שבת חנה דוחה את השבת ושאויש
אפשר לעשותה מעש דוחה את כ
השבת " ב עושין כל עבדי מילה
בשבת מנהלץ ופוכעץ ומועצין ונחתי
עליה מוספלות וכמון אם לא שחק מעש
לנעם בעיניו ונותן אם לא טכף יין ושמן
מעש ינתן זה בעצמו וזה בעצמו וזה
ששין לה חלוק בתחלה אבל כוכך
עליה פוכטוט אם לא התקין מערב
שבת כוכך על מצעו ומביא ומפי

מהצד אחרת . . . מרחיצת חת הקטן בין
 לפני המילה בין לאחר המילה ומזמין עליה
 ביד אבל לא בכלי כבי לטעור בן עזריה אומר
 מרחיצת חת הקטן ביום הג' שחל להיות
 בשבת שג' ניהי ביום השלישי בהותם כוונתם
 ספק ומנדונינוס אין מחללים עליו א"ל
 השבת ורבי יהודה מתיר במנדונינוס . . .
 ניו שהיו לנו ג' תולדות אחי לימול חת השבת
 וא לימול בשבת ושבת נמל את של אחר
 השבת בשבת חייב א לימול מערב שבת
 ואחר לימול בשבת ושבת נמל את של ערב
 שבת בשבת ליעזר מחייב חטאת וכבי
 יהושע פוסק . . . ה קטן נמול לא ולט
 ולעשכה ולאחד עשר ולשנים עשר
 לאימנות ולא יותר . . . הה פיצוי כדרכו
 לשמונה בולח לבין השמשותף ימנה
 לתשעה בין השמשותף לערב שבת
 נמול לעשכה וט לאחר הקבת נמול
 לאחר עשר שני ימים טובים של אחר
 השנה נמול לשנים עשר . קטן חת

מסכת שבת

אין מוהלין אורג עד שיבדיל... ו' (47)
ציען המתכבין את המילה בשכ החומה
את כוב העטרה ואינו אוכל בתרומה
(זה חס הוא כתי) ואם היה בעל בעל מתקנו
מפני מרחוק העין מל ולא פגע את
המילה בלא לח מל... שובי שובי
השולמית שובי שובי ונחלה בך
מה תחזו בשולמית פוחלת
המחנים: מה ימו פעמך בנעלים
בת גדיב חמוקי יריכך במו חלמיס
מעשה ידי אמן... שררך חגן
תפיר אל יחער המזג בטנך
עדת חטים סוגה בשושנים:
שני שריף בשני עפרים תחמי
צביה... פרק

ביום טוב ונותנין לתלויה בשבת וחכ"א
 אין תולין את המשמרת בי"ט ואין —
 נותנין לתלויה בשבת אבל נותנין לתלויה
 ביום טוב י"ב נותנים מים על גבי שמרים
 בשביל שיצלו . ומסננין את היין בקודק
 וכפיפה מצדית ונותנין כיתה במסנת
 של חדרל ועושין אומלין בשבת ל —
 יהודה אומר בשבת בכוס בי"ט בלגן
 ובמועד בחצית כפי צדק אומר הכל
 לבי האורחין . ג אין שוכין את
 החלתית כמפאדין אבל נותן הע
 לתוך החומץ ואין שדין את הסתמין
 ולא שפין חותן אבל נותן הוא לתוך
 הנדרה או לתוך הכלכלה אין שפין
 את התבן בכברה ולא יתבן ע"ג חתום
 גבוה בשביל שיכרד המוך אבל שפין
 הוא בכברה ונותן לתוך כאבוס
 גורפין מלפני הפטס ומסלקין ל

~~מסכת שבת~~
מסכת שבת

מפט הכעי דבני כבי דוסא וחכמים אוסרין
נוטלין מלפני בהמה קו ונותנין לפני
בהמה אז בטבת .. ה הקש שעל גבי
המטה לא יטענענו בידו אבל מנענענו
בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה
עלין כר או סדין מנענענו בידויי מכבש
של בעלי בתים מתירין אבל לא כובע
ושל כובסין לא יגע בו כבי יהודה אומר
אם היה מותר מערב שבת מתיר אה
כילין ושומטן .. נ"ח מתיר את כלו ושומט
צוארך כמדל השן עיניך ברכות
בחשבון על שער בת רבים אפק
כמדל הלצנון צופה פני דמשק
לאשך עליך כפרמל ודלת לאשן
כארמזמלך אסור ברהטים : מה
יפית ומה נעמת אהבה בת ענוגים
את קומתך דמתה לתמר ושדיך

לאשכולות

למשכונות : פדק לא נוטל ארס את בנו

והחבן בידו וכלכלה והחבן בתוכה ונטל טלין
תנומה טומאה עם הטוהרה ועם החולין לבי
יהודה אומר חף מעלין את המדומע באחד
ומאה " ב החבן שעל פי בחנייה
מטה על צידה והיא נופלת היתה בין
החביות מנכיהה ומטה על צידה והיא
נופלת מעות שעל הכד נוער את הכד
והן נופלות היתה עליו לשלשית מקנחה
בסמכטוט היתה שלטור נותנין עליו
מים עד שתבלה " ג ב"ש מנביהין מן
השלחן ענמות וקליפין ובהם נוטל את
הטעלה כולה ומנערה מעבידין מעלה טלון
פידוכין פחות חכיה ושער אפונין ושער
עדשים אפני שהוא מחכל בהמה ספוג
חס יש לו שוק בית אחיזה מקנחין בו
ואל אין מקנחין בו וח"כ בין כך וכ"ן
כך נוטל בשבת ואינו מקבל טומאה
אמרתו אע"פ בתוך אחזה
בסמקיעו והיו נא שדין לא

הַנֶּפֶן וְרוּחַ אֶפֶס כַּתְּפוּחִים : וְחֹפֶךְ כִּיּוֹן
הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְרוּדוֹ לְמִישְׁרִים לֹבֵב שֶׁפֶת
יִשְׁעִים : אֵי לְרוּדוֹ וְעַל תְּשׁוּקָתוֹ : לְכֹה
רוּדוֹ יֵצֵא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָדִים :

פֶּרֶק ל"ב

חֲבִית שֶׁנִּשְׁבְּרָה וְהִצִּילָן הַיּוֹמָה מִזֶּן שֶׁלֹּם
סְעוּדוֹת וְאוֹמֵר לְאֲחֵיכֶם בּוֹמוֹ וְהִצִּילוּ לָכֶם
וּכְלָבָד שֶׁלֹּא יִסְכּוּ אֵין עוֹחֲטִין אֲדָר
הַפִּדוֹת לְהוֹצִיא מֵהֵן מַטְקִים וְאִם יֵצֵאוּ
מֵעֲצֵמָן אֲסוּרִין לְיְהוּדָה אֲמֵר אִם לְאֲחֵיכֶם
הַיּוֹצֵא מֵהֵן מוֹתֵר וְאִם לְמַטְקִין הַיּוֹצֵא
מֵהֵן אֲסוּרִין חֲלוּת דְּבַר שְׂרִיסקָן מֵעַרְב
שֶׁבֶת יֵצֵאוּ מֵעֲצֵמָן אֲסוּרִים (כְּבִי לִיעֲזֵר
לְתֵיב " לְ כָל שֶׁבַח בְּחַמִּין מֵעַרְבֵי שֶׁבֶת
שֶׁלִּין אֲוֵרָה בְּחַמִּין בְּשֶׁבֶת וְכָל שֶׁלֹּא בָּה
בְּחַמִּין מֵעַרְבֵי שֶׁבֶת מֵדִיחִין אֲוֵרָה בְּחַמִּין
בְּשֶׁבֶת חוּץ מִן אֲמֵלִיחַ הַיֵּטֶן וְקוּלִיסִין
אֲחִיסְכָן שֶׁהַדּוֹחֵץ עָלָיו הֵיךְ גַּמֵּר מִלְּאֲחֵיכֶם

כ"ח

ג' טובך אדם את החכיה לחבול הוועה
 ג' בנודות ובלבד שלא יתכוין לעשה
 כלי וזך נוקבין מנופה של חכיה דברי
 י' יהודה וחכמים מתידים נ' זקן וזו מתיד
 ולח יקבנה מערה ואם היתה נקובה לא
 ויתן עליה שניה מפני שהוא מוכח אחד
 כבי יהודה מעשה במ לפני דכ' בן זכאי
 בערכ האמר חוששני לו מחטאת י'
 נתנין תבטייל לתוך הבור בטביל שיהא
 שאור ואת הנזים הופים ברעים בשביל
 שיצנו ואת הצונן בחמין בטביל שיחמו
 מי שנשאו כליו בדרך מהלך בהן ומען במים
 חושש הניע לחצר החיצונה שוטחן בזמה
 חבל לא כנגד העס"ה ה' הנוחץ בני
 מערה ובמי טבדיה ונסתפך חמי' בעש
 חלונטיחור לא יביאם בידו חבל טערה
 כני אדם מסתבגין בחלונטיחור חחת מידים
 ידוהם ורגליהם וחביאין אותם בדים

ספין וחמשמשין בכני מיעים אבל לא
מתעמלים ולא מתגרדים אין יודין -
לקודדימה ואין עושין חפוקטוזין ואין כ'
מעצבין את הקטן ואין מחזירין את העזר
מי שנפרקה ידו או כנלו ~~מתק~~
לא יטרפה ציונו אבל כוחץ הוא כדמו
ואם נתכסח פתכפח .. בשכימה

לכרמים נראה אם פרחתה ~~הגפן~~
פתח הסמדר הנצו הדמונים עם
אתן את דורי לך : הדוראים
נתנו ריח ועל פתתינו כל מגלים
חדשים גם ישינים דורי
צפנתו לך : מי יתנך פתח לי
יובק שדי אמוי אמ צאך בחוץ
ישתד גם לא שבחזו לי : אנקלה

כט

אביאך אל בית אמו תלמדנו אשקך
מיין הדגה כעקיו רכמוני פרק לא

זואל אדם החצירו כלי יין וכדי שמן ונכד
שלח יאמר לו הלויני וכן האשה מחברתה
כברות ואם אצו מאמינו מניח טליתו

אצלו ועושה עמו חשבון לחכמי
השבת וכן טכח פסח ביכוסלים שחל להיות
בשבת מניח טליתו ועושה עמו חשבון לחכמי

למחר יבט...
ואת כרכרותיו מפני אצל לא מפי...
הכתב וממים עם בנינו ועם בני ביתו

על השלחן ונלכד טלח יתכוון לעשות
גדולה כנגד קטנה משום קציה ומעלה
תלשים על הקדשים בויט אבל לא על

המנות...
לא ישכור פועלים בשבת
ולא ימחר אדם לחבירו לשבת

לשכור פועלים אין מחשיבין על שם המנהג
לשכור פועלים ולהביא פירות חבירים

חסכת שבבת

מחטיף הוזה לשמונ פירותיו ומכיה פירות בידו
כלל אמר מבא שחול כל שחט זכאי
בצמירתו רשאו את להחטיף עלין
מחשיבין על התחום לכקה על עסקי כלל
ועל עסקי האת להביא לו ארון ותכריכין
זוי שהביא חלילין בשבת לא יסמוך בהן
ישלל לא אם באו ממקום קרוב עשו לו ארון
וחפרו לו קבר יקבר בו ישלל ואם בשביל
ישלל לא יקבר בו עולמית ה' עושין כל
לכפי המה סבין ומדיחין חורגו ופוקקין נקבי
ובלבד שלא יזונו בו חבד שומטין את חבד
אתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל
שימתין קושרין את הלחי לא שיעלה לא
שלא יסיף וכן קורה שנשברה בית סומכין
אותה בספסל או באוכות המטה לא
שתעלה לא שלא תוסיף אף מעמצין
את האת בשבת ולא בחול ע"ב
ע"א את הנפש והמעמצ עס יציאת
הנפש ה"ל שופך דמים שנתאלו

תחת

54
3

תחת כאשי וימינו תחבקיני
 השבעתי אתכם בנות ירושלים
 מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עו
 שפת חפץ מי זאת עלה מן המזכר
 מתרפקת על הורה תחת התפוח
 עורכתך שמה חבלתך אמר שמה
 חבלה ילדתך שיגעו בחותם על
 לבך בחותם על זרועך כי עדה
 כמות אהבה קשה כשאל קנחה
 לשפה רשפי איש של הבת
 יהי פרק כד

מי שהשיך בדרך נותן כיוסו לכבדו
 ואם אין נותן ככדי מטחו על
 החיזור הביע לחצר החיצונה נוגל את
 הכלים הניטלין בנזבת ושמינן טעמיה

מעכת שבת

בשבת מתיר את החבלים והשקים נוכלין
~~מאיליהן~~ מאיליהן " ב' אתידין פקיעי
עמיד לפני בהמה ומכספסין את הטיפין
אבל לא את הזיבין " אין מדסקין לה
את השחת ולא את החלובין לפני
בהמה בין דקה בין גסה כבייהודיה
מתיר בחלובין לדקה " ג' אין
מוכסין את הנמל ולא דורסין אבל
מלטיסין ~~בבית~~ ואין ממדין את
העגלים אבל מלטיסין ומהלקטין
לתורנגולים ונותנים מים במורסן אבל
לא גובלים . ואין נותנים מים לפני —
דבורים ולפני יונים שבשובך אבל נותנין
לפני חזין ותורנגולים ולפני יוני —
הדרסיות " ד' מחתכין את הדלעס
לפני הבהמה ואת הנבלה לפני —
הטלכיים ל' יהודה אומר אם לא היתה

נבלה

מסכת שבת

לא

נבלה מערב שבת חסות לפי שאינה
 מן המוכן " ה' מפידין נודים בשבת
 ונשאלים לנודים שהן לצורך השבת
 פוקקין את המאור ומודדין את המטות
 ואת המקוה ומעשה בימי אביו של רבי
 צדוק ובימי אבא שחולצן בטנית שפקקו
 את המאור בטפיה וקשרו את המקוה
 כגמי לידע אם יש בגינת פותח טפח
 אם לאו ומדכריהם למדצו שפוקקין
 ומודדין וקושרין בשבת " נשלמה

מסכת שבת עם שיר השירים צעה
 כרר בהבי עמד בהוש בגלט שפט

מים רבים לא יוכלו לכבות את
 המהבה ונהרות לא ישקפוה
 אם יתן איש את קל הון

בג

ביתו באהבה בוד יבואו לו: —

אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה

נעשה לאחותינו ביום שידובר בה:

אם חומה היא נבנה עליה טינה

כסף ואם דלת היא נצגד עליה לוח

אחד: אני חומה ושרי במגדלות

אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום

כדס הקה לשלמה כבעל המונות

את הכרם לנוטרים איש יבא

בכריו חלף כסף: כרמי של למי

חלף לה שלמה ומחתים לנטרים

את כריו: הנושבת בגנים חדרים

תקשיבים לקולך השמיעני: ברוך

דודי ודמה לך לטבו חן לעופר

תאבדים על הרי כנענים: סכום

המקום של שיר השירים מאה וז' פ' ק"ו

והציון נכד ונכנס

לב

66

רבון כל העולמים יה רצון מלפניך
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַח וְשִׁיר

שִׁירֵינוּ אֲשֶׁר קִדְּמְתֵנוּ וְלִמְדַתֵנוּ עֲלֵנוּ

קִדְּשׁ קְדוּשִׁים וְנִכְבָּר פְּסוּקֵינוּ וְנִזְכָּר

תִּבְרוּתֵנוּ וְנִזְכָּר מִתּוֹרֵינוּ וְנִזְכָּר טַעְמוֹ

וְנִזְכָּר נִקְדוּדֵינוּ וְנִזְכָּר שְׁמוֹתֵנוּ וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר

זה בין בגלגל אחד ולהיות מן
העולים והזוכים לעולם הבא
כשאר צדיקים וחסידיים ונלה
כל השלמות לבינו לשובה ותהיה
עם לנבינו ואמרי מינו בעד
מחשבותינו ותכלתינו ועם ידי
בעד מעבדינו ותסלח כדכה
והצלחה והכוחה בכל מעשי
ידינו ומעפר תקימנו ומחשפות
דלותינו תרוחם ותשיב שבורת
שכינתך לעיך קדוץ כמהדר
בעיניו אמן סלי אים אים ..

תושבת

שן שש

בנלך ואשי

בשיועא אדע מציית הטנסת אמד שלום עליכם

לפעמים ואתה אמר רבון כה

העולמים אדון כל הנשמות אדון

השלום מלך מלכו המלטים מלך מביד

מלך בדון מלך יצור מלך דונד שלום

מלך הדל מלך ותיק מלך זך מלך

חי העולמים מלך טוב ומטיב מלך

יחיד ומיוחד מלך כביד מלך לונד

החמים מלך מלכו האמכיס מלך

מלך סומך נעמלים מלך עופלג צמ

מלך סדה ומציל מלך עח ומדון

קדוש מלך רם ונשא מלך שנת

מלה מלך תמים דרכו

מני לכביד ע להי ולאו חבותי

החקק אשד עשית עמדי ומלך

עתיד לעשות עמי ועם כל

בני בריתי וברוכים הסימני

הקדושים והטהורים האלהים שעושים
דצונך מדיון השלום מלך שהשלום שלו
ברכיני לשלום ותפדני חותי ואת כל בני
ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. מלך עליון על כל צבא מדום
יצרינו ויוצד כל ויוצד כל מעשה בראשית
מחלה פניך האלהים שתזכה אותי למצוא
לכל טוב בעיניך ובעיני כל אדם וחוה
למיני כל דומיני לעבודתך וסלא ומחוללנו
לענין על כל פשעיני ועונינו וזכינו
לשבתות מתוך רוב שמחה ומתוך
זכרון ומתוך מיעוט עונות והסר
למכל בני ביתי ומכל עמך בירת
למיני חולי וכל מיני מדוה וכל
לית ועניות אכילות ומן בנו
לעבודך באמת וביכחה ובחובב
לעבודים בעיני כל דומיני

68
כי אתה הוזה מלך הכבוד כי לך נאה כי לך
יהיה... אנה מלך מלכי המלכים ענה
למלכאים מלמדי העדת משדתי עליו
שיפקדוני בדחמים ויצרכוני בבוטם לבתי
ביום קדשינו כי הדלתת נלדתי והעבדתי
מטותי והחלפתי שמלותי לכבוד יו
השבת ובאתי לביתך להכילתחנות לפניך
שתעביד מנחתי לוהעידות כאשר בראת
בששה כל היצור ושניתו ושלשתי עוד
להעיד על כוסי בתוך שמחתי כאשר
עויתני לצרכו ולהתענג ביתך נשמתי
אשר כתת בי ובו השבות כאשר
עויתני לשכתך ובכך מניד גדולתך בזנה
ושויתי ללך חתי שתרחוטני עוד בגלות
לעורר לבנינו באהבתך ומוזא שמוז
לפקודיך וחוקיך בלי עצב ואת
בדת כראוני וכנפון מלמכי
בואכם לשלום ואחרי כהן

הטרוק וצאתכם לשלום מעתה ועד עולם
אמן בלה אלף אלף .. (ואח"כ יאמר בל
הפסוק נדסת אשת חיל מדאשה לקופה
וכנגד השכונה מרומזת על הקבלה על
השכינה כידוע ליודעי ח' וי' זה כ"ב
פסוקים כנגד כ"ב עבודות שלמעלה שבני
אם פתורים ומחייקים פגע ובדכה מהבדינה
העליונה מדאש כל הפתנים .. ואח"כ יקדש
ואמר כוס ישועות אשא וגו' ואח"כ אומר
בשבתין וגו' ואח"כ יאמר תפלה זו בכונה
זהו כעוץ מן קדם בגתיקא קדישא
דכל קדישין טמירא דכל
אידין מתימא דכלא דישתמשך טלא
מנה מניה למלא כישיה דדעיד הנפין
בעיל להקל תפוחין קדישין בנהינו דחנני
ובחרוה דכלא דיתמשך מן קדם
דדעיד מכל קדישין טמירא דכל
דכלא דעוותיה וחדותיה
ואתחזקרא בנהינו עלמה
בדעותה

בכמותה וחידו עלאי ועל כל בני
 ביתי ועל כל הנלוים לו ועל
 כל בני ישראל עמי ויכרה יונא מכל
 עקתיו ובישץ דייטון לעלמא ויזמן
 ויהיב לבא מקונא וכדנסתנא
 טבתא כל צרה ועקתא ממזל
 וכל מזלי וישדבינא מעינא באשא
 ומחדבא דמלאך המות ומדינה
 שלביהנס ויית לינא ולכל נפשותנא
 חנא וחסדא ורח"י אחיכי ומזוני
 ריחי ורחמי מן קדמיה אמין כן
 יהי רצון חמין עליה אמן אמן
 ואומר יום הששי ואל על סופי

ויכרה יונא מכל
 עקתיו ובישץ דייטון
 לעלמא ויזמן ויהיב
 לבא מקונא וכדנסתנא

לדבית ה' בקשרה נאה ז' וודי אנחטס
ק' בלפח צ'יתא

ברכי נפשי את יי ברכי
איונה סגולת הקדש.. את שם לי
תלכי בקודש.. על גערץ בסוד
שרפי קודש.. אין קדוש כתי" פג
ברכי נפשי את יי ברכי בחורה
בתומה הולכת את שם בוראן
ואחריו נמשכת בגוף מושבך
ועליו מולכת בגאון שם יי
ק' ברכי גאולה משחת
לעולם

לעולם תחיה את שם גדולך
 העצה ואזהב בכמה גיור
 ונשמות חיכר ולהם יקרא
 דושו הנה לפני יי' פת' ברכי
 דרה כגוף כיונה בק' את שם
 דרכו כסעפה ונגלה על אופן
 דידיה בהר המזבח לשכנו תיקן יצר
 שלח יי' פת' ברכי המקנה רשת
 מן הגוף והכליון את שם היוסר
 ארץ להדום לגליון השמיעי קול
 בגוף

בגוף ול תמשיכי בהכליך... הין לפני
י"י: ברכי ועודך להשכיל יצורכי
מעשים " את שם ועד מיקודות
אלבע העמידים.. וביום פקדו
זה מדה יפדידם " והיית עטרת
ביר יי"י " לך ברכי זהידת אסד
באנוש מסורה " את שם זך וישר
ופעל כל עורה " גרע ברוכי יי"י
ברכי חשוקה במכלל היופי ונעורה
את שם חי יקיים ופעל כל עורה

ח

לפני יי"י
לפני יי"י
לפני יי"י

לפני יי"י
לפני יי"י
לפני יי"י

חסדיו מלאה הארץ בחינה וטעירה
חנון וכחוס יי' - סֵל ברכי טובת החן
בטיני ליהים ואדם .. אה שם טיפח
שמים (נכוחו העמידים) טבטע בתותמו
את האדם יטרם ירע את יי' סֵל
ברכי יחידה בעיני חכמים וידועים " את
שם יחיד בשחק ונעלם בדקיעים "
"חד לעבדו נטע שעשועים" יטלים
דרכי יי' סֵל ברכי כלולה בכל מיני
הענקה - את שם כבוד מנחילך התוס
יהחודה " כנופת עינים טעמ
וכדבש מתוקה " כל ארחות יי' " סֵל
ברכי ליות חן עטרת אפרתם
את שם לגמח יוצר משקתים
לעבדו יתקדשו לויים וקהלם
לכו נרננה ליי' סֵל ברכי מחינת

כתי ונותנת לו השכל .. את עם מרעיש
אדש ואילות יחולל .. מלכותו בכל
ועמו כחד והמשל .. מה גדלו מעשיך
י"י כ"ז ברכי נעלמת בגוף בצאת
ובבואו .. את עם נעים ויפה וצביר
ממשלתו .. נכון בסאו מאז במרום
שבתו .. נשאו נהרות י"י .. כ"ז ברכי
סמוכה בשלש תמה יפיכה .. את עם
סובל העולם בסעדה תלויה סגולתו
הבדיל .. והנחילם תושיה ספר
מלחמות י"י .. ברכי עזרה בחומר
נתלם ועפר .. את עם עוטה אור
חדיר בהדר .. עיני י"י על צדיקים להטם
מפי צד .. עם הקודם גאולי י"י .. כ"ז
ברכי פדויה משאול תחתיות את עם
פותיה זרין ומניח נעם נדבות כדות
שלח לעמו ללפי ודבבות פניו

בפנים וברך א' פ' ברכי עמונה בגוף
 מקומות אנכנחה את עם עורר אים
 לעלין ומקילם בענה עופה
 לנשברי לך בקראם בדננה עמונה
 לפני י' ברכי קנין יועדה מלאכתו
 תעשה את שם קורח הדורות אומר
 ועושה קידש סגולתו והזיהר
 ביד מעשה קדושים תהיו כי קדוש
 אני י' פ' ברכי רצויה כשושנה
 בין החוחים את עם רועה עבודה
 בכוהנים המשוחים רעה עבודתם
 ויחזו את הלהים ראשית חכמה
 יראת י' פ' ברכי טפלה שושנת
 העמקים את עם שנקדש
 באראלים ומצוקים טבח יתנו לו
 יעדים ותיקים שתוליס בבית י'

ברכי תמה ונעומה יוטבר
באפריין " את שם תוכן לבוד
וכליות יושב בדום חביון תלצה
חמרי ורברי פי צהגיון " תביא בית
פז

אנא השיב לנו
לצה וחדש נחלתינו האומר
לחלק ולא ידך באורה
לנו שמך ולבודך אל
פלוס עלינו אור פניך
תושלבי

בטבעת שהיא דמורה יוד ה' א'
הכלה הכלה הכדוטה יוד ומצב
הרי ל מחאן תלכה בטבע
שני ההן שני העדיס תלכה מותו
היה לך

טעם מהשוה כנגד שלוש פעודות שלשבת
 סעודה ראשונה כנגד חברה מדת החסד
 זכור את יום השבת לקדשו ל תחזק פתח ואמרת
 ויבדך להיום את יום השביעי וכתוב שבת
 ימים תלקטוהו וציוס השביעי שבת לא יהיה בו
 כיון ולא משכחת ביה מזוני מה ברכתא ביה אלא
 ההי תנינן כל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעאה
 תלויין ותלא אמאי לא משפכא מנא ביומא דשבתא
 משום דההוא יומא מתברכין מיניה כל שית יומין
 עלאין וכל חד וחד ביומיה מההיא דמתברכא ביומא
 שביעאה ובין כך מאן דחיהו בדלגא דמהימנותא
 בעי לסדרא מתוכיה בליליא דשבתא בגין דיתבדק
 לתורה כל אינון שית יומין דשבתא וברכאן לא
 אשתבח על מתוכא ליקניא ועל כך בעי לסדרא
 מתוכא בליליא דשבתא בנהמא ומזוני ל יתחזק
 אמר אמילו ביומא דשבתא נמי ל יתחזק אמר
 בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלויין
 פעורתי בשבתא בגין דישתכח שבע ועינוגא
 דרחי יומא בעלמא כבי אבא אמר לתורה
 באינון יומין דלעילא ומתברכאן ביה יומא
 והאי יומא מליא מיסיה דשכי ואמר דשבתא

דנחית מעתיקה קדישה סתימא דכלא ואעיל
לחקלא דתמוחין קדישין תלת זמני מחד עייל
שבתא צניק דיתבדכין כלהון כחדא ועד בעי
בר נש לאתענגא תלת זמני לין דהא תליא
מהימנותא ולעילא בעתיקה קדישא ובזעיר
אנכין ובחקלא דתמוחין ובעיבר נש לאתענגא
בהון ולמחדי בהון ומאן יאגדע סעודתא מנייה
אחזי כעמדותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש
סני בצין סך לקדרא סתודיה תלת זמני מחד
עייל שבתא ולא ישתכח לתוכיה דיקניה
ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא
דבהאי מלה אחדי ותלי מנימנותא לעילא
ל שמעון אמר האי מאן דאשליש תלתי
ספורתי בשבת קלא נפיק ומככיז עליה אז
דנתענג על ה דא סעודתא חויה לקביל עתיקה
קדישא דכל קדישין והרכבתך על כמרתי
אריז דא סעודתא תניינא לקביל חקלא
תמוחין קדישין והאכלתך נחלת יקב אכך
דא חיהו שלימין דאשתליסם בקעיר אנכין
לקבלא בטי לאטלנע סעודתיה אכך נש

לאתענגא

לזאת ענינה בכלתן סעודתי ולמחרי מכל הך
 וחד מזום ואיהו מהימנותא שלימתא ובגב
 שבתא אתיין קד מכל שאר זמנין וחגין מעוס
 וכולא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו
 זמנין וחגי אף חייא בגב מעוס וישתכח
 כולא ביה אידכר תלת זמנין • דכתי' ויכל
 להם ציום השביעי וישבות ציום השביעי
 ויכרך להם אתום השביעי • ו אבא כד הוה
 יתיב בסעודתא צעכתא הוה חרי **לכד**
 חד וחד אמר דה היא סעודתא קדישא דעתיקא
 קדישא סתומא דכלא בסעודתא אחרא הוה
 אמר דה היא סעודתא דקבה וכן בכלה
 סעודתי כד הוה מעלים סעודתיה הוה אמר
 מעלימו סעודתי דמהימנותא • **רש הוה**
 אמר הכי אתקינו סעודתא דמהימנותא אתקינו
 סעודתא דמלכא כד הוה יתב הוה מפני עליה
 אז תתעבד עליה ודאכלתך וגו' • אל' ד לעזר
 לאצוני אין סעודתי היך מתתקנו אמר ליה
 ליליא רשבתא כתיב והרכבתך על ברכי
 ארץ • ביה בליליא מתברכא מטרונתא וכולא
 חקל תפוחין ומרוביכא מתוריה רבד נש
 ונשמתא ונתוספת ומהוילא ליליא חרד

דבר טרוכיותא איהו ובעי כז נש למחדי בחדותא
לחייכס קטורתא דמטרוכיותא בילאן הילאן "

לסעודה שנייה דעברת

ביומא דשבתא בסעודתא תניינא כתי' א"ס
תתענג על ה' על ה' ודאי דהיא שעתא

חתיגלי טתיקא קרישא וכלהו עלמין בחרותא
שלימא וחרותא דעתיקא עבדין קטורתא דיליה
היא ודאי בסעודתא תליתאי דשבתא ובהכלתין
נחלת יעקב אביך דא היא קטורתא דזעיר אכני
דהו בשלימותא וכולהו שיתא יומן מההוא
שלימו מתבדכין צעו בד נש למחדי

בסעודתיה ולאסלמא חלין סעודתי דאינון
סעודתי מהימנותא שלימתא דזעיר קרישא
דיסכל דמהימנותא דא דלכון ולא דעמין עע
ובפ"ב צעו ודין בני יסכל אור' הוא' תח בסעודתי
ען אישתמודשן יסכל דאינון בני מלכא דאינון
מהימלך דמלכא דאינון בני מהימנותא
שלימין ומון דפגס חד סעודתא מנייהו אחזי
דעמיותא לעילא ואחזי דכמה דלצו מבני
מלכא עופאה הוא' דלאו מבני הימלכא
דמלכא הוא דלאו מתזעא קרישא דיעכל
הו' והבין עליה חומרא דתלת סלין וינא
דעבדס

75
ויהננס וכח נטח וכולהו שאר זמנין וחגיגין
בעי בר נש לחדי ולמחרי למסכני ואזי הוה
חדי בלחודי ולא יהיב למסכני עונשיה סג
דהוה בלחודי חדי ולא יהיב חדוה לאחרא עליה
כתיב וזכיתו פדש על פניכם פדש חניכם וזי
חיהו בשבתא חדי אעג דלא יהיב לאחרא
לא יהיב ליה עונשה כעאר זמנין וחגיגין
דכתיב פדש חניכם פדש חניכם ולא פדש שבתכם
ותניב חדטיכם ומוטדינס שנאה פדשי ולו
שבת לא קאמרי ובגין כך כתיב ביי וכן בע
שכל ומעוס בלא וכל מהימנותא אשתכח
בשבתא יהבין ליה לכר נט נשחחא אחדליה
נשמתא בלאה נשמתא דכל שלימא ברה
בדוגמא דעלמא דאתי ובגב חיקרי שבת
מהו שבת שמה דקבא שמה דאיהו שלימ
מכל סטרי אל יסי ודאי כך הוא וי ליה
לבר נש בלא מטלים חרותא דמלכא קדישא
ומאן חרותא דיליה אילין תלת סעורות
מהימנותא סעורתי דאברהם יצחק ויעקב
כלילן בה וכולהו חרו על חרו מהימנותא
מכל סטרו תאנא בהדין יונא מתעטדין
חבין (כל בנין ינקין) מה דלא בכל שאר

חגיגין

חדין וזמנין בהדין יומא חזיבין דניהבס
טיחין בהדין יומא פלדיען אהתכפין ולא
אתעדן בעלמא בהדין יומא אוקייטא -
בתעטרין בעטרין שלימין בהדין יומא
חדוותא ותסנוקא אשתמע במלתא וחמשין
עלמין בילאן למנחה שלשבת מהזוהר
דלא זידי בכל שתא יומי דשבתא כד מטא
שבתא דעלותא ומנחה דשבת
דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתעדן אבכ
ביומא דשבתא כד מטא טלן עלותא ומנחה
דעומ דעון אשתכח ועתיקא קדישא גלי כעון
דיליה וכל דינין דיליה מתכפין ואשתכח
דעותא וחדו בכלא ובהאי רעון אקתלק משה
בביתא מהימנא קדישא בנין למנדע דלאו בדיע
מתלק והאי שעתא בדעון דעתיקא נפק
מתה מעלמא ואתמנד ביה בגד וכל
היכ את קבונתו כתיב מיה עתיקא קדישא
בדיא דכל סמיין ולא ידעין עלמין ותתא
האי נשמתא דאתמנד בהאי רעון
גלייא בשעתא דעלותא ומנחה
דלא מתב ולא ידע נד דהאי טמי

מכל עמוכיך דעלמה ודינא לא שלטא
ציה זכאה חולקיה דמשה ותנח בהווא
יזנא דאודיותא מתעטרה ביה מתעטר
בכולהו בכל אינון כיקודין בכל אינון דזרין
וטונשין בשבעין אנפין בנהודם דנהדין מכל
קוטרם וסיטרא מא חמי ענפין דנפקין
מכל ענפא וענפא חמשה קיימין
בגו אילנא בולהו ענפין בהו אחיד מא
חמי אינון תרעין דמסתחין בכל סטר ומטר
כולהו מזרהדין ונהכין בהאי נהדא דנפיק
ולא ססיק קל כדזנא נפיק מתעלו קריטי
עליונין מתעלו עמא קרישא דאתבחר
לבעילא ותתא אעטרו חדוותא לקדמות
מדיכון מתעלו בחדוותא שלימתא
אזדמעו בתלת חדוון בתלת אבהן אדמנו
לקדמות פנהימנתא חרונה לכל חדוותא
זכאה חולקתין דיסרס בעלמא ד
ובעלמא דאתי דא היא דיגית לכו
מכל עמך ופד כתיב ביני ובין בני
ישכיל א"ל יהודה ודאי כתיב

פז

זכור את יום השבת לקדשו וכת' קחמס
תבין וגו' וכת' וקדחת לשבת ענך וגו'
תבנה כהאי יומא כל נשמתהון דצדיקיי
מתערני בתפנית קדישא קתימא דכד
סתימין זרועא דא מעינוגא דההוא
עתיקא מתפשטין בכלהו עלמין
וסלקא ונתתא ומתפשטא לכלהו
בני קדישין לכלהו נטורי אומיותא
ודד וניחון בנייחא שלים ומתנסי מכולהו
פל פונקטין כל דינן ופל מולחנן קשין
הגו ציס העו יט לך מעצבך ומרנך
ומן העבודה הקשה ובגב שקילת אבתא
לקביל אורייתא ופל דנטור שבתא
כילו נטור אורייתא כולה וכתוב
אשרי אנוש יעשה אמת וכד אשתמע
דמאן דנטור אבת כמאן דנטור אורייתא

אשרי אנוש יעשה אמת וכד אשתמע
דמאן דנטור אבת כמאן דנטור אורייתא

אֲזַמְרָא בְּעִמְרָא לְמִי שְׁלֵמָה וְזִכְרוֹתָיו . רַבְהִי קָל הַמְוֹתִין .
 רַבְהִי וְזִכְרוֹתָיו : פִּי בְּלִיָּן לֵאלֹהֵי אֲמִתָּא . בְּלִיָּן
 חֲתָא : וְכַמְדִּילָא מְרִיתָא רַבְהִי קָל עַל דִּי עֵינִין : פִּי
 יִשְׁמַח וְיִשְׁמַח . וְכִי יִשְׁמַח : בְּקִי שְׂמִיךְ אֲזַלֵּא .
 וְכִי וְלִבְוֵי עֵינִין : פִּי יִתְבַּיֵּק לֵאלֹהֵי דְעֵלֵא וְכִי קֹדֶשׁ
 יִזְכֵּר . דִּי עֵינִין כִּיִּתְבַּיֵּק לֵאלֹהֵי דְעֵינִין כִּיִּתְבַּיֵּק : פִּי
 דְרִיחִין אֲזַק עֵקֶתִין . דְּטוֹלֵן וְשִׁיחִין . בְּדֵס אֲזַכְּרִין
 חֲתָתִין . וְכִי עֵינִין : פִּי חֲדוּסִין יִתְבַּיֵּק .
 וְעַל חֲדוּסִין חֲתָתִין : רַבְהִי קָל יִתְבַּיֵּק וְכִי חֲתָתִין
 אֲזַכְּרִין : פִּי קִדְמוֹן עוֹשֵׁי חֲתָתִין . עֲזִידוֹ אֲזַקְרִין
 לְאֲזַכְּרִין יִתְבַּיֵּק . וְכִי עֵינִין עֵינִין . פִּי

למען כעמתי. ורוחן חרות. בתלתין
ותלתין. וכתלוא שבטין: כז' עיטורין
שבטין לה. וחלוא דלעילא: דיתעטר
כולא בקודש הדיטין: כז' לעימין וסתמין.
בגוה כלעלמין. ברס עתיק יומין. הלא
בטוש כל בטטין: כז' יהירענות קמיה.
רתעדי על עמיה: דיתענג לעמיה.
דיתקין חרטיין: כז' אקדר לדיומיה.
במיתא דסתמיה: ועולמן עס בהמא.
דלעילא חרטיין: כז' בתמיה ד-1 כסא.
דלעילא חרטיין: כז' חרטיין וחרועה.

למען חרטיין

להתקפה חלשין : פ' נעביר להו כהדין .
 במלון יקידין : בעשין עיסודין . ועל גבי חמטין .
 כל' טינותיך דתעטרי בעיה נהתי לקטרי :
 בוויך התקטרי . וזינן דכטטין : פ' טביתין
 יטביקין . מסאבין דרחיקין : חכילין דמטיקין .
 וכל זיכי חבוטין : פ' וזומי יהי דעוה וכו' .
 וזומי חומד יום השטי ויפולו העמים והמדן
 וכל צדקס ייפול אהים ביום השביעי מלכות
 אשר עשה ויטבות ביום השביעי וכל מלכות

אמר

אשר עשה ויבדך להיום אתיוס העביע
ויקדש אותו כי בו שכח מפל מלאכתו אשר
בדח להיום לעשות : § ב'א' אלה בודה כפי
הבין : ב'א' הנה אשר קידענו כמצותיו
ורצה לנו ועברת קדשו כאהבה וברצון —
הנחילנו זכרון למעשה בראשית תהלה
למקראי קדש זכר לישראל מצדדים וענה
קדשך כאהבה וברצון הנחלתנו ב'א' י'
מקדש העבות : א"ם

למעודת טהרות

74

אסדר למעודתה בצכרה דעצתה ואומון
 כה השתא עתיקה קדושה : פ"ב כהוליה
 יעלי כה בקידושה דכה ומחולא טבא
 דכיה תחדי לפעה : פ"ג יעדי לן שופריה
 ונאזי ביקריה : נוחזי לן מתניה דמתאמר
 בלחישא : פ"ד גלי לן טעמי דבתה מד
 כהמי : דאיטן חת בעמיה כפילא וקלישא : פ"ה
 צדורא דלעילא דכיה חיי מלה : דית דבא
 חילה ותסקעד רישא : פ"ו חרו חצדי חקלא
 בדיצור ונקלא : ומליכו מלה דחסיא בלעשא : פ"ז

קדם רבון שלמין במלין סתומין תגלן
כתגמין ותימדון הידועה : פֶּן לעטר
פְּתוּדָה בְּדוּחַ יְקוּדָה עֲמִיקָה וְטַמִּידָה
וְלֹא מִלְתָּה אֹנֶסָה : פֶּן וְאֶן מְלִיָּה
הוֹן בְּדִקְיָיָה וְתַמּוֹן מִן שְׂרִיָּה הֵלֵא הַהוּא
עֲחַטָּה פֶּן רְבוּ יִתִּיר יִסְגִּי לְעֵילָה
מִן דְּרָגִיָּה " וְיִסַּכְכּוּ בַת זֹנְגִיָּה דְהוּת פְּרִיטָה "
חִי ז' וּבְכֹוֹן טְרִי וְגַע " מִזְמִיר לְדוּד ז'
דְּרֹשׁ לֵא אַחַסְדִּי בְּכַחֲתֵי דְשֵׁחַ יִרְצֵי עֵנִי
עַל מֵי חַמְצוֹת יִנְחִלִינִי כִפְשֵׁי יִטְוֹכֵנִי

וְחַיִּי בְּמַעֲבְלֵי יַרְדֵּן לְמַעַן שָׁמַן גַּם כִּי אֵלֶיךָ
 בָּגִיא עֲלֵמוֹת לִי הִירָא דַע כִּי אֵתָּה עֲמָדִי
 שֶׁבֶטֶךְ וּמַשְׁעֲנֹתָךְ הִמָּה יִבְהַחֲזֹנִי תַעֲדוּךְ
 לִפְנֵי שִׁלְחָן כְּגַד יַעֲזֹרֵי דַעֲכָה כְּעֵרֶץ רֶמֶסִי
 כֹּסֵי רוּיָה אֶךְ טוֹב וְחֹסֵד יִדְבְּקוּנִי כֹל יַמִּי
 חַי וְשָׂכָרִי בְּבֵית יְיָ לְחֹזֶק יָמִים וְ
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲבֹת לַעֲשׂוֹת אֵת הַעֲבֹת
 לְדָתָם בְּרִית עוֹלָם כִּינִי וְכִינִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְחַי הוּא לְעוֹלָם כִּי שַׁעַת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֵת
 הַטְּמִיּוֹת וְאֵת הָאֲרֶץ וּפְיוֹם הַטְּבִיבִי טִבְרָת

וינפץ

ויבט' לאו כי' נתן לכם השבת על
 כן הנה נתן לכם ביום הששי לחם יומם
 שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו
 ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי
 והמד משה דכלוהו היום כי שבת היום לי
 היום לא תחצוהו בעדה אם תטיב משבת
 דגליך שעות חפצך ביום קדשי וקדחת לשבת
 שוב לקדוש' מכוזר ונצרותו מעשות דוכין
 מחצות חפצך ודבר דבר אז תתענג על
 ויהפכתך על כותי ארץ והאפלתך
 נחלת יעקב אבין כי כי ידבר : על סן
 נדך' את יום השבת ויקדשהו פניו מנין
 לאו ארץ בורא כרי הגט' נשות'

וישבתו העם ביום השביעי

ו
 ה
 ל
 ט

אחר ששלים חסדך לפעולתך יאמר

חי וברוך צורי בני תתהלל

נפשי כי יי יאה נדוי בהלון נדון

עלי ראשי יי רועי לא אחסר עלי

מי מנוחות ינהליני נותן לחם

לכל בשר לחם חקי הטריפיני

יהי רצון מלפניך יי אתה אלהי קדושי

תערוך לפני שלחניך תדען בשמן

ראעי מי נתן מנוחתי לפני אדוני

השלוס והיתה שלימה מטתי

החיים והשלום יי שלח מלאכתי

לפני ללכותי לוי בבוס ישועות

אשא פני מנת כוס קנה ימאה

פסי ל יי ימלא שובע אפלי

הרים אשא עיני כהלל ו

שנת רדות ימיה וסנה

ולמים פונה כבור עורר

ועל ראשי יהין תמס .. נר
מצוה ואור תורה קוּתה יי
למנוחתי אתה וארון עוזך
קה נח ל את ברכתי והחזק
מא חוזק .. ממולדור יי יועיל
אחקה ונגי טר יוס השבת ויקדשהו

את קינו סעודתא דמהימנותא
שלימתא חרוותא למלכא
קדישא . את קינו סעודתא
ומלכא דא היא סעודתא
דחקל תפוחין קדישין ודעיד
אנפין ועתיקא קדישא אתין
לסעדא בה . יהי טעום ונגי
דזה סמון ללולי שבת קודם
הקידוש יסרו ונס הבינו מוהל יחיא
454 אהרי זלה

בראשית

בראשית קדומת יומים ביום
 עשות י' להים ארץ וטמים ורוח להים
 מרחפת על פני המים. § גדר במאמרו
 על השולס ונתקע ועל האור ונתקע.
 מן האור הרוחני הקדמון. יהפסוט אצלו
 אמזן. נאצל מן האור ההוא ועל השולס
 נמשך. והבריל בין האור ובין החטך
 בזכמה בתבונה וכדעת. מאין סוף
 נפש פעת. בטאות שבעים ושנים. אולם
 נעלם מעינים. זלשבת אצל מן האור
 ההוא לכבודו. וקידטו וצורנו להכין
 אורתו ולסעדו. מגיד לך הנשום בכתב
 אמת בשמו המיוחד. ויהי ערכו ויהי
 בקר יוס אחד. § ובגדולתו
 טה האל. המים קייפ. למען סבול

קצתו מעל הארץ להרדףע. בימינו
ובזכות עזרו והקרין. גלה קודו
ל עבדיו. כי הוא לכל ראש מתנשא
והוכן בחסד כסא. להצילה מחום
השמש והשרב. ויזלון שחקים
על אדם לב. למהר גופו ונסעו
לשבות. במעין געס או גלם נדבונ
זה הקיים גלוי לעין שכלי נעלב
מא שונ. וישי ערב ויהי בקר יוס עני

ובגבורתו לה מחץ כרב ויקון
המים מתחת העמים
תהום ל תהום קודא ל יקבי המלך ונגלה
כל מלך. למען תלך בסופו אני שיט
נתב לא ידעו שיט. ואז נראית היבשה
משוש כל מין. אחר שהכל נברא יש
מאין. בידו יסר ארץ על בלימה
והוציא לאור כל תעלומה. למען

ימצאו שומרי שבת מנוח . ובתורתו
 יהנו לטוב . על אשר יהיה שמה הרוח .
 בשלטה עולמות הגלגלות והנעלמות
 ובהדרי ציון האכונות למקדשו . ויהי
 ערב ויהי בקד יום שלישי . ובתפארת
 שמו הנפיע ממכותי ערב . יטמחו הסמים
 ותגל הארץ . ביום עשות יציהם שני ה
 המאורות . הגדול לממשלת היום להבין
 ולהורות . והמאור הקטן לממשלת הלילה .
 עד מלאת לשבעה כוכבי לכת המעולה .
 ואחרי העבת חוזרים חלילה . והכוכבים
 באקלותם עומדים על משמורתם . לגדל
 השיחים והעשבים . וכל מיני זרעים
 באמצעות הרביבים . ואם חוס הטמט
 עליהם יקרב . וסוכה תהיה לעל יומם
 מחורב . להתענג במשפלותיהם .
 במרגועי . ויהי ערב ויהי בקד יום

לביעי... ובנצחון טרעו
המים דגים למעניהם. ולויתן נחש
עקלתון נשיא עליהם. עם תנינים
גדולים וחיות רבות. מחליפות מרובות
ועופות כחול. הים אין מספר. מהם
לכבוד שבת עם אשפשה ואשפר.
כאשר זה: עבאות מלכי וקדושי.
אם תטיב מעבת רגליך עטות חפצן
ציוס קדשי. ויהי ערב ויהי סק יום
חמישי. ובדורו הוציא מן הארץ
בהמות וחיות. ורשע למינו מלא גויות.
וביסוף מלכותו אל חי הארון. עבאות
פועל בצדק נוראות. בשלושים ושתים
תעבות פלאות. יצר סגולות הנבראים.
ברמותו של מן במעשו נפלאים. אדם
ובדורו דן פר עופים. מכל קינים מנאק

מנאקיס

חֲזָקָה יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵלִים . וְהוֹשִׁיבֵם בְּגֵן עֵדֶן ל
 לְעִנְיָם . אֲךָ בְּמַטְעַם לֹא שָׁמְרוּ מִתְּנֵם . אֲכָלוּ
 מִעֵץ הַדַּעַת . וְגִירָסָם וְלֹא מִצְאוּ מִדְּגַעַת .
 וְלֹלֵי הַשִּׁבְתָּ הִיְתָה לָהֶם לְמַגְבַּעַת . וְלָהֶם
 נִשְׁמָה יִתְדָה . נְבֻדְלַת מִחֹמֶר וְעֹכֵרָה .
 הִקְבִּילוּ אוֹתָהּ מִבְּעוֹר יוֹם . עַל פִּי לְעַלְקָן
 הַנּוֹרָא וְהַאִיוֹם . קִיבְלוּ אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה .
 וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה . וְקִדְאוּ לַפְנֵי אֲבִירָה . וְאִז
 נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ . עַל כִּן קִידְמַתִּי בְּפִי
 וְלִשׁוֹנִי . וְשִׁיחֵי וְלִחְשֵׁי : לְחֹכֵר הָאָרֶץ
 לְהִקָּת אַחֵר לְהִתְאִים נַפְשֵׁי . וְהִי עַרְב
 וְהִי בִקְרַ יוֹם שֵׁשִׁי . . . . . בְּקֶשֶׁה לִיּוֹן וְשִׁמְחָה
 עֲזָרוּ לֹל נְכוֹנֵי שִׁירֵי כִנּוּי . שְׁבַת וְרֵאשִׁי
 חֲדָשׁ יוֹם זֶה לִי . . . יִקְרַ שְׁמוֹ הוֹדִיעֵנו
 לְכָל . וְהַשְׁמִיעֵנו זְמַרְנוּ הִיְעֵנו לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ קִי
 שִׁירֵנו לְאֵל . . . עֲזָרוּ לָנוּ בְּמִקְדָּשֵׁי יְהוָה
 חוֹשֵׁן לְדַרְשָׁנוּ . הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ . יִשְׁמַח
 לִבֵּנו

לב מצרתי... שיהי עס קדושים שגך
יהודו. וחסדך יהודו חק יללו. ויודו שמים
כלמך... שיהי באתי וקדשתי שגך
ושמים שתי. ואלה הגשתי בכורים לני... תס
בקשה חמרת

כל הנשמה תהלל מעשי יהי הללויה הללויה
הללויה זוכן שמים עד מה יושבת בגלות
קומה דך דמה עננו יהי הללויה אשלו בני
מחיים מוצב והגרים עודה ושכור דשעים ואדני
יהי הללויה עשה לטובה אות והראינו נפלאות
אלהי הצבאות ענינו יהי הללויה שלח לנו
את אלה לבטח הגאולה והעלנו בשמחה לחז ענו
יהי הללויה ונקדיב קרבן תורה

בביתך במהרה. ואשורר בתרועה
לפנך יהי הללויה התי

עג בקשות לאל אלה

התושב חור

נוקמה ברכה אירוסין

מן חמור מן יתגורר חמורה פלא
 כל זה מן יקדשהא קבל לזמור -
 בפכוסה פצה מן ימא יסומ פכוסה
 פצה יעטיהא זלן בחצרה צ עדיס
 חקול ללהא הלי את מקודשת לי
 בפכוסה זון והוא לקודוש מצות
 עשה מן התורה פלדף יבאוך קבל
 עמלה מתל באקי למצוות וסומ
 קדשהא הואו פסולה לא מן כרמה
 זו והי הדיה " באי למנה חשך
 קידשנו במצותיו להבדילנו מן הער
 לאסר לנו את הארוכות והתיכ
 לנו את השואות לנו עי חנפה
 אקודשין באי מקדש ישלאל
 ומן כמן תם פמר פיבאוך עליה

קבלהא בוכא פלי הַגְּפֵלִי ובערה -
זרכת חירוקין וישרבה לחותג הו -
ולגמאעה .. וימלא בלחמ תלמיח -
ניקול עליה מקודשת לי נמאורשו
לי אנה חותנה כל זן כל ואנתי
כלתא בתולתא נא נלושתא און
אכמלתא) פלונית בת פלני בכסא
דאמכא וככסמא הדין לבגניה די כהון
תיעלין לרשותי לדידי פדת משה -
וישכל .. סבי קידושיכי .. ויסקיהא
לכונ .. ויעטיהא לקידוש בחלעת שני
עדיים .. זמן כחנת דלושה און למנה
אומ' דחשתא און אכמלתא .. חס
אכד לכתובה בידה .. ויקול סבי
כתובה .. ויעדיכי גסל מדעם
לכונ ביה ליכי די כהון תיעלין
לרשותי לדידי פדת משה וישכל

סבי

קָבִי כְּתוּבָתֶיכִי " וְיַעֲטִיהֶם לְכַתוּבָה
 וְנִכְיךְ לְבַדְךָ בְּכַת חֲתָנִים בְּבֵית הַחַתָּן
 קָדֵם הַנִּישׁוּמִין " (וְהֵן שֶׁ בְּכֹוֹרָה
 וְאִם הִיָּה שֶׁס' יִין מְצִיאוֹן כּוֹס שְׁלִיין
 וּמִבְּדֵךְ עַל הַיִּין תַּחֲלָה וּמְצִיאוֹן אַחַר
 וּמִסְדֵּר הַזְּכָרוֹת עַל הַכּוֹס וְנִמְצָא
 מִבְּדֵךְ שְׁבַע בְּרָכוֹת וְלוֹ הֵן " בָּנָה לְמֵה
 בְּרָחָה פְּרִי הָאֵמֶן " בָּנָה יְיָ אֱלֹהֵי בְרָחָה
 עֵינֵי בְּשָׂמִים .. בָּנָה יְיָ אֱלֹהֵי שְׂהַכֵּל בְּרָחָה
 לְכַבֹּדוֹ " בָּנָה מִלְּנָה יוֹצֵר הָאֵלֶּם "
 בָּנָה יְיָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר יִצְרֵךְ אֶת הָאֵלֶּם
 בְּצִלְמֵךְ בְּעֵלְמֵךְ דְּמִנּוֹת תַּבְּנִינָה אֶתְּקִין
 לְוִ מִלְּכֹו בְּנֵן לְעוֹי עַד בָּנָה יְיָ וְנִכְי
 הָאֵלֶּם " שְׁנֵי אֲשֶׁר שְׂתַנְּכֵךְ עֵינֵי
 בְּקִיבֹכְךָ בְּעַלְמֵךְ בְּשִׂמְחָה בָּנָה
 מִשְׂמִיחָה צִוֹן בְּעֵלְמֵךְ " שְׂמִיחָה מִשְׂמִיחָה
 לַיְעִישׁ אֶלְוִבִים כְּשֶׁתֵּךְ יִצְרֵךְ

נקדים בך עדין באי משמח עמו
ובונה ירושלים באי חנה אשר
בנה ששון ושמחה חתן וכלה ילה
ורנה יאהבה ואחיה שלום וריעות
מהרה יקי לבינו שמע מערי יהודה
ומחוצות ירושלים קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול מעלות
חתנים מחופותם ונעלים ~~בבית~~ משתם
בינתם באי משמח חתן עם הכלה
יקול הלא לא מקאניל משום בדכה היא
מכשטא היא מצלחה מימרה ד
שמיא ישן תקנה באורחא הלא יהו
הצלחה וסימנא מעליה באורחא
הלא ידעו שמחות ביטל ~~ל~~ סוס הזה
היו שלשים ושלמחים וטובי לב אלהו
הנביא נסדה יבוא לינו וישמחו
ישמח חתן בכלה וכלה תשמח בחתן
יפלו וידבו גם שניהם פזעים ובצנורה

אב הדחמן, גליח לחתן הזה ולכלה
הזאת ניטע שלום ציטהם וזמרו אמן
הללו יה והללויה אודה יי בכל לבב
במור ישרים ועדה .. הלל והללו יה
דולים מעשי יי דרושים בכל
אפיטהם .. הלל והלל הוד והדר פעמו
ועדקתו עומדת לעד .. הלל והלל זכר
עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי ..
הלל והלל .. טהר נתן ליראיו יזכור
לעולם בדינו .. הלל והלל כח מעשו
הניד לעמו לתת להם נחלת אים ..
הלל והלל ועשה ידיו אמר
ומשפטו נאמנים כל פיקודיו .. הלל
והלל קמלים לעד לעולם עשויים
באמת וישר .. הלל ועל פיה
שלח לעמנו יטה לעולם בדינו

קודש

קדוש ונוכח שני " הל' והל' לאשיות
חכמה ילמדת יי' לכל טוב
לכל עושיהם תהלסנו עונות
לעד " הל' והל' ויאמרו כל העם
אשר בשער והזקנים ערוב
יתן פיו את האשה הצאה אל
ביתך כרחל וכלאה אשר כבו
אתהם את בית ישרא' ועשרה
חיל באפרתה וקרא שם בבית
לחם " ויהי ביתך כבית פרץ כ
אשר ילדה רמור ליהודה מן
הזרע אשר יתן יי' לך מן הנטות
הזאת ויקח בועז את כות
ציהו לו לאשה ויבוא אליה
ותן יי' לה הריון ותלד בן ותקראנה
לו השכינות שם לאמר יולד בן
לנעמי

לנעמי ותקראנה שמו עובד ה' ^א
אבי ישי אבי דוד .. קחו נשים והלכו
בנים ובנות וקחו לבניהם נשים
ואת בנותיכם תגו לאנשים ותלדנה
בנים ובנות ורבו שם ולא תמעטו
וברך עלי אמת לקנה ואמת אשתו
ואמץ יחס ילי לך זרע מן האשה
הזאת תחת השמלה אשר של
לי והלכו למקומן ועל
נשי ביתך יתקיים מקרא שכתוב
אשר רחוק חיל מי ימצא וכחוק
מפנינים מכרה .. בטח בה לב
בעלה ושכל לא יחסר .. ונתת
וגמלתהו טוב ולא כעכל מי
ימי חייה .. דלשה עמר ופשתים

ותעש

והעש בחפץ כפיה .. היתה לאציות -
קוחד ממרחק תביא לחמה .. נתקם
בעוז לילה ותתן טרף לכדתה וחוק
לבערותיה .. זממה שדה ותקחה
מפני כפיה נטעה כרם חגלה -
בעוז מתנה ותאמץ לזו ענותיה
טעמה כי טאוב קורה לא יכבה
בלילה נחה .. ידיה שלחה בבישור
ונסיה תגכז פלך .. כפה פלטה
לעני וידיה שלחה לאציון .. לא
תרח לכיתה משלך כי כל ביתה
לבוש שנים .. מרצדים עשתה
לה שש וארגמן לבושה .. נודע
בשערים בעלה בשבתו עם
זקני ארץ .. סדין עשרתה

ותמכה

89

ותמצר ותקור נתנה לכנעני ..
 עוק והדל לבושה ותשחק ליום
 מחזקו פיה מתזה ותומת חסד
 על לשונה .. עופה הליכור
 ביתה ולחם עצלות לא תאכל ..
 קוט בעיה ויאשכזה בעלה ויהללה ..
 ככות בענת עשו חיל ואת עלית
 על כללה .. שקר החן והכל היופי
 אשה ידאת יי היא תתהלל ..
 תנו לה מפרי ידיה ויהללה
 בשערים מעשיה " שתה מים
 מצוריק ונתלים מתוך בארץ ..
 יפגע מעשינותיך חוצה בדחובות
 כלע מים .. יהלך לבדיך ואין ..
 לזרים אתך .. יהי מקורך בדוך

ושמח

ושמח מאשר נעוּכֵךְ .. חֵילת חַמְבִּים
עֵלֶת חַן וְדִיה יְכוּךְ צַבֵּל עַת צֹמֶה כְּתָה
תִּשְׁגָה תִּמְעִיר .. חֲשֵׁךְ כִּנְפֵן פֹּרִיָה
בִּידְכָתִי בִּדְעֵךְ בִּנְךְ כִּשְׂרֵעִי זִיתִים
סָבִיב לִשְׁלַחֲכֵיךְ .. וְנִמְחַדְתָּם כֹּה־
לְחִי וְאֹתָהּ שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכֹל
חֲשֵׁךְ לְךָ שְׁלוֹם .. כִּרְכֹּת תִּירֵשׁ לֹא
חֲבֵלִים וְלֹא תִבּוֹשׁ וְהִלַּל לֵךְ .. וַיֵּשְׁטִי לְכֹלִי
לְכֹס תֵּם .. בִּכְךָ לְאַחֲרֵךְ עַל כּוֹס שְׁנֵי וְאֹמַר
וְעֲלִיךְ הַחֲתָן הָאֵל יִתְקַיֵּים מִקְדָּח שֶׁ-
שָׁכַחְתָּב־יִי בַעֲזֵךְ יִשְׁמַח מֶלֶךְ וּבִיטוּעוֹת
יִהְיֶה יָגֵל מֵאַדְ-תִּמְעֹר לְכֹו נֹתַת לֹו
וְאִדְשָׁת שְׁמֹתֶיךָ בַּל מִנְעַת סִלְהָ .. כִּי
תִקְדַּמְנוּ כִּרְכֹּת טוֹב תִּשִׁית לְכַחֲשׁוֹ
טַבְּחַת סִזְסֵי .. חֵיִים שְׁמַל מִמֶּךָ נֹתַת
לֹו מִוֶּכְךָ יִמִּים עוֹלָם וְעַד גְּדוּלָה-
כִּנְדוּן כִּישׁוּעֵתֶיךָ הוֹן וְהוֹר תִּשׁוּרֵה
עֲלֵינוּ כִּי תִשִׁיתֵהוּ כִּרְכֹּת לְעַד -

תְּחִרְהֵן

תערהו בלשונם את פניך . כי המלך 90
בוכה בני ובחסק עליון כל ימיהם
תמצא ירך לכל אויבך ימינך תמצא
לשונך . ימיניות מבני אדם
הרעק חן בשפתותיך על כן ברך
להים לעולם . חנול חרבך על ירך
וצור הדרך והדרך . והדרך עלו ככב
על רכב אמת וענוה צדק ותגדך
נולדות ימינך ויצרך שנונים
עמית תחתך . פלו בלב מוי
המלך . כחך להים עולם ועד שבט
מישור שבט מלכותיך . אהבת צדק
והשנה רשע על כן מחוק להים
לחך שגן לשון תחזירך . מור
ואהלות קציעות כל בגדותיך
מן היכלי אן ועי שעחוק בעת

מלכס

מלכים ב' קדושתך נעבה שכל —
ליומנוך בכתם אוטר .. שמע' בות
וכאי והטוי אדנך נשכחי עמך ובית
ויתאו המלך יפיוך כי הוא מדונך
והשתחויו לוי' ובות עול במנחה פניך
יחלו עשירי עם .. כל לבושה בת
מלך פימה ממשיכות זהב לבושה"
לדקמות ואכל למלך בתולות אחריה
כיעוריה מוצאות לך " תוכלנה —
בשמחות וגיל תבואינה בהיכר
מלך .. תחת אבותיך יהיו בניך
תשיתמו לשדים בכל הארץ .. מעא
אשה מעא טוב ויפק רצון מיני ..
בעת והון נחלת אבות ומיני אשה
משכלת .. תפארת בחורים כחם

אמך ..

~~והוד~~

זקנים

זקניים לציבה .. כי בי ידברו ימניך ויוסיפו
 לך שנות חיים .. כי אורח ימים ושנות
 חיים ושלוש יוסיפו לך ליתן למוט—
 כגלך ל ינום שומרך הנה לך
 ינום ולמ ייטן שומר ישר ל יט שומריך
 יי גלך על יד ימינך יומם השמש
 לא יכבה וימח בלילה ייט שומרך
 מכל דע ושומר את נפשך יי
 ישמר ימחק ובואך מעתה ועד
 עולם יי יטע לך כי תאכל אשתיך
 ותשוב לך יי לחיים ביד גבור כ
 בני הנעולים אשתי הגבר אשר
 מלא את אשפתו מהם לא יבאו
 כי ידברו את אויבים בשער
 יבדוך יי מציון עושה שמים
 וארץ יי יבדוך יי מציון ורעה

בטוב ינושלים כל ימי חיך וכראה בניס
לצנך שלום על ישראל.. ועליך
החנת ה' יתקיים נקרא שכתוב
יברך זי פאמליך " יאר זי פנו לך
ויחונך " ילא זי פנו אליך ויש
לך שלום " ושמנו את שמו על
בני ישראל ואני אברכם " גם כלל
הברכות האמורות בתורה ובמקרא
ובמשנה ובתלמוד ובהלכות —
ובאגדות ובפי כל זקני חבורה
יתקיימן כך ובזעך ובזרע זכרך
מענתה ועד עולם אמר כן יהי רצון
מן תהי לעוה מן שמים וכל המקוץ
מן בכלל צרכה זו ואמרו אמן..
וענין הקהל ואמר אמן ואמר בראון
בי ערי ער כו כו ביה זי עור עולמים

והללויה

והללוהו .. ניש מקומות ננהין שחזון
 שמד ומבדך לקהל ואוה' ש' שימחתם
 אורתי מלהים יטמח אתכם וגדל
 מעלתכם .. צירכתם אורתי
 להים יצרך אתכם ויפריכם וירביכם
 ב'אוי' מ'ה בורא פרי הגפן .. תם
 ישר לכוסהו ול' במחנה' החתן המזה דם
 בתולים מבדך .. ב'אוי' מ'ה אשר יג
 אגוז בגן עין שושנת העמקים ומל
 יתשול' ש' יד כמעין חתום על כן
 איילת אהבים זרע קודש שמרה
 בטורה וחק לא' הפרה ב'א' .. טבוח
 באבלהם זכרעו וחקריו .. וח'ח
 מבדך שחיינו על מעוה שבה לידו ..
 תו'ש ל'ב'ת

הלכות למנוחה

והללנויה בעת צינתך ביונה
 נמצאת כנפיה בצקף נחפיה
 ובנות עולם בקדע ~~ה~~ נכון
 ונחמתיך ויפה - כשם שהכנסתו
 לבדיות כך תכנסהו לתורה —
 ולחופה והללוה .. והלל
 מעד מאד יתברכו ולדי
 טהרה .. נביאים ומסידים
 יצאו מזאת העברה ..
 למרדכי ומסתב בשושן
 הזכרה .. והללויה תגדל
 למחות בישראל ויקטל תורה
 מצובה .. יקיימו מצוות שישו
 גם טוב ח"י עולם הבא .. זכרה
 ש ל ודי לטובה .. והללויה
 ברכת המנוחה

ברכת הנעלה

מעלם אין לפתחה לל לברך יום תאמן
 מצות עשה מן התורה ולו אנה בלחכה
 וצפה לפתחה אין יגבד גלד לעולה
 למקטו לל עטרה והגדה זו מאד
 לעטרה גם יקטעה וידבע ויקשע
 לקשה לדביעה לכאסיה ללעטרה
 ונשמרה כדא נכדא לי אין יבאן
 לחס לעטרה תם ימך לפתחה
 לו אין יכדג ללס מן מואצע כתיבה
 לל יתחן פי מבאן ויולס תם
 ידמו עלוהא קליל מדהס וואגבאן
 יבאיק קבל לפתחה מתל גמע
 למצות והכדי יקול מן מתן מבנה
 באוי אמה השך קידשנו במעולין
 דעונו למחך לל חסן ומן מתן
 זבן עמהבה יקול דעונו על

כרכור המילה

המילה "ויבאך חבו למכתן בין
 מילה לכריעה היא לבדכה בלוי
 מלה אשר קידשנו במצותנו לעוננו
 להכניסו בביתנו של אבותיהם אבינו
 ויבנה לאהרן כשם שהכניסו
 לבדית כך תכניסו את נדה זלזלה
 זלזלה הטובים ומוסיף אבינו
 הכן שהחזנו אתם יקום ואהרן
 מן שגמאעה יבדך בלוי מלה בודא
 מבח פלו הגפן " יוש נוהגים למול
 הדם צידו ומבדך עליו שגמא
 ומלוח בו " ומזמר בלוי מלה
 אשר קידש ודוד מבטן לחוק
 כשאלו שם (ללא איו חתם
 קדום היכליך...
 באור

בדלות המילה

בדלות קודש על פן בשכר
זאת כי חלקינו לעד אורינו
צוה בדעות קדושים להעיל

דיוונת ~~שם~~ שחידונו

משחת למען בדלותו אשר | כולת
שם בצעונו ב"י זוכר הדלות

ב"י יקול הדברות תזכור

כי נולד עלולה הדלות תזכור

בשמחה תעלה הדלות תזכור

ביום פמלת עלה הדלות תזכור

לקולין קלות ~~שם~~ שמת

ביום גדולה הדלות תזכור

למתפללין תעלה הדלות תזכור

זמקיהו מצות מולת הדלות

בכבוד המולד

פִּלְגֵי הַיָּם אֶתֵּן לְךָ אֶתֵּן לְךָ
 לְכַתְּמֵי עֵלֶיךָ וְהִקְרַב אֶתֵּי אֲסוּתֶיךָ
 אֲסוּ שְׁלֹמֵךָ קְרִיבָה בְּעֵלְמָה אֲבִלְמָן
 קְרִיב אֲמַרְוּ אֲמֹן " וְיֵשׁ לָהֶם לְמַחְמֹתָן
 וְיֵשׁ לָהֶם לְמַחְמֹתָן
 אֲדַלְחֵמוּ מִן קִרְבֵּי מוֹחְלָם יֵשׁ מֵיָם
 לְמַחְמֵה לְמַחְמֵה לְשׁוֹעֲבָה לְמַחְמֵה
 אֲדַלְחֵמוּ מֵיָם לְשׁוֹעֲבָה אֲסוּ
 לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה
 עֵלֶיךָ לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה
 מֵיָם לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה
 עֵלֶיךָ לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה
 לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה לְשׁוֹעֲבָה
 אֲסוּ שְׁלֹמֵךָ קְרִיבָה בְּעֵלְמָה אֲבִלְמָן
 קְרִיב אֲמַרְוּ אֲמֹן " תָּם יִקְרָא

ברכות המילה

אשר צדקת אמת אברהם

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

אשר צדקתו צדק יצאנו

זכרון

בדכור המילה

דעך אהרן המול לכם כל עכב אנמלתם
 אהרן צעז לעלמכם דעה אמור ברית
 בוני צועתם זכרן שמותת אמנים ימול לכם
 כל עזר לעולמכם יהיה בנות ומקנת דסך
 מכל בן זכר ~~עלמכם~~ אשך לא מלך עך
 הואי לעלל עזר אשך לא ימול את צעז
 עללמנו אנכרתה הנקש יהיה מעמיה
 הית ברית הקר אימלך ימים אל מברכה
 אבל סלה אשהך וולדת לך בן אקל אהר
 את שמו יצחק דהקומות את ברית
 אהרן לברית נולם לעכנו אהרין
 את בריתו מקים את יצחק 55

הברכות האמורות בתורה אכתיבא זכר
 כל קט הבורה יהיו בולם זכר לעטמה
 וכלל הורה נעויות אמורה לזכר
 הקהל הקדוש הורה דמות לנסך למעלה
 מ מקטנם אשר גרולם מלי פמיה וסוף

כי ילך ילך לנו צן ניתן לנו אתה
 המגלה על שכחו ויקרא שמו לא
 יעקב ו יבדק אנועך שר שלום
 למענה המגלה ולשלוס אין קץ
 על כסא דוד ועל ממלכתו לבין
 אותה ולסגרה במשפט וכעוקר
 מעתה ועד עולם קנאת
 נבאות תעשה זאת גיל יגיל אבו
 ע יציק יולדכם וישמח כו... ישמח
 חייך וחמך ונגל יולדתך ויקיים
 גליכם ועל הפימול הזה יתקיים
 נקרא שכתוב הקטן יהיה לאלק
 העיר לנו עצום אניי בעתה
 חוישנה המלאך הגול אותי מכל
 ע יבדך את הנפלים ויקרא
 הם שמו ושם אבותי אברהם
 ויצחק

ויצחק וירגו לרוב בקרב הארץ •
ויצדק אבי העמול הזה ויקיים עליו
מקרא שכתוב תחת אבותיך יהיו •
בניך תשית מולשרים בכל הארץ ••
ויזכהו לתורתו ולחממתו ולמעשיו
הטובים • ליהו הנביא ומשיח בן דוד
במהרה יבוא ליבנו בחיינו ובימינו
ונאמרו אמן •• אב האמן • שמחיינו
בבני ציון המקדש ובתיקון ירושלים
ונאמרו אמן •• יקום פורקנא
מן שבע וחנא ומסורא ונפלא צליא
ונהרצא מעליא וחייך אחיך ושני
נפיטין וזרעא דכ"ש דיכלא מסק
ודילא פטר מפתגמי אורייתא •
לדיסיה ונימולא חדין דאתקדי
שניה כל בן כל קישא ברין

הוא

הוא יוקיף ליה חייך על חיוהי

ושנין על שנוה ומזונן על

מזונתם מזונותי .. נייחוי ויפוש

ויסני היטלח בנו בית יקראל

לעלם ואמנכו חמני .. גם כלל

הברכות האמורות בתורה ובמקרא
שא בצמשה ובתלמוד ומצוות

ובנבואים ובכתובים ובהלכות
ובאגדות וכפי כל זקני חבורה

יתקיימו ביה ובזרעיה ובזרע זרעיה
כין תבא רעוה מן שמיא וכל

שכל בכלל ברכה זו ותימכון חמני
בברכה "יאר" גשם וכי טר שלום

ולא יגדק הלא לרעה לא בשבתות
ולא ביום שאיזן זועקין ובתחננין

בהן .. ודקח בפיוטיס אחרים כמין
אלוטיס וכי תא בהן אכל י"ה כדיתת

הם עיקר ..

ענין מניח שלום
 לנימוק נקמני... ולכל זכר צדק
 פן שמעיה ילך. זה והקר הנבדה
 במצוה ל תבזה שצוך ה"ל... פס
 קרב ל החכמים. ויטיפו דמים
 והתהלך תמים בקרב ישראל... פס
 ולא איחד הער. מלהעכיר תעד
 ידפא הצער להי יסכר... פס
 יזכה לטובה ולשמחה לבה...
 באהבה ובהנהגה מל ישראל... תם
 וכל ישראל... פס שמח אבי ילך
 זה ולכך יגלה... בשמחת המצוה
 גדולה היא מילה... והכנסת
 אותנו ל כל השם הקדוש

לעיני

90

לעיני ישראל פֶּזַע ומצוה קיימת
 באהבה ובחבה .. בסמך החיים
 זכותך נכתבה ויוצלו מעשיך
 לעולם הבא .. בדרך בחיין
 תראה את וכל ישראל ..
 והכרתת ערלה היא בזויה ..
 למאד .. ויצרך הרמקת במעשהו
 ל... ל החמוץ לשם ל
 נבדלת ולדבריו תעמוך .. אשר
 עשה לעיני ישראל .. פֶּזַע דבדי
 ל תנצור .. תשימם לעומתך ..
 לדופך הם מרמא ו...
 לנשמתך .. ירבה ל טובך
 גדול מעלותך .. ויקיים עמך
 בך גמי כעמך ישרא...
 זכר קדושים שמו שמדור

קמ

יקרה .. וזמרון ללא אשר לו -
הנכורה .. אשר לכם קדש צפירת
תפארה .. למען אברהם יצחק
וישראל .. תם

ענין אכילה

עלי כל אכילה ברכו יי' .. זה
השלחן אשר לפני יי' .. מכל
העמים בחל בבם .. מצנור
וחוקים ודת הנחילם .. יום
גאולתם ויום יסועתכם ..
חכן ולכן יחכה יי' .. פז

עצרו את יי' ואורזו תיראון -
ענין יי' תיקראו .. והורו
תתעבבו בלנה בואני .. טעמו

כי טוב יי' פז לכו

יזכור עור ואף גם זאת
תעלן לציון בעיה ועליו
לשמור את כל התורה הזאת
תזכו לחיות בנועם יי' פז
יחד ל טוב י' תנהרז ותזכ
תאכלו ותשתו וטוב ל
לא תחקרו כמו ויאכלו
ויתירו כדבר יי' זה השלחן
אשר לפני יי'

דברים

לברוך מצורך מריה
דביתא .. בשבח ונודי בכל
שירתא .. רגן ומפנים
לכל ברייתא .. וחדית טוסה

טובה מן עליתא .. ומשקי על
כל חמי ארמיתא .. פֶּה לְרִידִים
עבדו מלך ונורא .. ל תמרוח
במצות תורה .. ולאל הודו -
בחיבה יתורה .. שֶׁחַן אֲחִיךָ
על ברכתא .. פֶּה על כאלו
מצוה לכרך .. מִסְפִּיק לְגוֹ
מצוה ועודך .. אֲנִי מִבֵּית
פֶּה .. ופֶּה מִבֵּית
פֶּה .. מִבֵּית מִבֵּית
החיבוק .. לְחֹכֵל מִבֵּית
גבוק .. אִם אֲנִי עֵקֶר וְאִם
לְגוֹ פֶּה .. וְזִמּוֹן עֲשֶׂה
בְּחֹכֵל פִּיתָא .. פֶּה יִדְעֶת
יִדְעִים חֲפִישׁ תִּמְצֵא .. בְּעוֹמֵק
יִדְעִים שׁוֹמֵה וְלוֹעֵר ..

וכמה

ורצה ספרים אם תחטיצה ..
 ראשית קדרים בגו ברכתא ..
 פ"ג הגג ידו לכם סגולה ..
 כחטוי פכד בגו חסקוולה ..
 ישורון ושליו לקטו אכילה ..
 לאהלם הורד לבו לאשליה ..
 פ"ד עיד הנחמין התקין בדכה ..
 לאוכלו הגג בשגחה ארוכה ..
 ברכת הגן לאחור נסובה ..
 מדבע בנגיין דא תקנתא ..

~~אין זהו דבר~~

אגנס זמאנך מאבן חדס . מא -
 דאמת איהם לנעמס .. מא דאם עמוד
 מא בעד חנתלם .. מא דאם שענד
 הליף חתמס . וכל חמאנך סבס

מלימה תצל ליהא לחמה .. ולא כחלתהא
לקדימה . ללפיר ולפיר עמדנה . ולו זכת
ואבקות חכוכיה .. תבקה מעה למתעלה ..
ולא כמא עליוהו לחכס .. תתלף מעה
לחמן ודם .. ^{תאשה} מדכאבהא ירבע כיהל ..
וי כמן מלקי ללכמל .. תבקה לוידיה לא
תחאל .. יא לית שעה לכה מעלם הל —
ימחל דמן לחלם .. פז קתאכ לו תעלם
בחלק .. ^{היך} מח יקארבך למלק .. פי יוס
לא ינעך מלק .. לו כמן כל לאהיך לך ..
לו בלמתל כמנו כמלק .. עלה עיר חשר
למלק .. מן אחר בהם וכנך מן תם לו
כמן לך ^{היך} מכן עס .. תאשה לא צד מן
בית לקמל .. ותקך מלק ולדיוה .. ייתם
לחובלד ^{עמנה} ולעמל די הלויה ייתם
די כמן לך ^{מסנה} זהם .. יעבד הוד יערב
ייתם .. בלכך לא מסתולמה עס .. פז
אן שית תתלף מן אמר .. אחרד —
מגלסת לשלח .. וחכמם כתמבך
עק

ענין לאחיך .. ואקרא בלייך ולנהאר ..
והצדק עליהם רב דינא .. ואסמע אסונה
מן אשחר .. ואן כחן נח בלכף דרהס ..
ל נח לך על בית אכרס .. תנש אקד
עליוסן לצבי .. זאם לשדועה ולקביל ..
ואהב עלונה בלסביל .. ופתך פי מיה
אנת נהתס .. גפתך פי כל לחכס
ולו סל פי שי תכלס .. מאקט תגדור
או פתס .. סך אקד עלימחן אבן
אצמון אגץ מן ענדי יבון .. עלם מן
למבדה לי און .. וענדה לחכמה
פכון .. גמיע וועלמה בקאטן ..
מבדהנה מן בה צכון .. יפתי בלעס
מן שרע אקוס .. מן סלקפת כר
לאמס ^{הש}דלי ויצאחב מערפה ..
סאהר צבתב לעלסמה .. מן מטה
ללה כפה .. ונביך פי לבין ולסם ..
סוף סוףך לאעסם .. ופי למה

לבתונה

לעתידה ולמקדשם .. ופילקתם כם -
 חנקים .. פה יפתוך לי למשחן
 חלץ .. תמיך הואהר מן עכץ .. חל
 ימכנה לך יפכץ .. וינעתה חקב
 לך .. מתל זלך טוב מביץ .. קחבל
 למבטעך די פכץ .. לא צד לה מן שכל
 זלום .. חננה קוחצו חו עזים .. תנשיח
 לך יכל אמא הו פתוף .. אמא יקל
 חנה לטוף .. אמא ל מלחון או שפיר ..
 ולכל תחת שפיר ולכם .. אמא
 משחורה עים .. ונחל מי לגוהו
 לך מעטס .. הלהו ונוד .. חו הו עים
 פה יפתוך עך לשמס לי טל .. ממא
 זלי קטב לשחל .. נחל למבד זיא לים
 בה טל .. ונחל למבד קנב ללוחל
 נה נחב יסתוי לחל .. אמא קנב
 אמא טחל .. חו ולכלך פני עכץ

קום

קסס" גאהר וש תחת לקדם - וכן
תושיח וכן נאל ללקטב לאכר" ליום
ידע כה קניו" הליל יזדחיד כדיר"
עפס לקציה לוי תם. הל לפלך פי וקת
מהם" או ונה ספל למכץ מעים"
ולגאנב למעלס אמם" פלך ימתך
ען למקרתק צלאת. למסמניה
בלאוהות" לעליאת ודאמפלגד
והא בהא מתדמכצמת" מעני צנוק
למעדכמת. ולכל אנומע לעדמת
ימתך פי למיראן למבכחם. נט
הוא למכב פי דח לבכס" תושיח
אן כחן מן אגל לחומס" או מנ סכב
קלכן וכאם פכאן ילסם בלקיאם"
מח כחן לה דלץ תכלס" אן כחן
הרץ למכר תם" וכן קל אן לפכל
מח תם" לה לכל מן מהל לבכס

1580

פֶּחַח וְאֵן כְּאֵן מִן אֶגְל לְאַכְחֵל . 104
יַעֲנֵי תִכְחֵסִיט לְמִתְעַל . יִלְזֵם כְּאֵן
לְגֵםס עֵעֵאֵל . וְלִנְפֵס דְמִת לְאַחְמֵעֵאֵל .
וְאֵן אִסְתִּוּוּ לְמִתְחֵלֵל וְלִחְחֵל . אִוּוּן
תִכְחֵסֵר דִּיח לְמִתְחֵל . לְאֵן חֵסֵס לְדִוּד
יִלְזֵם . וְקֵד תִּמְחֵל וְאַחְזֵרֵם . תְּוִשִּׁיחַ
יִפְתִּיךְ מִן עֵלֵםס עֵגִיר . לוֹ כְּאֵן
תִּלְכִּיבֵרֵה אֶמְכִּיר . לְלִחְחֵף מִח גֵּב
כִּלְכִּבִּיר . הוּ מִח פִּתְחָה כֵה תִקְדֵם .
וְחֵא לְטֵךְ בְּעִוּה אֵםס . וְקֵד וְדִנְחֵא
לְלִקְחַת אִוּחֵםס . אֶתְוֹכֵרֵה פִירֵגֵד
לְתֵםס . פֶּחַח . יִפְתִּיךְ עֵן אִעֵל
לְלִיטְקֵךְ . אֵעֵנִי חֵלֵל לְאַחְמֵקְאֵרֵד .
הֵל לְגֵמֵד קֵבֵלֵה חִקְקֵה . מוֹ לִיחַ
הִי סִמְכֵקְתֵה . אֵו הֵן מֵעֵף לֵה
יִדְיִקֵה . מוֹ אִין כְּאֵנֵת גֵּאֶפְקֵה .

וְיִי כַּאֲשֶׁר מֵאֵל מֵעַל וְהֵאֱמַרְתֶּם - לֵאמֹר
עַל אֲשֶׁר בָּרָא זֶעַם - תּוֹשִׁיחַ הִי
לְעַמּוּתָהּ לְתִיבְהֵינָהּ וְיִי הֵם יִקְוּלוּ
לְאֵנִי - אִי עֲמַר לְפָסֶן תִּמְנֶה - אִי
הִיא הֵיא כִּי אִי קִרְבָּתָם - גַּמֵּשׁ לְתַנְדֵּל -
כִּי מֵלֶם - וְאִי כִּי הִיא תִּנְתִּין וְלִזְמַן - כִּי
מִן שְׂמֵעַ כִּי וְכִי - פֶּן יִפְתַּךְ
עַן תּוֹרִיךְ לְאַמְלִיךְ - לֵם כִּי -
תִּתְחַלֵּךְ כִּי אִי - אֲעִינֵי לְאַדְמִיךְ -
לֵא מִכֵּן לֵא הֵא כִּי אִי - פִּקֵּד נִגְדֵי
יֵא לֵב אֲדִמִיךְ - יִדְרֵךְ וְנֵא תֵם
אֲחֻתְכֵיךְ - וְכִיף לִי לְגִסֵּם לְאַעֲצֵם
אֲלֵל מִן דִּוְנָה לִזְמַן - תּוֹשִׁיחַ מֵא
נִיחָה מִי דֵא לְעֵבֶל - וְאִי כִּי מִטְלוֹכָה
וְאִי כִּי עֲמַר מֵאֲחֻלֵּל -
אִי עֲזִיבֵת אֲדִי לֵם - תִּחַלֵּל

להי'

ליהו דמיארת נעם .. ואן כאן
 משלובה וקד תם .. הון אהאד
 מא קד הקם .. יפתך ען
 לעקל לאוול .. מן אעב אמכאנד
 אצל .. מא הו קד צוא מעתל
 נכס תמיז וחנפעל .. אר קד
 לה בלגסס מדלל .. ועמד מן
 דונה עלל מא קס פוחאני לעקס .. נלח
 חרת בעד לערם .. תדשיח אן סאן
 אדחאבה גבוט .. כמא לאנפכת ען
 לעסוט .. חתא צדכ מעה מחיט
 ואן כאן הודא סכ יכתם .. סכ לונוד
 למכתצם .. ונד בהודא לכצר
 למחכס .. סוכחאן כלקו נעם
 אשא תבאובני באשמה .. ת
 קלבי לבשא .. ואן כנת בעלמהא

תכשא יצלת על חיון מנא תשא ..
ולא תמנענו בדהשא .. נדא גומב
מהל לעשא .. י. יכטבו בלילי לעההם ..
נהמרהם פלה עלאם ~~היא~~ ~~היא~~
תדשיה גווב עלא קוד לקול .. וקוד
מא פיק מן כמל .. עלא תטרט כלמחל
למן קד ועמך תיקים פיק לעהמרה
ולחכס .. ואחור תומלח ותכתם ..
יעוד כל למרה ~~היא~~ ים .. תנחת
כשיר נמה וקצר פ' לחזמק ..
לכל מדה מטעלה השתקה . בעיני -
החכמים היח זקוקה .. פה חכס
לצב מקצר את דבריו .. כתובים
גם למעלה היא חקוקה .. פה
זמנו ישמעה חרפה וישתוק ..
להניח בים ענה ועוקה .. פה

מִי עֲבַד אֱלֹהִים וְהָיָה וְהָיָה דְמוּת
פְּרָא... קָם בְּחַצְיוֹ לִיל. יוֹסֵב עַל
כִּנּוּי... פֶּלֶה הֵל קָרָא לִיו. כִּקְרָאךְ לִי
אִמּוֹ... קוֹמֵט וְשׁוֹבֵי לְבַדְתָּךְ וְהַתְּעֵשׂ
דְמוּת שְׁלֵמָה

שׁוֹרֵשׁ כִּנּוּי יְשׁוּי. בְּגַד אֵן תְּהֵא נִקְרָא
הוֹתָא לֶךְ מְרָח. כִּי הִסְתוּ עֲבַד... פֶּלֶה
לְמָה יִהְיֶה עֲבַד מוֹשֵׁל בְּבִין
שְׂרִיִים... וְתַחַת מְלֹךְ יַעֲשִׂיךְ... שְׂרִיִים
הִלְחָא דְבִר... פֶּלֶה מִנִּי זְמַן לִרְיִי שְׁעִים
אֵין פֶּלֶה עֲבַד... אֲדַמָּה בְּתוֹךְ גְּלוּת
לְקַחַת בְּתוֹךְ מְרָבֵר... פֶּלֶה הַחִיךְ
לְבָנִים כְּרִיִים. לְשִׁמּוֹל אֲחִיךְ יִגְלֵה
לְקַחַת שְׂאֵל עֲוֹה קִתּוּם אֲחִתּוּם
דְּבִר... תָּם. שְׁוֹן שְׁלֵשׁ
בְּלִיךְ בְּרֵב. עֲמֵד בְּהוֹשׁ

וידוי שלישי בצדק

כל החמים טעונן וידוי שזאמטנה חנפס חזיא וחגור
 נהג בוסמל בערה אני כספך יי לוי ולוי חבובי
 אלהי גדוהות לכל פטר שפוטאוי בידך ונתת
 בידך ידענא ולקוי צבורי שתרמאם דכורא שלימס
 ויעלה זכרוט וירפלי לפטך יחזקוהו בכלותו ואם
 קרבה עות סקודתו למוח תמא מיעתי כפרס על כל
 חטאתי ולכל כשעו ולכל עונותי שחטאתי ושעיתי
 ושגיתי וקפס עבתי לפניך מיום חיותי על פאדתי
 עד ימים אלה ותרן חסקי בגן עדן וזכירי לעולם דכ
 גססן לערקיס ומרמאמי גרס חיים שבע עמחוד
 את פטך בשבעת בימיך נעמי יבא שבעת אבלי
 ואחרי חנה לאינו וליה שפדויג רמא לפטך תלפנני
 עד יסלות לפטנא ולחטאתי ולעולתי ותייד לפכס
 את כל חטאיין שמתוך עך סידודל חודם ושב
 בתעסכ שלימה לפטך : וחס גיעם דדקס ודקוס
 אצבעותי ואת רבנא על עלי יודל זון שיקס חס
 בנתותי : רבון כלם יתעלה : ובני עמג דסיס
 הרעל יתעלה חספס א חסן חסב אל רסד קרמס
 כלום חתקילי וצא ליכל חספס חספס חספס
 ויבס ספסל ספספס חספס חספס חספס חספס
 חספס חספס חספס חספס חספס חספס חספס חספס
 חספס חספס חספס חספס חספס חספס חספס חספס

נעמי הנקדס פתח לך מכלל ויקרוב
 נצמתיך קרוב לטע ל... ונתלוצץ עמי אמר
 הנולד - עד שער שבעה - אצל שם אמר
 כנעם מקום זה הוא יצא לטע - וארה
 תהי בצדק תראה כנעם בחיים - עם כאש
 ישיבתי - וראש גלות ישרלים
 וכהם ולוים ועם פבע כמות של צדוקים
 וצדוקים - ופסוק - וראש וראש - ומה
 ואכטקן חסד לך מיד וכסיתם הגולל
 אומר צדוק גדול וזה גמחו - 0

צדוק מנעונו: צדוק הוא וצדוק דעת - רין
 אל יחיד ומוחזי - אשכ לא יקה שומך - צדק מלמד
 - אינו - עיקר הוא - עזבט בצדוק רלים - יחם
 אכלים - אמת יצפה בדין - עיקר רין חמם
 ופסוק - פן מוי - פן פסע רשע - פן כל רמת
 שער - צדק - הנולד - מקום פנה מלון - הנה
 מורה הנה שכל - מענימי שמתנן לן - נא
 צדוקים שלם סוף - אה צדוק - מלמד
 הנה מקום על שער הקדש - צדוק
 לצדוק וצדוק לני - צדוק מלאכי
 הכתובים הם מוטע על שער הלכתים - הם
 צדוק לך ומהך לך - צדוק לך מלאכי
 ופסוק - אשכ לך - אשכ

ופסוק - אשכ לך - אשכ

התן הממונים על שערי התן הם יצאו לקראתו
ויאמרו לו: בא צדקתו שלום בואך ..

ואמ"ל ימ"ל השכבה לאיש

מה רב טובך אשר צננת ליריבך פעלת לחוקים

כך נגד עיני אדם .. מה יקר חסדך ליהים וכני אדם

בצל בנפך יחסון .. ידיון נדון באתך וגחל עדניך

תטקם .. ונתך ל' תמיד והעביו בצמחמת נבפך

והיית כגן לחם ובחוצה מים אשר לא יסבון וישאך

והתכמה עלען חבצלה ואיזה חקום בונה .. אשר י

אדם מצא חכמה ואדם יביק לבונה .. טובים תשמע

טוב ויחס חמות מיום מולדו: טופ דבר הכל נשמע

את הלהים יכח ואת מצותיו שמור כיצד כל האדם

מעולה נכונה ביושרה עליונה תחת כנפי גשפיה

במעלות קדושים וטהורים כזוהר ברקיע תצויים

ומהירים וחלק עזרעת וכפרת אשמות וצדקתך

פשת והקדבת ישת וחמלה ותטיב חלפת שכן

מעונה ומלקים טכס לה"ה העולם פנים עם תהא

מנת ומחיצת הנפש אשם הטוב פתך אחינו רבי

(פלוט) דמגבת חן עלטת הדן (פוטת דרין)

כדעות לפני מרי שמיא ומלמח חלק כרתחין

ירחם עליו .. ויחוס ויחמל עליו - מלך מלכיו

האלכים ברחמיו יסודיהו כקרב כנפץ ובקרת

חליו - וידכח לחזות בנשם : ולפיק בישליו
לקץ הימין יש סודיהו ומחל עדניו וסקרו ..

ומנין

אשר יאמר
אשר יאמר
אשר יאמר

נמזין זכינתו יִהְיֶהוּ (ויצטרף בצדור החיים
 בעמדתו) יישים כבוד מנוחתו למחל יי הוא
 בחלתו יי נילוח לין השלום יי ועל משכנו יהיה
 שלום יי זמנה על מנוחתו אה וכל עוכבי עמו
 ייטל כולם יהיו בכלל הדחמים והקלחנה וכן
 יהי רצון ואמרן אמן יי

השכבה לאשה

לחמנה די לחמנהא דילא וכו' מילדיה ארבינא
 עלמא הרין ועלמא דאמא יי וכעס סיה צוקפיה
 וחקיעוה רעבין רעוטה יי ופמימיה ותרקניה
 יי מר למיעל קרעוה דוכין המס הכבודה
 והצנעה מרעה (סניג דארמטרה מן עלמא
 חין) גיומא חרין המלך כדחין ירחם עלי
 יחוס ויחמל עלי יי נילוח לין השלום ועל
 משכבה יהי שלום ורעה על מנוחתה
 הוא וכל בעות יטל השלום כולם יאן בכלל
 הדחמים והקלחנה וכן יהי רצון ואמרן אמן יי

עלוה ל מידת אלה אמת

עתה לדון למה פבער פראנהם לקסי
 יאן אלהים יי אלהיה אתה אשיר ומה
 שיה ופחית מנה על כל הקיים בצדק אמת
 אמת ששלם בלא פלה מרוד עאול ומעלה

ונתנה נביאה כדכתיב ויעברו לי נקמה
 לשנים ארץ ארצות לשוכבים העוזק בין איות
 הקודש ודלגתי על המושל דבאות העל
 לאנכי מדברות האל בעוד נעזב מעט
 חקדי לאנכי חל חזר ואין אלה מעט ואין
 בלתי האל חקוד שקראו העובד עשה את
 יריאיו הוא יעלה חלוק טבין וקריסין עכ"ל
 ועל כל יערך חקוד ועל כל לוי עולה ערד עסוק
 ובעסק בין חים ברכי כשר ועל כל לוי עשה
 חנוש בסת המורים ועל כל לוי עשה חלוק
 וככלך ועל דעולה העלה ל חלוק עשה
 זה המושל על עכ"ל ח"י מלך חלוק חלוק
 כדחמו ורפעה רפעה עליה חקוד בו קרא
 ורע רפעה ורפעה חרועים ואנשי כ"י
 חלוק עשה מלך ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 ויחידו חלוק ח"י ויחידו ח"י חלוק ח"י
 בחלך חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 עכ"ל ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י
 חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י חלוק ח"י

חלוק

אל אברהם שבו אמתך לה תקרא את שמה
 שלי כושלה שמה - נבדלת אורה וגם נרת
 ממנה לך בן ובכרותה איתם לאים מלבו
 שמים ממנו יחזק - ישיב צלמנו שיהא שינוי
 שמה א לבטל מעל כל דעות קשות אעור
 ולקוות אל אגרון רב מעליה ואם נקנה
 מיתה על (מסעות זון) על מלעות זו לא נקנה
 נחם נבדלה דמיון של כלונו - זו על פלונית
 לה נבדלה - הרי גיה כהצד אחרת וכבדתי
 חדש - ובקטנה של וכלה לחיים טובים -
 ולא ריכות שנים וקיום בה תקראת הכתובים
 הכע גוטה ליה כהר שלום ופחל שנטק כהר
 גים ונקתם על צר הנשאו ועל ברכים משבשו
 ועוד כת כעקב תמנע לחק מעושן כי לא תירא
 נזמרת כי לא תקרב לך - ועוד כגוב כי תהיה
 ימנע נקובות המעורר ופוך מעורר לה יעש
 ובכוח שלום לא תירא אתה מעורר - חלק
 ביה ברחמי יגה במה צד ברכי יעקב
 יום צד יפך עם לה יקב ונאכל
התפלל ליושבת על התל
 אמת ויבדל - עד עשה עון ופסד וכל אלה אמת
 האל מעונה את ימנע לעתה בשר

טקד

סוף וזכור לטובה . מעה עזרה וטקרה נשח
והחיים . וזרען . לבאה אהר . תחיל חזק
במלא . ויעד עזר במבוכה . מעשינו נלול
ומצוי . מנתח ומצומה . לומר נכסה עד
שלי מעה נגעה . בקרם קסן בעת רעון .
במקומו בלתי . קול למנוח יעלה . דקול
שעתה ומעל עקרה כמעט חבנה חסיונות
אשר לא היו בפתק על חוה . אשר נגד
עלי במערה . כיום נתלה וכאם חנוש ללא
תנוע מערה זכות ערקת ערקת לכל אה
לה למערה . רב חקר מה כלפי חקר . ליועבת
על המעבר . יבס במערה החתמים . להעך
לא מיעד ומעבר . ולא חופק עזר ליה
אשר לא בא אה מ בחקר ומכסני מעלים
אשר נאיש בלגה ועזר . ספק האלה
בחרי חרדים . אשר כרע חרדים . כחמו
חדם אהו יבן ומען . כעז מעל עיני
חירור ירצוהו לאר עולם . כסן מעד אה
מען כל נקרה ונעלם . אהר נמשח חסד
לבן . עתה למערה ויחיה . אהר ועזר . עלע נלגה
נבאן וסקרו . הן הן עליון . הן הן עזר .

וליצו לו בעדן לה ציל' מלענת' אטכ טמע
 וענה תכלות האמרות הקדושות והטהורות
 אשר היו בטבעם נקרות' והנך ועינה כ'
 מערכתם לעונה - והעצת עליהן במדת -
 לחלים עלי ים וחכה - אחכה - והיו מארט
 מטט בחות ונצורות - ובצכות ועדקות היו
 נסקרות ונדפלות - בצדע אנשים בלובי ית'
 המה קדושים וסדורים - הבתרים וגדלים בתורה
 ובמצעות חוקים ומעשטים ישלים - לאעד -
 יקראונו כאות יערב על כפא דחמים - חקד
 ותרקה לט ששמו כל המוסים בו - ביום תוכתה
 ונאזת דסקר - הוא יטמע נא צעקת מודעת
 (לענה) אטת רבי (מלני) ואזת דמערתה
 ויעתר לעתה - חקובל ותעלה לדצון תכלתה
 היוספת של חיסוד שפרת על י צדקה הוא
 יחליטת ופלטיה יועל כן דפכיא את וקמים
 והעלום כאדמה אדמתן - וצרה וקשיה
 דפאור אבי לצדקה ופצקו לעצמותיה
 ויתן לה אע של קימא ביראת ל של פטחם
 שנהה ורסענה - בצעו ובימינו תוסע יחוד

ועל

וישכח ייטשן לכסח לתורה ולתענוגות בתוך
קריה באמנה. אמר רוד חנה. ויקיים בנו ובה מקרא
שכח' לאמר לאמרים עמו ולאשר בתוך הגלגל
של דרכים ידעו וכל עפיים מרצתם. ועוד פת
הנני נוכח ליה בעוד שלום וכחל סוסף כבוד
היום וינקתם על צד תגשגש וטל בלבים -
אשעשעו. ועוד כות' בצדקה תבונתי לתקי
תעשק כיל לא תדמי ומהרה כי לצדק לב לייך.
ועוד פת' כיה ההכיס ימושו ודגבשית תעטוינה
וחמקי מאתך לא ימוש עבד אומר לא תמוס
אמר מכתובך. עשיתם

ברקעב נישתוכחה פתח לולאמה סכל

שכח. נה מודם הימים " שונת נחנלמדיכיס
תלעים" לא אלוסם מביסח הימים
בלגריות. יום ליום פתעית אכזבת מיעט
בי איתתך סתעם בלי עת יתענה" דק
כאשר יגזול אל. חי תמוס הימים בלי
שפיע השם על גמתי לבבתי. פול סלכה
חיה תען במה פתחת. ומה ויש את
עיתו וילאח מערכת. אמנם נצבים על

עלך

עמך ודוונם - כל מועד ידוונם פון -
 בכתב אמת - כל מועד ידוונם פון -
 נחמת - והוא מורה בכל בית חותמת
 כי האון משו פזיבין לנטויעים - פל
 דבר לא יכחך מכל אצל עשה - כי כולם
 קיימים על שנת יעא - ונתלנים עמו לחמה
 וכוש - הם בעם משחיתים זכע מרעים - פל
 הולכים בחמתו ומשפם מצפוננו - עלושה
 בדונים משפם עטון - שנים בצדדי וואר
 בטען - בקול עם מסק היום ומשכל קלעים -
 פל ויאמרו בקראם חנה זה מאי - אער
 אבד בקונו ואת דותו הבאיש - טוב לו אשר
 לא נכח מאונו בן אביש - למיז זכמו ול
 וכן לרעים - פל זר ידל סף שנת אזי - פבע
 בחרפה - ס וטעם פדסן חסר חיי נמה -
 ובטן כל קחידו שיה דמת חשפה - ויסס מרת
 למי הקומה גדויעים - פל דחה עלונוטים
 במאוננו - ער ס אוילרעב וואי לעטן - כחשד
 יבד וסרד על במ - וטעם פדוועס פן קנעם
 סובעוים - פל בארמים חס נפסר נפסר ופבר

בטענה זענען אדז מניס אכל זכר " זוף
ונגז יור הם הובנים בקרה .. נאדנה על
ראשו ומדין קדושים " כל ווס עבדה התע
יוס חדין גורא " עם ילאק רבנים פכונל גורא
היא תאט הנלאך כדק נאדנה " דק נאד
יבול לא יוצא מדגועים " פו כעטא רגע
הנן על דגלך יתגאה " וחלבו מלכזה נדון
מלגאה " הוא מלא פנים מהאם מלכותה
וגם כל איבריך מאנו נרועים " פו
להתחבא למנו ידנה פדעו " אבל על
כחן הוא יום גמולתי יוסף לזכרו פנה
דס צגטנו - ויסנה ויתנה שלוש פנים
פו צלז לז אור איבריך זה מדין פדעו
ויפול כס די פד ורועו יפדעו - אדע ארוב
מחרו הם נעים ונר יפדעו " פנס אדע
הואם נדעו " להאנה ער אדע פדעו
מקובל " אוי מלכותם פנס אדע
פדעו מהאם אוי פנס אדע
פדעו פדעו פדעו פדעו פדעו
פדעו פדעו פדעו פדעו פדעו

אין תורה ודא

הא

היא כל גדודיו יחד בנצחול יעמקוה כ
 משני דקשים - על כל איסלכב בן
 ימים מעטני קודם אמר ימים ל הירכר
 סטני בו יבלפול עליו יפצה עדניו אמ
 תקך בקרבו חת דור יפגשם כן פקד
 יקור איתם לבל יפחה מפקדם - אולי יכטע
 לב תאר גאה ורם - ויכחע דרכו רגס למים
 לכתם ידפחה יום ולמה בתודע טעשועים
 עוק יוצא נגד גרין הכרזים - ותדמר
 המגנס טאעמנים זשים ודין חיכנט הקכר
 במועטמים זשים ודין אשר יבאש נידום
 תולעים כן קלחת יחנס עלי חע לית
 גומח ודין דית גדר לטוף למח ל סח
 נאולי ס תחא חכול תגא יטנפ - עד כי
 יצלים מעמד תמנעים כן רחב וככוסכ
 אדם ילוד אש כו יוע לאל יודך הנדל
 מעשה יעל בן לחנבל על ככך אשתי
 כי תחא יצרה מתקנות חכמים כן
 י טעב רחב יצד יטע י תודית לשים
 טלום - חס ילכו כסדל ילפומ יחלום
 דעגן ינעסן יסק יחיה לעילום כן

עמ

עין מועד צדיקים נושעים כ"ז ורבעה
שפתי תבלה את כלב - אפוד ישועות אל נורא
עליהם - יסא אשמה וכעני נעלה - כי הוא
בתמלהו סוף פתח י"ג אפוד מעד צי
לפי ורעיוני " עמנו פתח פתח ויבנה לבני
רצון יעצונו ודעה ירעם " אפוד גדול דיעה
הוא אפוד הרועים " ר"ם

אחרית על אפוד צדי

אלהי אל תרעני כמעלי " ואל צדיקי חקי
כמעלי - כחמלק נעל של נחוד
ולא אשתם לי נעלי " נאמן נבני לך
חטאי ואפוד " במכאני לבני לא מעלי
זה לבד אשגב מעד " עליו פשו ורוב
רעו ופסלי " אבות יתן כל יין דאין אשוי
מנומתך אנו ודולי " כ"ז ויהי אפוד מע אפנה
לעצדי כיום אפוד לא אפוד וטו לי " אפוד
לפני ופשו " כל מעי פועמתי נאדלי "
חלקי לך " אפוד כ"ז פסי - אפי אפוד
יפוד מעדלי " אפוד לך אפוד אפוד
ועוד לבני " על סוף אפוד פסלי "
ירעום בעלותם על לבני - ראיתם

על

על מיט גב שמש... בקש נרף אש גדדך ונהדף
 ולפני כנס ולא נסבב ממנו : לך עיני ברחמי
 ••• בהיחזקת שמש שמי זקול ••• מנה חלקי וצור
 חזקי ונצחתי ונבשרתי ונג כוחי ושל ••• בתי
 נה חזקת הנבונה ••• לפטר ודוק את שילי ••
 סלה חזקי ונצחתי ••• אשכ תועה סמו
 דועה אולי ••• עתה נאקי וילתיך כדפקי ••
 רב צדיק ונאמן ומילי ••• סרית מעוני עור
 אחר ••• חילי בנבואי ומשל ••• צרי עתבי
 נצוש לבי בקרבי ••• ועממי באגתתי ומכל ••
 קדורתי אש אלך שועח ••• בלי כוח סליחתך
 בטחלי ••• סתה כי סדרך יה תוך לבבי ••• ונדמתי
 כמו ונצו ולילי ••• ששש נה רצוני על אמרבי
 ונטב לך תפורת מהללי ••• תנהלתי ימי מרת
 צבאי ••• ורדתי ימי חלדי וחילי ••• חמול על
 וכתר מעללי ••• ושור שרדי פטור משי נאמר ••
 ועת תביא יגדך במעט ••• להי ל תיוני
 כמעלי תא *אמרי*
 יגדך כל הארץ והשילא מעלתי על
 שמי ••• רצונך אשאל רגע ופועל

י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י
כוח בדרך. השנת תלמידי שנתו בחוקי
ממך משנת בתי. ואם חרשך מן החיות
אכל לא יעשה ביום ארץ. ומה תהיה
עבודתו ודע. רכשך. למדיני. ושן
ממאסר עבדך. ומהו עבדך. ומהו עבדך
יכולת. למה ענת. ומהו עבדך. ומהו עבדך
יום אהי עלי מתעם. ומהו עבדך. ומהו עבדך
קצת. ואמנם בעל כרחי. ומהו עבדך. ומהו עבדך
וכלאו משפתי. ומהו עבדך. ומהו עבדך
ובמקום תמותם תחנותי. כוב ארץ ארץ
על דב ארמה. ואולם כי בכנותי. ומהו עבדך
שעתי. ער חלום עשו לבגדים. ומהו עבדך
אעשה לביתי. ומהו עבדך. ומהו עבדך
מכנה לבית ארמתי. ומהו עבדך. ומהו עבדך
בעודי. אמר ישרי ועבד תמותי. ואיפה מעלך
דמה אבקשי תחול תהיה למה חמותי
ופך יסב ביתם טובה לבני. ולא חרשך היסב
תחנותי. ומהו עבדך. ומהו עבדך
את פתלי ער סלותי. ומהו עבדך. ומהו עבדך

ולעמל

ישיון מחזית" ומה אצבע יצקו ילדפיני
 כאיב מנעזוי עד קלתי ומה לי משגן אס
 לא לצונך יתקן עתה מה אמתו אני
 ממעשים סוכל ועלום ועדקתך לבוזה היא
 כסותני ועוד מה חלויך לבן ואשאל י: כבוד
 כל חזיתי

~~כדאש פושנב זמנא הכפודים אמר גתמב~~
 אהלים אשמי גלפני ~~אמל~~ אומל קדים עד גלעב
 ודל ~~אשמי גלפני~~ אשמי גלפני אשמי גלפני
 גלפני גלפני גלפני גלפני גלפני גלפני
 גלפני גלפני גלפני גלפני גלפני גלפני

שעלי אהבה שעלי אהבה שעלי אהבה
 שעלי בית מקדשו שעלי גדולה שעלי גאולה
 שעלי עליה שעלי דיתה שעלי דעה שעלי
 דבקות שעלי חרד שעלי העלה שעלי חרות
 שעלי חסדו שעלי העלה

שעלי חסדו שעלי חסדו שעלי חסדו
 שעלי חסדו שעלי חסדו שעלי חסדו
 שעלי חסדו שעלי חסדו שעלי חסדו
 שעלי חסדו שעלי חסדו שעלי חסדו
 שעלי חסדו שעלי חסדו שעלי חסדו
 שעלי חסדו שעלי חסדו שעלי חסדו

117
תקבלתי על ואמי נזירות שאצון וכל עם
אימור ואפי' אימור הנזיר שאמרת עליו או על
חמרים בכל שמך של אימור כן בלתי אימור
או חרם או קונס וכל עם קבלה אע"פ של ארצה
תקבלתי עלי בין בלשון גדול בין בלשון נדבה
כין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל
לשון וגם הנשבע בתקיעות כף בין כל נדר
ובין כל נדבה וכן שום מנהג של מעורר ש
שנהגתי את עצמי וכל מנחה שמתו שזכה
עמי שנדרתי ונמנתי כלפי לעשות שום
פעולה מהמצוות או איזה הנהגה שזכה או
איזה דבר שנהגתי עלה מעלי ולא התעתי
עיהם בלי ברך הן דבר שעשיתו הן על עצמי
הן על אחרים וכן אגתם היוזמים לי הן אנתם
שכבר נשחחו מעמי בפולחן אתהרסנה כגון
געיקרה ושחל ומבקש את מעטותיכם חונה
עליהם כיו וסמתי מן ארבעה ועלסדתי את וכלום
בעון נדרים ושבעות זכירותי וכל מעותי ומעוני
וקול סוב אישכתי ולין אל ארצה וכל מעותי
על קיום קמטעים עלבויים חתם את עמי נדרתי
מתחלטי עלי קבלת הענינים כלפיך בזה

בזה

שבועה או נקיבות או מקור או חכם או
 קונם או תפלה או קבלה בלב וטמא חכמא אט
 על זה כל המעשה הנני עושה וצד זה בלי
 נדל ועבועל הנקיבות וחכם ומקור וקונם
 וקבלה בלב וטמא חכמא אט חכם בכולהו אט
 מתחלט על כל המעשה הנני עושה או המעשים
 מרובים הנני עושה במהן בין מרבים הנוגעים
 צדק בין מהדברים הננועים למעשה בכולהו
 אני מתחלט על לשון נדל ועבועל ונקיות
 ומקור וחכם וקונם וקבלה בלב והנה מצד
 הרץ המתחלט וחכמא וחכמא חתמה צדק למעוט
 הנדל אך רעו נא לבנותי כואי אפסל לפעמים
 כי לבית הם ואני אני מבקש חתמה על חתמי
 הנדלים שאין למעט אהם על סך וחתי כוא
 בעטבת כלו חיתי פולסם " (ומעשה משיבן
 לו ג' בלשון נדל) חסל חתי כחשתי כך הכל
 מתוליד כך חסל חתי כחשתי חתי חתי
 לא נדל רעו אפסל ולא נקיבות ולא חכם
 ולא מקור ולא קונם חסל חתי חתי חתי
 חתי חתי חתי חתי חתי חתי חתי חתי חתי
 חתי חתי חתי חתי חתי חתי חתי חתי חתי

והם המבקשים אתה אם כמים אשר יצונו להם את כל ימי
 מותגים להם את כל המילים לכם האם יצונו להם
 מרובתה ואלה ואלה הוא מודיע בנפשו ואלה
 כלבון הארץ הרעו מעל מעלה למעלה
 ואלו מבטל מבטל ולבוא מה שקבל עלי
 כל הנדלים הכל שרעו ונשדו ואלו קולין
 וקונמור ואלו מור והקסמות וקבלה כלב
 מן המקץ מן בחלום חוץ מגדלי תענית בעת
 מלח וזאת ששערה לתבאי מודיעה הזאת
 והזל מהיום עוד מעתה אני מתחלט עליהם
 ואלה טמאם שיאני בלון בסלון ומבוסלץ לא
 שיהיך ולא קיסץ ולא יהתחבן סלל וכלל בסלון
 אחרתה במן מעורר ועד טמאם " (אחיל ד
 טמאם ימל לרגו טמאם טמאם טמאם ליד
 ואלו המודיע ימל לטמאם) אם עכמ"ל
 אום דכל שבתותי כתי גזירה או אדוק אל נתי
 מן חרם מן שבתה או קללה מן משי המערה
 בין משי בית דין של זכא מעלה כן משי עתה
 מן משי מעלים בין בעולם הזה כן בעולם הבא
 הדיני של שבתות עליהם ואנכי אף על פי
 במאודים (אחיל ש' זמל מוסד ומבשר ומתעורר)

ונתחודה על כל מה שחכמות נעויות נכשעו
 ומדינת ומרדח מום אחזי של ערסיה עד היום
 חזק ומצוק את נכסי לעמול סלמי ומחילה
 וכסדי נע העיס ומן הנדות ומעמל
 מנעספכסם שתודחם מן כל הנדימות
 ומאידחים והנדויים החכמים והסתמולד
 ומקללות שנתחייסו ונכסעלותי בהם עד
 היום הזה (ומק בתחוק מן המוח הקרנה ד'
 אמור בחסג מנשלים ולכס מן ומכלש במס
 סבל ומקסל הנזים ומח כלען ה סטעמז
 מת השקיי) אחר חכמת אנוש סמאיש
 ותבינה לעמור לפטר ונתעלו מלמח סמאיש
 שישוב אלך בעת שיהא כי ידעת את יד
 לכ האדם רע מעוליו ולכן תקנה לו תשובה
 לספר את אסר אסר - ומח אנו אסר
 חכמתו לפטר ומנעל בעדמח חכמתו שלמה
 שקל סקל ומנעל למכוס עמים שק ונתח
 כוח לעמו ומרדע עמיתו אסר עמ -
 ומרדע על חכמים ומרדע חכם לנכס שק דד
 למח חכמתו למסר למחמתו ומחיר דדך
 ומרדע חכמתו למח חכמתו למח חכמתו
 חכמים נגד רע שחמח חכמתו אס יחיו

מחכמתו

הטובים כעניים כשכל ילדיהם אם יודיעו
כחולם כחמרי יחיו - וזכה שחי ידעתי בצאתה
שפגאתי בחכמה גדולות שלחשיתו למה אם
ממים אמר במלתי לבונן את עין ולעודכאת
האהבה בין ליען שלאין ועשם יפסק יתבסך
חזר סך השמט על עבדך פלוט בן אמתך פלוטת
לחלפן את הנאי ולכפרם תכביט ומשפך
אלפין - ואזכר להיות מאשפים בתשובה עליכם
לפני נשים לנו סאל ותתג אמר ונצלה למוות
העזרה בלית בוצה ושלמה מעעותי שעתה
ולא אבוס יקר לדי פוג הנא ועון בעדדך
אנו כי על התשובה מרצו הר שחורנו
ולתשובה עיטנו מיתולות לך החזיקים בתשובה
עלימה לפעך אמר סלה - (וכי יושב ומקכל נבצפה)
ימותה הדיט יושב לקבל הנזופה
והטדוי אשר נתתייבתי מני פית דין של מעלה
על כסתי הטואים ועונותי מעלי פחטאות
ועניתי ופחטתי אפוי אמת נמוץ ונכדי
הכפיתי אלפתי בתורתך ופגדתי בתורתך
נבצתי כל קרובי ופחטתי מעלי פחטותי
וקמיש הינכתי מבית - ולכתיס מלתי

מחבר

המלכות לבית הכסא מקום הטנופת
אשר הקמה אבותי. הדקות מזבחותיך
חללות צביותיך וכסיות העולם על בית
הקורבן וסמכות ככל כל אונות הקדושים
והבכרת החיצונים והנה נמתיעות נדתי
מפי בך הצדק מן שמי הקבד מן מני העכבה
לכן מתודה מני ומתחנן ומתעלה וברך ומתגאון
על עונותי ואורט טמאני עיתי. פשעתי לך חוקי
טור סוף בדרך הזה החר החר יחד בראשית
עלה סלה סלה אבד יעקב ביל מלך סוף וכל
אמה ומיעני להיות מהציוס לך בלב שלם אשר
אשר חסותם לך וטכור עין חסן קב - (אמר
דינך נמש על הארץ כלמדה וכל מה קרתי אמר בעני
קדוה וצדקת לך כלמנהג -) אהינו חתב אהינו
אתה בנות עקבות עלך את חסן (אמר עמוד סן
הארץ וכל המעלות שלם לזרוע קרב וסכנות
הארץ וזה עין כלמנהג וזה עין חסן חסות
אשר חסות המעלות והאריות נשענות
הארץ וזה עין חסן חסות חסן חסות
הארץ וזה עין חסן חסות חסן חסות

אחרי כן אשר מצדע המה • מוחזקים סקלדו
אז צדדו או נהארימנו או שצננתו אתי או אחתי
אז את צדעי או את בני ביתי • יהי רצון מלפניך
י עלי ורחמי אבתי ליבנו צדשנים ובאריך • ע
שלטת בנו ולי יעש רועם וכל הקללת יתבטלו
עלינו לטובה ולבכרה • ברכות ויהפוך יי להיך לך
את הקללה לברכה כי אהבך יי להיך • ואמך גם
העדה הקדושה יחזק ויגארו לו גם בלפני הנה •
כלם מארגים לך כלם צדקים לך כלם מחזקים לך
כיום שנתנו מעדין לך בבית דין של ממש כך •
יחזק מחזקים בבית דין של ממש וכל הקללת שנתנו
למנו שנתנו יתפך יי לך לך • ע הקללת לברכה
כי אהבך יי לך •

תוכחה
בן אדם אל תגיד נפש ברע מעדין לך לך אם
המות ולימיהו נפשי • כי אהבך יי לך • ע
בבית דין של ממש • ע
אדם בן אדם לומר יי לך • ע
והי יי לך • ע
לך והוא יי לך • ע
אדם יי לך • ע
ואם תלפין לנפשי • ע
אדם יי לך • ע

ואל תלך אחרי ראות עיניך. חזק מלחטוא תינעל
מחשבותיך. חסד ואמת ל יעזבוך קרסם עלי
ברגלותיך. בן אדם טוהר עצמוך מחטונתם
ולקוהבם אל תאדע. כבוד. עלך לפני יוצרך ולבך
כתעובה קרע. ידיע לך סחור עינים מחאות כרע.
עדיק ופיה בועבט על כל בעלם. אק טוב וגם כע
פ' בן אדם ביראתו ל כל יבב שלם לעבודו כי נכרה
בוא ואין תבלעו. למה תענה בעולמו חתעכה
מחול חסידו. כי לא במנות יקח הכל לא יד החיו
כבורו. פ' בן אדם ונה לן להכות באש עצומה
מחוריה השקה חוב לביטעים להקמה. הקה
הפך מחשבה ואזנים מסעוה דנים ומחשבת נע
אזניה ומחנה. בן אדם שיהא בחלק ביתו
לן רם נפשא. הוא לשטן במשל טוב וחסד
טרה ואל תאהב לבחל ולחמסה. כי ערום
תעב לבבת כסכאותה. ומחשבת לא תשא
פ' בן אדם פתו ל יי. עלך השכל רוח תהיה
וע כי אעולם הדק כלנה הן ^{השכל} עדיק בעשט
ובחשונות חיה. וצדקה בצדק עליו תביא
בן אדם קרוב תפסח חן לתוך אוב. ואל תקד לן
כי פתח השכל לשכל. ראה כי חסד בעד
השכל ידע חזק ולא יאב. בן אדם ששע על
לשכל חן פצה גימל. כוס תחנות הגנות
לן ויחזק כחוס. אל תאמר חסד מע
לשכל חוס. ל תחמל כוס מתר כי לא תרע
לשכל חן חן - חן

אגודת חכמים על

כנסתו יטה רבנו ע"ה בא מלאך המות
לשול את נשמתו אמר אימת ימות
מטה ואיך נשמתו ועליו הוא און מטה
רע אמר ושבך און לך בכל הטעם
דאע כקל ואון לך בכל הנביאים יתר
ממטה טר ולא קם נביא עוד בישראל
כנשא מלאך למדסודך טנר רב
למדות חתן ומה אונתה אימת
ואון אימת תגיע למחנה ואמת
כך היה קהל און אונתה פקד
מקלם שלמה אימתם כל
מחנה און כי מחולק
און לקל מנה לך
מחנה און מחנה און
לך און און און

אלמטה ית אור לי למוות המלך פמטיו
אמר משה לפני הקב"ה רבשלע אם אין
אתה מוכעפני לארץ ישראל הנה אצטע
כמו חזת העדה שאן אוכלים עשבים
וחיים אמר לו רב לך אתדלעבה

כיון טראה נעשה כי אין מצילו — הן
המיתת חיי הצור תפככדתי מה עשה
משה נטל מגלה אחת וכתב ט
והמכורט ופיפר האיר עדין לא מילא
לכתוב עד טהגיע הדגע שבו ימנות
משה באותה שעה אמר הקב"ה לערוץ
לך והבא נשמתו שלמטה אם לפניו
דבוק העולמים מי שהוא כנגד קדוה
דרך אש יבול לו ולראותו במוותו ויש
לשם לו אש יבול לעשות לו קטר
אל הקב"ה למעלה מה הבא

שמתי

עמיתו שלמטה יאמר לפניו רבונו של עולם
היית לנו רב והוא היה לפני תלמוד ומצוות
לראותנו בטהרה אהב את ישראל ויהיה
לי שפחה שלמטה קוד לבט סטול עקב
קדו ובעם וחגר חרבו אכזריות והלך
לקראת שנה כיון שראה אותו אהב
יושב ודורא עם הספורט וזוהר תרין
דומה לגולתך ה' ולעמנו היה סטול
מפניה מנחה וחולד וראי מאין המלאכים
יכולין לישול נשמת משה ושרם אהבה
סטול עמנו לעמנו היה שנה קדו עבד
סטול אצלו קוד אחתו רעה חיל שולד
ולא משה שחוק פה לדבר עם שנה עד
אמר שנה לסטול חוק שלום אמר לה
לרעים פה אתה עושה כאן אמר לו
לשגל שאמרת באתי אמר לו מושיע
אצלו אמר לו מושיע כל העולם
שאתו אצלך אמר לו משה כל העולם

נִתְקַדְּשׁוּ לְךָ חֵמְדֵךְ לֹא סֶלֶה וְכִי יִשׁוּ כֹחַ בְּכָל בְּאֵר
הַיְבוּלִים כְּמוֹתֵי אֵת לֹא ^{סֶלֶה} וְנָה כֹחֶךָ חֵמְדֵךְ
לִבְךָ עֲמַדֵּי חַיִּי שִׁינְחֵתִי מִמֵּנִי אֲמִי מִהוּל
וְהִלְכֵנִי עֲלֵרֵגְלִי וּבְיוֹם בְּנוֹלֵדֹתִי דְבַרְתִּי עִם
אֲבִי וְעַם אֲמִי וְהָלַךְ הֵלֵב לִּי יִנְקֵתִי וְכִסְתֵּהֶנִּי

בְּגַשׁ חֲדָשִׁים נִתְנַבֵּיתִי וְהִגְדַּתִּי שֶׁאֵל
עֲתִד לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִתּוֹךְ לִבִּי אִם
וְכִסְתֵּהֶנִּי מִתּוֹךְ בְּחוּץ נִכְנַסְתִּי לְתוֹךְ
פְּלִיטוֹן שֶׁלֹּא יִכְרַע וְנִטְלַתִּי כִּתְרוֹ מֵעַל רֹאשׁוֹ
וְכִסְתֵּהֶנִּי בְּפִי שֶׁלֹּא עֲשִׂיתִי אֲדוֹתַי וְהִגְדַּתִּי

בְּמַעֲרִים וְהוֹרַחְתִּי שֶׁ רְבוּא לְעֵינַי כֹּל
מַעֲרִים וְקִרְעֵתִי אֶת הַיָּם לֵיב קִרְעִים
וְהִפְכֵתִי מֵרָחֵק לְמִתְּוֶק וְעֵלֹתִי וְדִרְכֵתִי דוֹךְ
בְּשָׁמַיִם וְהִיחֵתִי כֹוַעַם וְתוֹמָם בְּמִלְחָמָתִי
בְּמִלְחָמָתִי וְקִיבַלְתִּי תוֹרָה שְׁלֵאִם וְדִרְתִּי

וְהִגְדַּתִּי הַכְּבוֹד וְסוֹכֵתִי תַחַת עֲמוּד
וְהִגְדַּתִּי עִם הַפֶּטֶס בְּפֶטֶס וְנִצְחָתִי כֹל

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִלְוֵנוּ רַקִּימָה סֶלֶבֶט אֲדָם
וְקִבְלֵנוּ תּוֹרָה כִּינְיֻנוּ שֶׁלֶקֶבֶב וְלִימְדֵנוּ
אֲתָרָה לִיטְרָל וְעִיטָר מִלְחָמָה עִם סִיחֹן
וְעוֹלָם טַע גְּבוּרֵי הָעוֹלָם טַבִּיטָה הַמְּבֹרָךְ
לֹא הִיטְעוּ הַמַּיִם עַד קִרְטֹלֵינוּ כִּיטַע גְּבוּרָה
וְהַעֲמִידֵנוּ חֲמֵה וְלִבְנֵה בְרוּם עֲלֵנוּ וְהִטְוִים
בְּמַעַשֵׁי טַבִּיר וְהַרְגִּיתִים יֵם בְּבֵאֵי הָעוֹלָם
לְעִמּוֹת כִּי לֶךְ רַקִּימָה טַע טוֹרָה
טַע מִיֵּנוּ בִּיקֵר מִיֵּדוֹת סֶלֶט וְהַטִּיב דְּבַר
הַטִּיבֵנוּ אֲמַר רַקִּימָה לְמַלְאָךְ
טַע טַע טַע (הַבֵּא טַעמֵנוּ טַעמֵנוּ לְמַעַשֵׁי מִיֵּד
טַע טַע חֲרָבוֹ מִתְעַרֵּב וְעַמֵּד עַל מַעַשֵׁי מִיֵּד
קִטְרַף עֲלֵנוּ מַעַשֵׁי וְכִטְוֵל אֶת הַטְּעָה בִּירוֹ
טַע חֲקוֹק עֲלֵנוּ טַע הַמְּכֹרֵט וְכִטְוֵל טַעמֵנוּ
בְּכֵל כֹּחֵנוּ עַד טַעמֵנוּ טַעמֵנוּ טַעמֵנוּ
אֲחֵרֵינוּ בְּטַע הַמְּכֹרֵט וְכִטְוֵל טַעמֵנוּ טַעמֵנוּ
טַעמֵנוּ וְעוֹד אֶת טַעמֵנוּ טַעמֵנוּ טַעמֵנוּ

אלמטה סוף רגע יתה בתקול והארה הגיע
סוף היותך אנה משה לפני הקבה רבטלעולם
זכור חותו היום שנגלית עלי בסנה ואמרת
לי לך והוצא את בני ישראל ממצרים זכור
חותו יום שהיית עומד בסני מניס וכו' ללנה
בתפלה ובקשה על ישראל בבקשה ממך ל
תמסדיע ביד מלחך המות יתה בת קול
והארה ל תורה משה חט מוטפל - בק
ובקבורתך באותה צנה עמוד משה וביק
רחמים וקידם חת עזרע כמלאכה שרת
וירד הקבה מטמים העליונים לטובן מאחל
אלמטה ו' מלאכי שרת עמו מיכל וגבול
האגזגול מיכל העע מטתו אלמטה גבול
העע שרת אלבוז תחת מראשותיו
ל אחד אחד וגבול אחד
למטה משה הסקף עונך
העע על גבולו והעע אמר
לו

לו הקר רעך והקין באותה שעה קרא הקב"ה
לשמואל ואמר לה בתי עמי מגופו שלישיה
עכשו את בתך גופו שלישיה ק"כ שנה עכשו
הגזיל העת שתבאי אמרה לפני רבוק העולם
השייר ושתחתה אזה כלה בריות וכל הרוחות
וכל הנפשות נפלאות ומהתם מסודי בודק
והתה יצרת וחתה בראתה וחתה נותנת
בתוך גופו שלישיה ק"כ שנה ועכשו וס' לו
טהור מגופו שלישיה שלח נדחל בו טיפה
פרוחה בחייוס ורטה במותו מעולם
ולכן את חובבת חובו וחינו דונה למדת
ממנו את לה הקב"ה בת עמי א תאחל
ואני מעלה חותך לשמש מרוס
ואני מושב אונק תחת ס
במקום גזודים וכרובים
לפני רבוק העולם
השמים ירדו שני

ויקולו בנות ארצות והשחיתו דרכם על הארץ
עד שגלת אורם בין רקיע וארץ חבלבץ עמדם
מיום טנגלית עליו בסנה לא בא לחמתו סג
ותדבר כור' וזה בבקשה נומך העז אור
בתוך גופו שלמה בחותה טעה עטקוהקבה
ונטל נשמתו בנטיקת פה והיה הקבה בוכה
ואזל מי יקום לי עם נרע' מי יתע' לעפח
הקבה אומ' ולא קם נביח עוד בישראל כמנהג
המים בוכים ואומרי' אבד חסיד מן הארץ
עצב וכה וחומרת וישל באדם און ופון
אבוקט יהושע את מנשה ולא מצאו היה
וכה ואומ' הוטעה יין כי גמר חכמה
וכים ואומרים עדיה עשה
ת אומרי' ומשעטון עם
לברכה ונשמתו לחי'
אכיר

בשם ה' אלהינו

127

מעשה בעקבותי בד ארץ ש היה במדינת ארם צובה
 וביין סקרביו ימי חביו לננות צוה את אברהם בן עזרא
 חנני לו נצורה חנני עלך בשעה שיצמוד בעת לו
 חסה הגונה ותחיל עליו חננה ש כל ימינו יהיה מעור
 בצי סיה חנני שיהא עלהרת את הארם מקרעביו חנני
 ויגברת חנותו בגלילות התורה חנני קבלתו
 עלי לחרד סניער רב ארץ ישב לעקבא עשרבי
 חברה בן עזרא והסיב שלחן לנניס והער
 הנסוחות בשניס ואל ניות נקמנו לכותלים
 בחכמיה והבנות בחיננות והח ישב
 למעלה וקרא לעוקבא ביון שבא יסב על
 הפתח אל הסתכל בכל העניס הננוות והבית
 וכל שתכסוד בעיניך נקח אותה לך לאשה מינה
 נסתכל ואמר לחבו זחת דומה לזחת בעטה
 וזאת דומה לזאת בשערה ואת לא חקח חסה
 שיש כמותה אל תלמוד אחד נרעתי היה י
 עמה אם רצונך שתשא אשה שאין בלתי
 אנה ואחיל היא חסובה תורה זונה
 מעט שהיה נהג ויאמר ארסוחילי ש

חתונה נאה כהשתפלני ואחר אלני אס אני תעור
 חשתי שחינה נאה כהשתפלני ונמצאת זוג
 בלען בע חרס חמר שוקבא לחותי זרמני מבר
 העעם שלך אל הנפט שבנדינת זרפת חשתי
 שאין כמותה שהיא לוקחת בכל לילה מחתים וזו לא
 פחות ולא יותר נעמט שהיא יפה עוד מחודי יגיד הלך
 שוקבא חצל רבו וחל תקלי מענות משלחבי ואני
 אך וחשפכל באותה חשה ולא חעטה ענה דבר
 עבירה וכשחחזור קבץ לונעים פעם שפיה מי
 שהיא כמותה חשה חותני אל בעל לך קח עמך
 מזהירין (נמצאין) כפי שלח תבא לדי עבירה
 אל בני הס שנהירו ויזכירו אל הס הציצית אל
 למה אל לפי שכתובה אע לי וראיתם נכונתם
 את כל הציצית מעד לקח לזו ולקח הציצית עמו
 זה לך לציצית זרפת כ"א יוס' וכין שהגיע למדינת
 חת שאל על חתה חשה הנישא עליה אמרתי לו
 בחת אמר להא שחשקך וכין שראתה
 אבד יצא עליך אל מה תשאו ממני אל
 חת עמד ובין ומסך ורש' ואע לוקחת דבר
 חת ונמצאתי אן לגרוע ואין להוסיף אמי שלך

מאמצי האדם יהיה נחם אין צורך מאומה יסבת
ערה בך ולך לך רפך אל יש לי הנאתם ונפנתם חזרה
הרחבה לנעטר הטות מעשיירות פסקן ונבואבעים
טובות ונחנלות ואנצרה חזרת על והמענות אישן חכ
ואתה עליה ער הכרך ותלך לך רפך בחר במטה
אנצעות ישג הוא והיא וחלצה בגייה והוא חלץ
ציצותיו ותלה אותה על היתר ורצה לעשות שלא
כדין עאבה הרוא על ידי מלחך הנענועה על הרוחה
הוא עפלי **עלמה** מלחפיו רוחות נעדינו אם לנהט
ופיון שגשבה הרוא והצי ציות תלפיה על היתר עמבטה
הצי ציות על פניו ופיון שדחה הצי ציות נתגחם ואמר
אמת התורה ומטה חזנות ותודתו חזנות והיה
כתובה והאיתם אותם וכתבתם את כל מעותי אמר
אוי לי גיה עשיתי מניח ירד מהמטה ולבט בגדיו
ולקח ציצותיו אמרה היה ננוס אידעלך אמר יש
לנו בדתנו סוף ויה מעות והם תלוס בלו החוטים
אחד מהם לא ונאקו חמדה לו תגוד לי מהמוס ראותה
בי וחס חתך לך כסוף סגדת לי ואם לחתמוד לך
אצוה לעבד שלי והוא יחתוך את ראשך אמר לי
עדאיתו בך מוס וגם כספי נאסר עלי שגלות
חתך אנה ומחיר כלב וכין שנתחך מלחמה

על

אדם בזה הדבר נתחמץ עליו וטעמים וטעמו
 טעם חמץ ואחרים וזה האיש הלך בגדיו ולא עשה
 דבר עבירה חסדו נחשו יולדתו פטר לקהלת
 הטיד ומורה כל דעה שיש לה והלכה לה והטיד
 בידה והיא שולת ומקום להקטיל עד שהגיעה
 למדינת חרס עובדה להגדרה של אברהם בן עזרא
 נתנה לו שלום והחזיר לה שלום חמדה לו חזונו
 באתא על כבודי כדי להציל בצלם ולהיפסק
 בדריבם אל בתו שמה עשך נתת באמן הת למדי
 סבאת בצלם והדי שתטעו לו חמדה לו חזונו
 לה הטיד לי וקוד לי ליהאין באותה שעה אמרה לו
 קדמה הטיד וקרא אותו וכן שקרא הטיד קרא
 לעוקבא וכן שקרב למדדש יצא הדב לקראתו נדע
 דאם יתק דגלו אמד עוקבא חייביע ביוס הדין שאכ
 אקלו עבדיך חמד הדב האני אע לך לעבד אסדיך
 חשדי שזאת מחלצו היית דושה צ'סן על מעשה
 חחת באיסוד זיכך הבורא יתענה לקח דמי ומאות
 היתר יהו באה האסה שרצונה להתעורר ולהשא
 ד' אמר עוקבא אדום בנות חכמה לקחתי וברכה
 העם לא שאני עתה אשא זאת חלילה לי

